

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the leaf.]

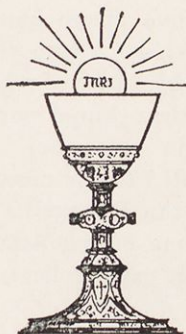
[The right edge of the page shows the gutter of the book and the beginning of the following page, which is also mostly blank and illegible.]

300-

KRSZTSANSZKE CZERKEVNE PESZMI

VÖDÁNE

Szpráviscsam Evangelicsanszkim

OD

SZV. IVANA SZLOVENSZKE EVANGELI-
CSANSZKE CÉRKVI, BETHLEHEM, PA.

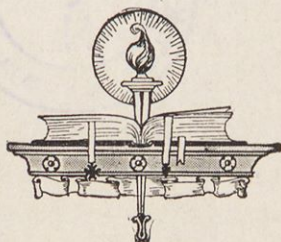

Stampane vu
Amerikanszki Szlovencov Glász stampariji

SZVÉTOGA IVANA SZLOVENSZKE
EVANGELICSANSZKE GMAJNE

Bozse Szlűzsbe Réd

Bethlehem, Pa.

1936.

BOZSE SZLÜZSBE RÉD

CÉRKEVNA PESZEM

(Potom gmajna gori sztáne)

Dühovnik: Vu iméni Bogá Ocsé i Sziná ino Dühá Szvétoga.

Gmajna: (Szpejva) **Amen.**

Dühovnik: Goszpodne, odpri moja vüszta.

Gmajna: (Szpejva) **Na tvoje hválo dávanye.**

Dühovnik: Goszpodne Bozse, zezávam te z-cejloga szrcá.

Gmajna: (Szpejva) **Poszlühni me Goszpodne.**

Dühovnik: Díka bojdi Ocsi, Színi i Dúhi Szvétomi.

Gmajna: (Szpejva) **Kak je bilou vu zacsétki,—
tak zdaj—bojdi ino na vsze veke. Amen.**

Dühovnik: (Notri sze povrné k Oltári) Molitev.

Gmajna: (**Sztojí pri Dühovnika Molítvi**)

(**PO MOLITVI**)

Dühovnik: Hodte szpejvajmo Goszpodni:

Gmajna: **Veszélmo sze pecsíni zvelicsanya na-
sega.**

Dühovnik: Priháajmo pred líce nyegovo z dicsejnyem:

Gmajna: **Z zsoltármí szpejvajmo nyemi.**

Dühovnik: Ár je Goszpoud veliki Boug:

Gmajna: **I veliki Král vise vszej Bogouv.**

Dühovnik: **Vu** koga rokaj je globocsína zemlé:

Gmajna: **I** vrhove gor szo nyegovi.

Dühovnik **Koga** je mourje, ár je je on sztvouro:

Gmajna: **I** zemla, stero szo nyegove roké zgotovile.

Dühovnik: **Hodte**, molmo ga, i ponízmo sze pred nyim:

Gmajna: **Navkleknimo** kolina pred lícom **Goszpodna**, sztvoritela nasega.

Dühovnik: **Te vszamgoucsi** Boug vídi nasa szrcá i zná nase bíne, vadlújmo ponízno pred nyim grejhe nase:

Gmajna: (Vszi navküper, glasznovito)

Szvéti i pravicsen Boug, miloscse i z lübézni pun **Ocsa Nebeszki**, z boleznim szrcom vadlújem, ka szam jasz veliki duzsník pred tehom, ár szam gosztokrát oszkruno tvojo vekivecsno právdo i düsnovejszt mojo i ráj szam po vouli hodo ruzsnim zselam ino grejhsnim telovnim náklonosztam, kak po tvojoj vouli. **Zdreszélnim** obsütejnyem sze napuni moje szrcé pri premislávanyi moji grejhov. **Odpüsztí** mi grejhe moje **Goszpodne** ino odvézsi mi od nyí teske kastige za predrágo vrejdnoszt **Bozsansz-koga Szredbeníka** mojega, **Jezus Krisztusa**. **Amen**.

Dühovnik: **Csi** vadlújemo grejhe nase: veren i pravicsen je nas Boug, da nam odpüsztí grejhe i ocsíszti nász od vsze nepravicsnoszti. **Amen**.

CÉRKEVNA PESZEM

(Gmajna gori sztáne)

Dühovnik: Nanízmo sze pred Bozsim szvétim lícom ino
vadtíjmo vszi navküper APOSTOLSZKO VERE
VADLŮVANYE:

Gmajna: (Vszi navküper, glasznovito)

Jasz verjem vu ednom Bougi, Ocsi vszamo-
goucsem, sztvoriteli nébe i zemle.

Jasz verjem vu Jezus Krisztusi, színi Bo-
zsem jedínorodjenom, Goszpodni nasem, kí
sze je poprijao od Dühá szvétoga, poroudo
sze je z-device Máric, moko je sztrpo pod
Poncius Pilátusom, raszpét je, mrou je, po-
kopan je, doli je sztoupo na pekel, na trétji
dén gori je sztano od mrtvi, zasztoupo je vu
nebésza, tam szedí na desznici Bouga, Ocsé
vszamogoucsega, odnut príde szoudit zsíve
ino mrtve.

Jasz verjem i vu szv. Dühi; szv. mater cér-
kev, krscsanszko obsinszko, vszej szvétcov
obsinsztvo, grejhov odpüscsanye; tejla gori-
sztanejnje; i zsítek vekivecsen. Amen.

Dühovnik: Dícsmo Bozse szvéto imé z zsoltára recsjouv.
Dühovnik vözglászi zsoltára No..... Gmajna na
glász povej vszaksega versusa drügi tao.

(Po zsoltári: Gmajna szpejva)

Díka bojdi Ocsi, Színi
I Dühi Nyega Szvétomi;
Kak je bilou vu zacsétki,
Tak naj bode zdaj i na veke. Amen.

Dühovnik: (Gori csté nedélnisnyo szvéto Epistolo)

CÉRKEVNA PESZEM
SZVÉTA PREDGA, MOLITEV,—
GLASENYÉ. CÉRKEVNA PESZEM
MOSNYO POBÉRANYE.

(Gda dühovnik Mosnyo blagoszlovi,
gmajna gorisztáne.)

Dühovnik: Boug Ocsa nas Nebeszki szmilüj sze nad nami:

Gmajna: (Szpejva) **Boug szmilüj sze nad nami.**
Jezus, szmilüj sze nad nami.
Boug, szmilüj sze nad nami.

Dühovnik i Gmajna Navküper na glász:

Ocsa nas, kí szi vu nebészaj! — Szvéti sze imé tvoje. Prídi k-nam králesztvo tvoje. Bojdi vola tvoja, kako vu nébi, tak i na zemli. . . Krüha nasega vszákdenésnyega dáj nam ga dnész. I odpüsztí nam dugé nase kak i mí odpüsztšamo duzsníkom nasim. I nevpelaj nász vu szküsávanye. Nego oszloubodi nász od hüdoga. — Ár je tvoje králesztvo, zmozsoszt i díka zdaj i na vsze veke. **Amen.**

Dühovnik: Goszpodne bojdi zvami:

Gmajna: (Szpejva) **Z tvojim Szvétim Dühom.**

Dühovnik: Potomtoga pa vzemte Bczsega blagoszlova: Mi-loscsa nasega Goszpon Jezus Krisztusa, lübézen Ocsé Nebeszkgoga, moucs ino troust Szvétoğa Dühá naj bode i osztáne nad vami dnész i pridouce dní zsitka vasega. **Amen.**

Gmajna: (Szpejva) **Amen, Amen, Amen.**

CÉRKEVNA PESZEM.

O Goszpodne nekáraj me vu szrdi tvojem:

Nescsukaj me vu necsamurnoshti tvojoj.

Szmlilűj sze nad menom, Goszpodne: ár szem odnemogao:

Zvrácsi me Goszpodne, ár szo sze zbontale kouszti moje.

I düsa moja je krouo zburkana:

Ah tí Goszpodne! kak dugo?

Navrni sze, Goszpodne, rejši düso mojo:

Oszlobodí me za volo szmlilenoshti tvoje.

Ár sze vu szmrți neszpomínajo z tébe:

Sto te vu pékli dícsi?

Obrűdo szem vu zdűhávanyaj moji:

Perém vszo noucs posztelo mojo; z szkuzami mocsam lego mojo.

Prepadno mi je obráz moj od zsaloshti:

I obsztarao za volo vszej protivnikov moji.

Odídte od méne, vszi esinécsi neprávdenoszt:

Ár je Goszpoud szlísao glász placsa mojega.

Poszlűhno je Goszpoud mojo prosnyo:

Molítev mojo je Goszpoud gorivzéo.

Vszi moji neprijátelje sze naj krouo szramezslűjejo, i sztrsznejo:

Názdrt sze naj ztirajo i oszramotijo hitro.

Goszpoud je moj pasztér:

Nika sze mi nezmenka.

Po zelénoj trávi paszé mené:

I k hladnim vodam me pela.

Raszhladí düso mojo:

Vodi me po právoj pouti, za volo iména szvojega.

I esi bi hodo po szmrti kmicsni dolej, nebojim sze neszreese:

Ár szí tí pri meni, palicza i síba tvoja me troustajo.

Priprávlas mi sztol pred líczom mojim, pred nepriátelmi mojimi:

Namázses z oliom glávo mojo, i natácses pehár moj.

Dobrouta i szmilenoszt bode z menom vsze dní zsítka mojega:

Pocsívao bom vu hizsi Goszpodna mojega vsze dní.

24. ZSOLTÁR

24

Goszpodna je zemla i nyé punoszt, sürina zemle:

I ka na nyéj prebiva.

On jo je pri mourji grüntao:

I pri vodáj potrdo.

Sto poide na goro Goszpodna:

Sto bode sztao na nyegovom szvétom meszti?

Kí má neduzsne roké, esízsto szreze:

Kí neobrácsa düse szvoje k márnosztí, i krívo népriszéga.

On zadobí blagoszlov od goszpodna:

I pravicsnoszt od Bouga zvelicsitela szvojega.

Eto je rod, iszkajoucsi nyega:

Iszkajoucsi lícze tvoje, Jákob.

Odprite sze, vráta, navelezi:

I dveri szvejta vizziko, da notri poide Král díke.

Sto je té král díke? — Goszpoud mocsen i zmozen:

Gospoud zmozen vu boji.

Odprite sze vráta navelezi:

I dveri szvejta vizsko, da notri poide Král díke.

Sto je te' Král díke:

Gospoud, Boug seregouv, on je Král díke!

26. ZSOLTÁR

25

Szoudi mi praviezo Goszpodne, ár szem neduzsno zsívo:

Jasz sze na Goszpodna zavü pam, i nej szem nesztálen.

Vardeni me Goszpodne, ino me szküsü:

Prebrodi obízti moje, i szrcze moje.

Ár dobrouta tvoja je pred oesmí mojimi:

I vu isztini tvojoj hodim.

Neszedim z lüdmí márnimi:

Nemam obsinsztva z jálnimi.

Odürjávam szprávisese hüdobnyákov:

I z nevernimi neszedim.

Vu neduzsnoszti perém roké moje:

K oltári tvojami sze drzsim, Goszpodne.

Da szlísam glász tvoje hvále:

I nazveszcsávam vsza csüda tvoja.

Gospodne, lü bim prebiválisese hizse tvoje:

I meszto prebítka tvoje Csészti.

Nefundaj düse moje z grejsnikmi:

Ali z krvizselnimi zsítka mojga.

Vu kí rokáj je zloesasztnoszt:

I dejszna nyíhova z mítov napunyčna.

Jasz bom pa zsívo vu neduzsnoszti:

Oszloubodi me, i boj mi milosztiven.

Nouga moja rávno hodi:

Vu szpráviscsi bom dícsó Goszpodna.

Gospoud je poszvejt moj, i zvel'esanye moje, koga bi sze bojao:

Gospoud je moucs zsítka mojga, pred kim bi sze mi grozilo?

Záto gda sze ti hüdi na méne szünejo, da bi jeli tejlo moje:

Nepríateľje moji i protivníci moji szamí tá poletíjo i szpádnejo.

Csi me vojszka oblézse, dönok sze nezbojí szreze moje:

Csi sze pobüdí boj prouti meni, na nyega sze zaniham.

Edno szem proszo od Gospodnia, i tou bi rad meo:

Da bi mogao vu Gospodna Hizsi osztánoti vsze dní zsítka mojega, i glédati nászladno csészt Bozso i hoditi vu Czerkev nyegovo.

Ár me zakrívá vu szvojoj hüti v hüdom dnévi:

On me szkrivno szkríje vu Satori szvojem, i na pecsíni me zviszi.

I zviszi glavo mojo nad protivníkmi mojimi, kí szo okouli méne:

Naj áldüjem vu Satori nyegovom áldov hvále: peszem i zsoltáre bom szpejvao Gospodni.

Gospodne szlísaj glász moj, gda bom kríesao:

Szmilüj sze nad menom, i poszlhüni me.

Moje szreze pred tébe drzí povelejnye tvoje:

Iscsite lícze moje! Lícze tvoje iszcsem Gospodne!

Neszkrij obráza tvojega pred menom:

Neodvrzsi vu szrdi tvojem szlugo tvojega.

Ár szí tí pomoues moja:

Neodvrzsi, ni neosztavi me, Boug, zvelicsanye moje.

Gda k tebi kriesim, Goszpodne, pecsína moja nemuci:

**Da tí mucsavsi jasz neposztánem rávno,
kak kí v grob idejo.**

Poszlhni glász prosnye moje, gda te zezávam:

**I gda podigávam roké mojo k szvétoj vi-
színi tvojoj.**

Nevlejesi me vö z neverníki i hüdodelnikmi:

**Kí priaznivo gucsíjo z blizsnyimi szvojimi,
i hüdouba je vu szrci nyihovom.**

Dáj nyim pouleg dela nyihovoga i pouleg hüdoube
hotejnja nyihovoga:

**Pouleg dél rouk nyihovi nyim plácsaj, po-
vrni nyim, ka szo priszlužsili.**

Ár nepazijo na dela Goszpodnova i na dela rouk nye-
govi:

**Záto je doli potere, i nede nyí gori czim-
prao.**

Blázen je Boug:

Kaj je poszlhno glász prosnye moje.

Goszpoud je moucs moja i zászloba moja vu nyem sze
je vüpalo szreze moje, i zmogao mi je:

**I veszeli sze szrcze moje, i hválo bom nye-
mi z peszmov mojov.**

Goszpoud je nyi moucs:

**On je ta moucs, stera szvojemi namázano-
mi pomága.**

Vari lüdsztvo tvoje, i blagoszlovi örok tvoj:

I pászi je, zviszi je na veke.

Zvísávam te Goszpodne kaj szi me zviszo:

I nej szi obészelo protivníkov moji nad menom.

Goszpodne, Boug moj, gda szem k tebi krícsao:

Zdrzsao szi me.

Goszpodne, vö szi szpelao z pekla düso mojo:

Tí szi me v zsítki zdrzsao, gda szo drügi v pekel poisli.

Szpejvajte Goszpodni, vi szvéti nyegovi:

Hválte i zvisávajte szvesztvo nyegovo.

Ár szrd nyegov li megnenye trpí, vu zsítki je dopádnenye nyegovo:

Do vecséra je plac s i zaütra veszeljé.

Jasz szem pa velo, gda mi je dobro bilou:

Nigdár vecs nepodlészsem.

Ár, Goszpodne, pouleg tvojeqa dopádnenya szi tí mojo goro potrdo:

Gda szi pa szkrío lícze tvoje, presztraso szem sze.

K tebi bom krícsao, Goszpodne:

I Bougi bom sze molo.

Ka za dobícesek je z moje krvi, esi doli sztoupim vu jamo:

Jeli te bode csesztío prájh? jeli bode glá-szo vernoszt tvojo?

Szlísaj, Goszpodne, i szmilüj sze nad menom:

Goszpodne bojdi pomocsník moj!

Tí szi mi moj plaes na veszélo szpejvanye premejno:

**Szlejkaó szi zsakel moj, ino szi me z veszel-
jom opászao.**

Naj tebi hválo szpejva díka moja, ni nemucsí:

**Goszpodne, moj Boug, hválo te bodem na
veke.**

34. ZSOLTÁR

34

Blagoszlávlao bom Goszpodna vszigidár:

**Duzsna hvála nyegova bode vu vüsztaj
moji.**

Vu Goszpodni sze bode zvisávála düsa moja:

**Ka ti vbougi szlísali, ino sze radüvali bo-
dejo.**

Díeste Goszpodna z menom vréd:

I vszi vküp zvisávajmo imé nyegovo.

Iszkaó szem Goszpodna, i on mi je odgouvoró:

**I oszlobodo me je od vszega sztrahá mo-
jega.**

Kí na nyega glédajo, ino sze k nyemi drzsijo:

Oni lícze sze neoszramotí.

Ete vbougi je kríesao, i poszlhno ga je Goszpoud:

I vö ga je zmogao zevszej nevoud.

Angel Goszpodnov, kak vojszka oblézse okouli té:

Kí sze ga bojíjo, i oszlobodí je.

Szküszte i vidte, kak prijaznivi je Goszpoud:

Blájzsón je on mouzs, kí sze vu nyem vüpa.

Bojte sze Goszpodna, ví szvétí nyegovi:

**Ár nemajo niksega zmenkanya, kí sze ga
bojíjo.**

Goszpodne! nekáraj me vu szrdi tvojem:

Nekastigaj me vu nácsamurnosztí tvojoj.

Ár szo sztrejle tvoje v méne bodjene:

I rouka tvoja me tézsi.

Nega nika czejloga vu zsvoti mojem, za volo protej-
nya tvojega:

**Nega pokouja vu kousztaj moji za volo
grejha mojega.**

Ár grejhi moji idejo kumesz gláve moje:

Liki tesko bremen, szo mi preteski grátali.

Moje rane szmrdijo ino sze gnojíjo:

Za volo bláznosztí moje.

Grbavi i szklücseni szem krouto:

Czejli dén tuzsen hodim.

Ár krouto tá szejhnejo ledevjé moje:

Nega nika czejloga vu zsvoti mojem.

Medlouven szem i vküp sztrt sztrasno:

Troubim od nápkója szrcza mojega.

Goszpodne pred tebom je vszáko zselejnye moje:

I zdühávanye nej szkrito pred tebom.

Trepece mi szreze moje; osztávila me je moues moja:

I poszvejta oucs' moji nega pri meni.

Moji lübléni i prijátelje sztojíjo pred menom, i mrzi
sze nyim nevola moja:

I moji blizsányi ouzdalecs posztánejo.

Oni, kí isesejo düso moja, mi mrezse mecsejo:

**I iszkajoucsi neszrecso moja, gucsíjo meni
na skodo, i jálnoszt zmislávajo vesz dén.**

Ali jasz, kak glühi necsüjem,

I liki nejmi szem, kí neodpré vüsztt szvoji.

Tak szem, kak eslovek, kí necsüje:

I kí nema odgovora vu vüszttaj szvoji.

Ár na tébe sze zan ham Goszpodne:

Tí mi odgovorís Goszpodne, Boug moj !

42. ZSOLTÁR

42

Kak jelen leeza za hladnov vodouv:

Tak düsa moja kricsí k tebi, o Bozse !

Zseja düsa moja Bouga, Bouga zsívoga:

**Gda prídem, ka bi sze szkázao pred líczom
Bozsim?**

Szkuze moje szo hrána moja dén i noues:

Da mi právjio cejli dén: gde je Boug tvoj?

Z toga gda sze szpomeném, vövolejém szam vu szebi
düso mojo; ár bi rad tá sou vu sereg, i szpravo sze zs nyim
k Hizsi Bozsoj:

**Z glasznim szpejvanyom, i dícsenyem,
z vnozsínov szvétek szvetécsov.**

Zaka sze zsalosztís, düsa moja, ino szi tak nemirovna
vu meni?

**Csákaj na Bouga; ár bom ga esce csesztío,
kaj me pomága z líczom szvojim.**

Boug moj, tuzsna je düsa moja vu meni:

Záto sze z tébe szpomínam.

Prepaszt prepasztí kricsí z sümlejnem válov tvoji:

**Vsze szlápovje i povoudni tvoje sze po
meni válajo.**

Vu dné mi podelí Goszpoud miloszeso szvojo:

**I v noci szpejvam nyemi, i molim Bogá
zsítka mojega.**

Eresém Bougi: peesína mojega, zakaj szí sze szpozá-
bo z méne:

**Zaka morcm, tezsén od neprijátela, zsa-
loszten hoditi.**

Kak sztrtina je vu kousztaj moj, da me spoutajo ne-
priátelje moji:

**Govorécsi meni vszákdén, gde je Boug
tvoj?**

Ka sze zsalosztís, düsa moja, ino szí tak nemirovna vu
meni?

**Csákaj na Bouga; ár bom escse hválo nye-
mi, kaj já zvelicsanye lícza mojega, i Boug moj.**

56. ZSOLTÁR

56

Szmlüj sze nad menom. Boug:

**Ár me cslovek scsé vtoniti, vesz dén bojü-
vajoucs me scsé potezsiti.**

Vtoniti me scséjo nepriátelje moji vszákdén:

**Ár sze vnougi bojüjejo prouti meni zvisá-
vajoucs.**

Gda sze bojim:

Teda sze na tébo szlonim.

Vu Bougi bom sze hválo i v Rejesi nyegovoj:

**Vu Bougi sze vüpaó, i nebom sze bojao. Ka
mi more cslovek!**

Vszákdén zaobraesüjejo reesi moje:

**Vsze nyihove mízli szo prouti meni na
hüdo.**

Vküp sze esrejdijo, esate meesejo:

**I sütajo za mojimi petami, kak bi mogli
düso mojo popádnöti.**

Pri vszöj nepraviesnoszti zdrzsi nyé:

**Ali szüni doli tákse lüdí brez miloscse
o Boug !**

Preesti tí pobejg moj, poberi szkuze moje vu tvojo po-
szoudo:

Nej li szo v-racsuni tvojem ?

Teda sze nepriátelje moji názdrt vrnéjo, vu dnévi vu
sterom bom krícsao:

Tak szpoznam, ka szí tí Boug moj.

Glászo bom Rejes Bozso:

Zvisávao obecsanyö Goszpodna.

Vu Goszpodni sze vü pam:

Ni sze nebojim. Ka mi dene cs'ovek?

Tebi szem oblübo, o Boug:

Tebi scsém dati hválo.

Ár szí tí oszloubodo düso mojo od szmrüti, nogé moje od
posklesznenyá:

**Gda bi mogao hoditi pred líczom tvojim,
o Boug, vu szvüloszti ti zshivoucsi.**

90. ZSOLTÁR

90

Goszpodne! tí szí obramba nasa:

Od pokolejnja do pokolejnja.

Prvle, kak szo goré sztvorjene, prvle, kak je zemla i
szvejt sztvorjeni:

Szí tí Boug od vek do veka.

Tí dás lüdém vmérati, i velís:

Prihájajte nazáj, otrouczí cslovecsi !

Ár je jezero lejt pred oesmí tvojimi, líki dén veserányi:

Steri je míno, i líki sztrázsa noucsi.

Odteesti nyim dás, kak povoudni, i tak szo, kak szen:

I líki tráva, st'ra zrányá povejhne.

Zaütra ezveté, ali naszkori povejhne:

Ino sze navécsar pokoszí, i poszejhne.

Ár mí prejdemo od szrditoszti tvoje:

**Od csamura tvoj'ga moremo tak hitro tá
pojdti.**

Pred szébe szí posztavo pregrajsénya nasa:

**Szkrivne grejhe nasa na szvetloszt lícza
tvojega.**

Záto vszi nasi dnévi náglo tá teeséjo od szrditoszti
tvoje:

Dokoncsamo lejta nasa, líki gucs.

Dnévov lejt nasi je szedemdeszét lejt, i esi naj vise
príde, tak je oszemdeszét lejt, i to náj bougse vnyíh je trüd
i nevola:

Ár hitro miné vrejmen, i mí líki odlotímo.

Vesi nasz prav premiszliti:

**Ka nám je vmrejti naj szpametnejši jost-
mo.**

Goszpodne, povrni sze k nam kak nájprvle

I mej szmilenoszt z szlugami tvojimi.

93. ZSOLTÁR

96

Szpejvajte Goszpodni nouvo peszem:

Szpejvaj Goszpodni vsza z'mla.

Szpejvajte Goszpodni i hválte imé nyegovo:

**Predgajte dén za dnom zvelicsanye nye-
govo.**

Vörazglászte med poganmi díko nyegovo:

Med vszejmi národni csüda nyegova.

Ár je veliki Goszpoud, i velike hvále vrejden:

Csüden vise vszej bogouv.

Ár szo vszi bogouve národov, bolvanye:

Ali Goszpoud je sztvouro nébo.

Csészt i hvála je pred nyim moucs:

I nászládnooszt je vu nyegovoj szvctini.

Ví porodje, dájte Goszpodni:

Dájte Goszpodni csészt i moucs.

Dájte Goszpodni csészt iména nyegovoga:

**Prineszte dáre, i prihájajte vu predvor
nyegov.**

Molte Goszpodna vu szvétoj sznajgi:

Boj sze nyega vesz szvejt.

Reeste med poganmi: Goszpoud je Král, i szvejt
sírouki je tak grüntani:

**Da obsztáti má, geto on lüdsztvo prav
szoudi.**

Veszélte sze nebésza:

**Radüj sze zemla; mourje naj sümí, i ka je
vu nyem.**

Veszéli szo polé, i vsze, ka je na nyem:

Naj szpejva vsze drevje logouv

Pred Goszpodna líezom; ár ide, ár ide, naj szoudi
szvejt:

**On szoudo bode okroglíno vu praviczí, i
lüdsztvo vu isztini.**

Gospoud je Král, tomi sze vészeli zemla:

Radüjte sze zátonov vnozsina.

Obláčzke i mrák je okouli nyega, pravicza:

**Ino isztina je podpora králeszkoga sztoul-
cza nyegovoga.**

Ogen ide pred nyim:

Ino zsezsgé okouli nyegove nepriátele.

Z blízskom szvoj m preszvejti okroglíno zemlé:

Stero vidoucsa zemla sztrási sze.

Goré sze, kak voszk rasztopíjo pred líczom Gospodna:

Pred líczom vsze zemlé Gospouda.

Nebésza oznanüjo nyegovo pravico:

I vidli bodo vszi národje díko nyegovo.

Szram more bidti vsze, kí kejpom szlüzsjio, i z bol-
vanmi sze hválijio:

Molte nyega vszi bogouve !

Sion tou szlisi, ino sze veszeli:

**Cserí Jude sze radüjejo nad szoudbov tvo-
jov, Gospodne.**

Ár szí tí, o Gospodne, náj vísisi nad vszov zemlouv:

Tí szí jáko zvéšeni vise vszej bogouv.

Ví, kí lübite Gospodna, mejte v návisztí hüdoubo. —

**On varje düse szvoji szvétí, i osz'obodí
je z rouk nepobozsni.**

Tomi pravicsnomi dá on szvetloszt zíditi:

I radoszt onim, kí szo ednákoga szrcza.

Ví pravicsni, veszélte sze vu Gospodni:

I dícste szpoumenek Szvetsztva nyegovoga.

Hváli Goszpodna, düsa moja:

I ka je vu meni, nyegovo szvéto imé.

Hváli Goszpodna tí düsa moja:

Ni sze neszpozábi z vszej dobrocsinejny nyegovi.

Kí odpüscása tebi vsze grejhe tvoje:

Kí vrácsi vsze nemogocsnoszti tvoje.

Kí resüje od pogübeli zsítek tvoj:

Kí te korunüje z miloszcsov i szmilenosztjov.

Kí naszicsáva vüsztá tvoja z veszeljom:

Tak da sze pomladí liki orol, vrszt tvoja.

Goszpoud esiná, ka je praviesno:

I szoudbo vszejm obtezsenim.

Znáne je vesíno Mousesi szteze szvoje:

Szinom izraelszkim dela szvoja.

Szmileni ino milosztiven je Goszpoud:

Dugotrplívi i velike dobrotivnoszti.

Nebode sze v edno boro:

Ni na veke szrda drzsao.

Necsíní on z nami pouleg grejhov nasi:

Nepovracsäje nam pouleg neprávdenoszt nasi.

Nego kak vizsiko szo nebésza od zémle:

Tak zvisena je miloszcsa nyegova nad tejmi, kí sze ga bojíjo.

Kak dalecs je zhod od záhoda:

Tak dalecs odrinyáva od nász presztoplejnya nasa.

Kak sze oesa szmilüje nad deezov szvojov:

Tak sze szmilüje Goszpoud nad tejmi, kí sze ga bojíjo.

Ár zná naso náravo:

Poumni, ka szmo mí práh.

Cslovek je vu szvoji dnév:

Kak tráva, kak czvejt poulszki, tak czveté.

Gda veter po nyej píhne, nega je vecs:

I nepozna sze vecs nyé meszto.

Ali miloszsesa Goszpodnova je od vek do veka nad onimi:

Kí sze ga bojíjo, i pravicsnoszt nyegova do deczé deczé.

111. ZSOLTÁR

111

Dícsó bom Goszpodna z ezéloga szrezá:

Vu tanácsi ti pobožsni, i vu szpráviscsi.

Velika szo dela Goszpodna:

Ocsiveszna vszejm, kí vu nyi radoszt májo.

Djánye nyegovo je odíceno i plemenito:

I pravicza nyegova osztánc na veke.

Posztavo je szpoumenek csüdam szvojim:

Te milosztivni i szmileni Goszpoud.

On dáva jejsztvino tejm, kí sze ga bojíjo:

Szpomína sze na velke z závezka szvojega.

Zmozsna dela szvoja oznanüje lüdsztvi szvojemi:

Da nyim dá örocsíno poganov.

Dela rouk nyegovi szo isztina i pravicza:

Verne szo vsze zapouvedí nyegove.

Potrdjene szo na vsze vek i veke:

Ino sze godíjo szvéto i poprav

Odküplejnye je poszlao lüdsztvi szvojemi:

Zrendelüvao je naveke závezek szvoj; szvéto je i dícsiti sze má imé nyegovo.

Bogábojazen je zaesétek modrousztí:

**Tou je edna lejpa rázumnoszt, kí szí pou-
leg nyé dene, toga hvála osztáne na veke.**

112. ZSOLTÁR

112

Blátsen mezs, kí sze bojí Goszpodna:

**Ino sze jáko radúje vu zapouvedaj nyegovi.
Toga szemen bode zmozsno na zemlí:**

**Pokolejnye ti bogábojécsi bode blagcslov-
leno.**

Bogátsztvo i obilnoszt bode vu hizsi nyegovoj:

I pravicza nyegova osztáne na veke.

T m pravicsnim zíde szvetloszt vu kmiezi:

**Od toga milosztivnoga, szmilenoga i pra-
vicsnoga.**

Dobro de tom', kí sze szmilúje i poszoudi:

**On dugoványe szvoje vu szoudbi prav po-
lao bode.**

Ár nevklekne na veke:

Vu sztálnom szpoumenki de te pravicsen.

Hüdi glászov sze nesztrási, sztálno je szreze nyegovo:

Vüpajoucse szo vu Goszpodni.

Nesztarajoucse je szreze nyegovo, da sze nezbojí:

**Dokecs nebode méo radoszti, nad protiv-
níkmi szvojimi.**

Delí i dáva szíromákom; pravicsnoszt nyegova osztá-
ne na veke:

Roug nyegov bode zvíseni z postenyom.

Te nepobozsen bode tou vido, i zsaloszt ga obíde; z
zobmí bode skrípao i vejhno:

Ár zszlejnye ti nepobozsni preide

Hválte szlugi Goszpodnovi:

Hválte imé Goszpodna.

Bojdi blagoszlávlano imé Goszpodna:

Od vezdaj na veke.

Od szunesenoga zhoda do záhoda:

Bojdi hváleno imé Goszpodna.

Zvíseni je Goszpoud nad vszejmi národmi:

Vise nebész je díka nygova.

Sto je glíhni Goszpodni, Bougi nasemi:

Kí tak vizziko prebíva.

On sze liki ponízi, gda gléda:

Na vsze ka je na nébi i na zemli.

On zdigne z práha toga vbotgoga:

I z-blata zviszi toga potrebvajoucsoga.

Da bi ga poszádo z poglavníkmi:

Z poglavníkmi lüdsztva szvojega.

Kí csiní, da ta nerodna vu hizsi prebivavsá:

Posztáne vezzéla mati otrokov.

Lü bim Goszpodna:

Ár poszlhne glász moj, i prosnye moje.

Geto je k meni nagno vüha szvoja:

Záto ga zezávao bodem vu vszej dnévi moji.

Szmrtné bolezní szo mené obvzelé, i mantra pekla me
je obdála:

V sztíszkávanye i szukoszt szem szpadno.

Ali imé Goszpodna szem zezávao:

Proszim te Goszpodne, rejsi düso mojo.

Milosztiven je Goszpoud i praviesen:

Boug nas je szmileni.

Goszpoud varje te prouszte:

Csi jasz podlészem, on me pomága.

Bojdi pá dobre voule düsa moja:

Ár tí Goszpoud dobro vcsiní.

Ar szi tí vövtrgno düso mojo z szmrtri:

**Ocsí moje z szkuz, i nogé moje z posklesz-
nenyá.**

Hodo bom pred Goszpodnom:

Vu drzséli ti zshivoucsi.

Verjem, záto i guesím:

Ali krouto szem zníscni.

Erkao szem vu mojem ezaganyi:

Vszáki cslovek je lazsecz.

Z kejm povrném Goszpodni:

Za vsze dobrocsinejnye meni prikázano?

Vzemem pehár zveliesanya:

I imé Goszpodna nazvocsávao bodem.

Oblübe moje szpunim Goszpodni:

I tou pred czejlim lüdsztvom nyegovim.

Drága je pred oesmí Goszpodna:

Szmrtr ti szvéti nyegovi.

Ali Goszpodne, jasz szem szluga tvojj; szluga tvojj
szem jasz i szin szlüzsbenicze tvoje:

Tí szi razvézao vezálje moje.

Tebi bom áldüvao áldov hvále:

I imé Goszpodna bom zczávao.

Oblübe moje szpunim Goszpodni:

Pred czejlim lüdsztvom nyegovim.

Blázseni szo, kí szo nepokárane hodbe:

Kí vu Goszpodna právdi hodijo.

Blázseni szo, kí zdrzsijo szvedosztva nyegova:

Kí z czejlim szrczom iscsejo nyega.

Ár neesiníjo neprávdenosztí:

Po sztezáj nyegovi hodijo.

Tí szi zapovedao trdno:

Zdrzsati zapouvedi tvoje.

Dabi sze zravnale szteze moje:

Na zdrzsávanye násztave tvoje!

Teda me nebi szráam bilou:

Gda bi glédao na vsze tvoje zapouvedi.

Jasz bom te díeso z právoga szrezá:

Gda sze navcsim právdo tvoje pravicze.

Tvojo násztavo sesém jasz zdrzsati:

Neosztavi me natcliko.

Z globoesíne kriesím:

K tebi Goszpodne.

Goszpodne, szlísaj glász moj:

**Naj kebzüjo vüha tvoja na glász prosnye
moje.**

Csi bos grejhe nase gori raesunao, o Goszpodne:

Goszpodne! sto obsztójí pred tehom?

Ár je pri tebi odpüszesanye:

Da sze tebé bojíjo.

Csákam na Goszpodna, esáka düsa moja:

I na rejcs nyegovo sze naszlányam.

Düsa moja esáka Goszpodna:

Teskej, kak sztrázsárjé zorjo.

Izrael sze naj vüpa vu Goszpodni, ár je pri Goszpodni milosesa:

I obilno je odküplejnye pri nyem.

I on odküpi Izraela:

Ze vszej grejhov nyegovi.

139. ZSOLTÁR

139

Goszpodne, ti mené zbrojávas:

Ino me poznas.

Tí znás moje szedejnye, moje sztanejnye:

Tí ouzdalecs razmis mészli moje.

Hodim, ali lézsem, tí szi okouli méne:

I vsze moje poti naprej vídis.

Ár nemam ni edne rejesi na jeziki mojem:

Ovo, Goszpodne, tí vszáko vejs.

Ze vsze sztráni szi me tí obvzejo:

I rokou tvojo drzsís ober méne.

Szpoznanye eto je esüdnejse ino vísise:

Kak bi je jasz szpodoben bio zapopádnoti.

Kama bi odísao pred dühom tvojim:

I kama bi odbejzsao pred líczom tvojim!

Csi bi sao vu nébo; tí szi tam:

Csi bi szi légao vu pékli, ovo, tí szi i tam.

Csi bi szi vzéo perouti zourje:

**I prebívao bi na náj szkrádnyem kráji
mourja.**

I tá bi me rouka tvoja szprevájala:

I dejszna tvoja bi me tam drzsála.

Csi bi pa erkao: kmieza me zse szkriti má:

Escse i noucs bi szvetloszt grátala okouli méne.

Ár i kmieza je nej kmieza pred tehom; i noucs, kak dén, sze szvejtio:

Kmieza je rávno tak pred tehom kako szvetloszt.

Tí ládas moje obíszti:

Tí szi bio z menom vu utrobi materé moje.

Dicsim te záto, kaj szem esüdno sztvorjen:

Csüdna szo dela tvoja, i düsa moja tou dobro razmi.

143. ZSOLTÁR

143

Goszpodne, szlísaj prosnyo moja, poszlhüni zdühávanye moje:

Za volo isztine tvoje; poszlhüni me, za volo pravicze tvoje.

Neidi na szoudbo z szlugom tvojim:

Ár je nej csíszti pred tehom ni eden zsi-voucsi.

Ár neprijátel pregánya düso moja, na zemlo klácsi zsítek moj:

V kmiczó me poszája, kak te mrtve na szvejtí.

Da pomenkáva düh moj:

I znoutra vu meni pogíble szrcze moje.

Jasz sze szpomínam z preminouesi dnévov, guesim od vszej tvoji del:

I od náprav rouk tvoji szi premislávam.

Razpresztéram roké moje k tebi:

Düsa moja zséja tebé kak szüha zemla.

Goszpodne odgouvori mi szkoro; moj düh mi zmenkáva,
neszkrívaj lieza tvojeja pred menom,

**Da nebom glíhni k tejm, kí doli odhájajo
vu grob.**

Dáj mi zránya szlísati milosceso tvojo; ár sze vu tebi
vüepam. Oznani mi pout, po sterroj mam hoditi:

Ár k tebi podigávam düso mojo.

Oszloubodi me od neprijátelov moji Goszpodne:

Pri tebi mam obrambo.

Vesi me csiniti pouleg tvoje voule; ár szi tí moj Boug:

Düh tvoj me naj pela po rávni sztezaj.

Goszpodne, dáj mi raszhládjenyé, za volo iména tvo-
jega:

**Vözpelaj düso mojo z sztiszkávanya, za
volo pravicze tvoje.**

I za volo miloscese tvoje vösztrejbi neprijátele moje, i
pogübi je vsze, kí sztiszkávajo düso mojo:

Ár szem jasz szluga tvoj.

145. ZSOLTÁR

145

Zvisávam te, Boug moj i Král moj:

I hválo bodem imé tvoje na vek i veke.

Hválo te bodem vszákdén:

I hválo bom imé tvoje na vek i veke.

Goszpoud je veliki, i velike hvále vrejden:

I díka nyegova je neprebrojena.

Rod roda bode díeso dela tvoja:

I nazvescsávao zmosznoszt tvojo.

Gucsao bom od szvetle díke préczimbe tvoje:

I od csüd tvoji.

Da bode sze gucsalo od díke sztrასni del tvoji,

Ino sze nazveszcsávála zmosznoszt tvoja.

Da sze cesztí szpoumenek tvoje vnouge dobroute:

I glászi pravicza tvoja.

Milosztiven i szmileni je Goszpoud:
Dugotrplívi i velike dobroute.

Dober je Goszpoud k vszejm:

**Ino sze szmilüje nad vszejmi delami szvo-
jimi.**

Naj te hválíjo, Goszpodne, vsza tvoja dela:

I szvéti tvoji te naj csesztíjo.

Naj díko králesztva tvojega glászijo:

I od zsmozsnosztí tvoje gucsíjo.

Da znánye dájo szinom eslovecsim zmozsnoszt tvojo:

I szvetlo díko králesztva tvojega.

Králesztvo tvoje je králesztvo vszej vek i vek:

**I vladársztvo tvoje od vszega roda do
vszega roda.**

Goszpoud podpéra vsze, kí szpádnótí seséjo:

I gori oprávi vsze pobitte.

Vszej ocsí na tébe glédajo:

**I tí nyim dávas jejsztvino vu priétnom
vrejmeni.**

Odprés roké tvoje:

I naszitis vsze, ka zshivé, z dobroutov.

Praviesen je Goszpoud vu vszej potáj:

I szvéti vu vszejm djányi szvojem.

Blüzi je Goszpoud vszejm, kí nyega zezávajo:

Vszejm kí ga molíjo vu isztini.

Volo oni, kí sze bojíjo szpuni:

**I krícsanye nyíhovo poszlhúhne, ino je
zmore.**

Varje Goszpoud vsze, kí ga lübijó:

I pogübí vsze neverne.

Hválo Goszpodna bodo glászila vüsztá moja:

**I hválilo bode vszáko tejlo imé nyegovo
szvéto, na vsze vek i veke.**

Hválo bodem Goszpodna, dokecs bom zsívo:

Zsoltáre bom szpejvao Bougi mojctmi, kak dugo jesztem.

Nezanásajte sze na poglavníke:

Na sziní lüdí, vu kí nega zvelicsanya.

Ar vöödíde düh nyegov, i on more, z zemlov posztánoti:

Vu onom dnévi prejdejo vsza nakanejnya nyegova.

Blájzsen, koga pomoucs je Boug Jákoba, koga vüpažen je polozsena:

Vu Goszpodnom Bougi nyegovom.

Kí je sztvouro nébo i zemlo, mourje i vsza, stera szo vu nyí:

Kí zdrsí vernoszt na veke.

Kí szprávi praviezo tim obtezsenim:

Kí dá krüh tim lacsnim. Goszpod vörejsi vouznik.

Goszpod odpré oesí szlejpim: Goszpod gori oprávla, kí szo doli pobiti:

Goszpod lübi pravicsne.

Goszpod varje tühéncza, sziroute i vdovieze hráni:

Ali pout ti neverni veszne.

Goszpod bode kralüvao na veke:

O Sion, tvoj Boug od odvejtka od odvejtka. — Halelujah!

Peszmeno zdühávanye.

Pred i med szlúzsbov bozsov.

Na znáno nouto.

1. Goszpodne bozse ! setűj nam na pomoucs, v-dűhovnoj nasoj potrejbcsini, za Jezusa Krisztusa; nasega goszpodna i odkűpitela.

N o u t a : Oh Boug, kí grejh odűrjávalas.

3. Boug vretina vsze dobroute ! Zgledni sze na nász, sziroute: Primi ·/. szrdez pobožsni áldov, I vlej ·/. na nász tvojj blagoszlov.

Na znáno nouto.

6. Hváló dajmo mí vszi navkűp goszpodni Bougi.

{	z-szvojga szína k-nam poszlanyem	}	Od grejha zmozs- noszi velike	Nász oszlobodi
	z-szvojga szína narodjejnem			
	z-szvojga szína obrejzanyem			
	z-szvojga szína szmrt sztrplejnem			
	z-szvojga szína gorsztanejnem			
	z-szvojga szína odícsenyem			
	z-szvétoga dúha poszlanyem.			

Nyega sze prisztája; Da szpejvamo vszi z-angelmi: *Hvála bojdi Bougi na viszíni.*

I. Vadlűványe.

Vrejdnoszt i czil vadlűványa.

Nouta: Oh zsítka ino szmrti goszpoud!

7. Vadlűványe, oh tí bozsi dár! Tí, tí szimi angel míra. V-tvojem kríli nevezagam nigdár Vu noucsi kaksté vihéra. Ka bi bio jasz brezi tébe, Najdragsi blagoszlov nébe ? !

2. Jaj vam, kí nyé ospotávate ! — Ka za bin sze v-nyem nahája ! — Ár gde popolnej szpoznávate, Ka vam na právi mir vgája ? — Sto je modrejsi vucsitel, I pouti zsítka kazitel ?

3. Ono vász vesí prav szpoznávati Bouga, kakti sztvoritela, I z-moudrim dúhom zbrodjávati Nyegve potí, nyegva dela; Kázse, ka ka je on vszej ocsa, Szodecz, i vecsna miloscsa.

4. Po nyem sze pamet preszvetsáva, V-nyé prirodjenoj temnoszti, Da dugoványa razszodjáva Pouleg znotrejsnye vrejdnoszti, Naj zavrzsemo preidoucsa, I lúbimo presztajoucsa.

9. Tí veren angel dúse moje, Szprevájaj mené i v-grob moj. Oh! — szvejti mi trák díke tvoje I vu vecsnoszti blájzsenoj — Tam, gde bom z-seregmi nébe Bouga zvisávao za tébe.

N o u t a: Verosztújte, oh krszeseníczí!

8. Blázsen, kí szvoje vadlíványe, Kak najdragsi kincs, postúje, I, kak nyemi velí pozványe, Z-zsítkom, z-delom naszledúje, Nyé do szmrti zdrzsí, I ráj vsze pretrpí Z-mirovnm szrdczom, Kak kaj bi nyej oudao, Ali na porob dao Bloudnim spotlívczom!

2. Ali jaj tomi, kí je szpoznao Nyega bozsanszko isztino, I dönok obarvati nejznao Nyega, kak zsítka vretino! — Grozen je grejh toga; Ár dúha szvétoga Vnejmar bantúje, I bin nyegvoga zla, Vekvecsnoga pekla Jaj naszledúje.

6. Zdrzsi tak tvoje vadlíványe, Krszseník, i vu vszem postúj. Veliko je tvoje pozványe: Boj sztálen i v-szvetsztvi potúj. Vsze

drůgo rad tádaj, Li vere neodaj, Za kincs márnoszt; Ár je ona troust tvoj, I má ti bidti voj Na mír vecsnoszt.

N o u t a: Krisztus mi je moj zsítek:

9. Vadlůványe i jákoszt! Tí nam sznaj-
zsi potí: Vészeli naso mladoszt, I
sztaroszt troustaj tí.

2. Vcsi nász prav zvisávati Velkoszt
sztvoritela. I moudro zbrodjávati Zmoszna
nyegva dela.

3. Gda odprés nyegvo hizso, — Csüti
dás nyegov glász; Na dűhovno esészt bozso
Zbűdjávaj tam i nász.

4. Vcsi nász zavrzsti gnűszne Tadanke
bloudnoszt, I nyé návuke pűsztne, Kak
mrezse jálnoszt.

9. Tí tak, vera i jákoszt, Boj tü nas vo-
ditel, I, da naidemo miloszt, Tam zagovo-
ritel.

Vrejdnoszt i czil vadlůványe.

N o u t a: Szladki Jezus, mí szmo szem.

10. Nepreczenyen kincs mi boj, Oh
Boug, vadlůványe moje. Daj,
da jasz, kak vernik tvoj, V-nyem szpoznávam
potí tvoje, V-nyem mam príliko zbougsanya
I násztavo zvelicsanya.

2. Li pri nyega poszvejtí Szpoznávam prav tebé, oco, I zse na etom szvejtí Vdáblam tvoj mír i milosco; Zs-nyega sze vesim mojo dúzsoszt, Ino dúse mojo vrejdnoszt.

3. Ka je modría szvejta Nejmogla prav vözgrüntati, Tou je tvojga poszvejta Vísni trák dao nam szpoznati. Tí szi moudroszti vretina, Tí, vekivecsna isztina !

8. Oh — vzemi tak za kincs té Szrdcz nasi dúzsno zahválnoszt. Daj, da nyega czvejt raszté, Vszejmi szvejtí na veszélnoszt. Pelaj po nyem vsze sztvojnejnye, Boug, na tvoji csúd videjnye.

II. Boug.

1. Bouga bívoszt.

N o u t a: Oh szladki Jezus, ka szi.

11. Jeszte Boug ! vsza szo rouk nyegovi delo. Ka bi vüpanye verni za grünt melo, Csi nebi sztáli na vecnoj gvüsnoszti Nyegve bívoszti ?

2. Neszrecsnejši od nerázumni sztvári Bi bio sors nas vu té bloudnoszti szpári; Nebi meo za nász szvejt nikse lepote, Niti dobroute.

3. Kak bi zseleli zsítek vecs lúbiti? — Kak da jákoszti i szvetsztvi szlúzsiti? — Jaj! — bole sze je nigdár nejroditi, Kak tak vtoniti.

8. Boug, Boug mi je tak grünt mojga vüpanya; On mi je dűsi porok zvelicsanya Znam, kaj sze nigdar zsnyim neoszramotim, Nigdar neszkvarim.

Boug. Bouga bívoszt.

N o u t a: Dober je nas Boug, porazmite.

12. Zdigni glász z-niceszsznoszti práha, Dűh moj szpejvaj velkoszt sztvoritela, Kí, vise szuncsevnoga tráha Prebívajoucs, ravna szvoja dela. Áldűj nyemi, v-szvetsztvi ga molécsi, Kak angelje, v-szvetloszti sztojécsi.

2. Nyega pamet zaman zbrodjáva. Niceszsztna je pred nyim vsza zvísenoszt. Zaman moudroszt szvejta zgrüntáva, Vu kom sztojí nyegva odíczenoszt. Kak bi ga szmeo tí, práh, obráziti. Da ga ni angel nemre zbroditi?

7. Moli ga tak, oh dűsa, v-dűhi, Moli nyega v-szvetsztvi i v-isztini; Tak on, kí je k-tebi nej túhi, Pozdigne tebé k-zsítka vretini: Ár kí nyega dosztojno ceszstíjo, Tál od nyega v-miloscsi dobíjo.

2. Bouga popolnoszti.

SZKROVNOSZT.

(Sz. trojsztvo.)

N o u t a: Z-nebész récs vecsna prihája.

13. Vretina vísne moudroszti, Boug,
globocsína szkrovnoszti, Vecsni
düh csísztoğa szvetsztva I punoszt vszega
blájzsensztva !

2. Tebé moli csrvics v-práhi, I angel vu
szuncza tráhi, Díko tvojo csüdüvajoucs, I vu
radoszti szpejvajoucs.

3. I mí, i mí, v-práhi, klecsécs, I tebé
v-szvetloszti gledécs, Neszémo vu poníznoszti
Pred té áldov pobožnoszti.

4. Díka ocsi na vizíni; Csészt Jezusi,
nyega színi; Postenyé dühi szvétomi, V-bí-
voszti Bougi ednomi.

Bouga popolnoszti.

N o u t a: Oh szvetla zvezda zorjanszka.

16. Verni: díko, csészt szpejvajte: Z-ve-
szélnosztjov zvisávajte Bouga,
kak sztvoritela; Nyega, vu szvetloszti gledécs,
Molte vszi, vu práhi klecsécs, Kak sorsa rav-
nitela — Zmozszen, Blájzszen Szi tí Boug nas,
kí vsza ravnas v-pravicsnoszti, I blagoszlávlas
z-miloszti.

2. Díko, csészt, hválo szpejvajte, Od-
küpleni, zvisávajte Jezusa, szredbeníka:
Vrejdnoszt nyegvo v-míszli drzste, Vüpazen
li vu nyem vrzste; Ár je on vasa díka. Radoszt,
Miloszt Od nyega má, kí nyega zná postüvati
I z-zsítkom naszledüvati.

3. Díko, csészt, hválo szpejvajte, Ode-
bráni, zvisávajte Dúha, poszvetitela; Nyegva
zmoszna dela gledécs, Molte ga, zradosztjov
hvalécs, Kak szrdcz veszelitela. — On boj
Vszejm voj Z-düsne kmicze, na pravice vísni
poszvejt, I vecsnosztí blájzseni szvejt.

N o u t a: Szladki Jezus, mí szmo szem,

17. Globocsína szkrovnosztí, Odíceno
szvéto trojsztvo, Vretina, vsze
moudrosztí, Edno vekivecsno bozstvo! Mí
tebé, v-szvetlosztí gledécs, Zvisávamo v-práhi
klecsécs.

2. Tebi szrdcz nasi áldov, Nasa szlüzsba
vugodna boj. Vlej vö díke blagoszlov Na
nász, molécsi sereg tvoj; Pelaj vsze po sztezi
szvetsztva K-zselnomi czíli blájzsensztva.

3. Ednouk mo te v-szvetlosztí Popolno-
ma zvisávali, Gde mo tvoje szkrovnosztí
Z-oucsi voucsi zbrodjávali. Tam, tam mo sze
radüvati, I szvét', szvét', szvét', ti szpejvali.

VEKIVECSNOSZT.

N'outa: Oh vekivecsne milosese.

18. Boug nas je szam goszpoud vszega. Verni, szpejvajte nyemi! Prisz-podobnoga vecs nega Nindri k-nájvísesnyemi. Vekivecsen sze on zové; Ár vsze, ka jeszte i zshivé, Vu nyem má zrok bívoszti.

2. On je ni zacsétka nejmeo, Ni koncza nemre vzéti: Sto bi vecsnoszt zgrüntati steo, Z-sterov je on obvzéti? — Mí, kí szmo vcserá-nyi pred nyim, Léhnemo z-dnévom ütásnyim, On je od vek, do veka.

7. Boug, Boug je vrejden díke szam, Nyega sze csészt prisztája; Ár od nyega vszejm bívosztam Zsítek i radoszt szhája. — Néba, zemla, hváli nyega! Li on szam je goszpoud vszega, Kak dúh nemrtelnoszti.

Nouta: Dober je nas Boug, porazmite.

19. Gda je nejbilou ni mejszecza, Ni vnozsina zvejzd sze nejbliscsila; Gda nam je nejszíjao trák szuncza, Niti zemla sztvorjena nejbíla; Gda je ni angel escse nej szpejvao: Zse te szí tí, Boug v-díki prebívao.

2. Sto bi sze tak szpozábo sztébe, I ne-szpoznao szvoje podlozsnoszti? — Tebi szo i

zmozsnosztí nébe Podáne vu sztálnoj bojaznoszti: Tí, oh vsze dúhouv dúh odíceeni, Szi vise vsze vizíne zvéieni.

5. Szpadni bár v-práh, tál moj mrtelen ! Ka te sztrási zse nous szprhlívoszti ? — I tí kak dúh moj nemrtelen, Idti más na sztan vecsne bívoszti, Gde bos, vu tráhi lepsega szuncza, Bouga velkoszt szpejvao brezi koncza.

ZMOZSNOSZT.

N o u t a: Oh vekivecsnoszt, grozna rejes!

20. Szpejvajmo vszamogoucsemi Vsza moudra ravnajoucsemi, Bougi najvísesnyemi! On csiní dela velika; Mocsí i csüda telika Szo podvrzsena nyemi. Vsze, ka on scsé i zapovej, Vu megnenyi sztáne naprej.

2. Nyegovi rouk delo je zrák, Vu zráki vizécsi oblák, I vsza nebész vizína, Zemlé tak vugodna sztáva, Vszej na nyej bodoucsi szpráva, I morja globocsína: Vsza, vsza od nyega vizíjo, Vsza sze vu nyem veszelíjo.

8. Velki Boug ! tvoja je vsza mous; Tí dávas k-dobromi pomous, I blagoszlávlas trúde, Zdignes sz-práha vsze pobozsne, Potes pa te nezlozsne, I nyí tanáce húde. Kí sze vu tebi veszelí, Ka tomi skoudi, i falí ?

21. Goszpodne, sto zapopádne Velkoszt tvoje zmozsnoszti! — Pred te-
bom vsze vu práh szpádne Z-csütényem pod-
lozsnoszti. Ka tí nebi vesiniti znao, Ka szi za
popolno szpoznao ?

2. Tí scésés, i vsze naprejsztáne V-ednom
ocsnomegnenyi, I pá z-nicesezom posztáne; Ár
je szpodobno k-tejnyi: Premenyávas sztávo
szvejta, Kak gingavi obráz czvejta.

3. Vszamogoucsi ! v-tvojem sztráhi Vcsi
mené potüvati, I tak sze daj meni, práhi
V-tebi, ocsi vüpati. Pelaj me po szvetsztva
pouti Czíli vekvecsnoszti pouti.

MOUDROSZT.

N o u t a: Oh kak te mam prijéti.

22. Zvisávam te z-radosztjov. Boug, za
vernoszt tvojo, Kí sz-tak csüd-
nov moudrosztjov Ravnas sztávo mojo. Oh!
vesi me zbrodjávati Moudra tvoja dela, I vu
nyí szpoznávati Tebé, sztvoritela.

2. Povszéd, kama sze zglédnem, Nahá-
jam réd lejpi, Povszéd moudroszt zaglédnem
V-nyé bozsanszkom kejpi: Vecsna moudroszt
zdrzsáva Od zacsétka vesz szvejt; Ona sztvor-
jényi dáva Mír, radoszt, i poszvejt.

10. Ona mi boj voditel V-etom kmicsnom douli, Ona moj veszelitel Vu vszákoy nevouli: Tak vnejmar neodsztoupim Jasz od szteze szvetsztva, I nigdár neodbloudim Od czíla blá-zsensztva.

N o u t a: Kak velka je bo'za szmilenoszt!

23. Steri moudер more zbroditi Szkrvno doub znánya bozsega? — Kak je bilou, je, i má bidti, Kak sze vsze tou zná od nyega? — Sto bi ládao sz-taksov znanosztjov, Kaksté szí je on vucseni? — Boug, kí je obvzéti z-szkrovnosztjov, Je i v-znányi nezbrod-jeni.

2. Csi bi sto zvezjd vszej iména znao, I pejszek mourszki zgrüntávao. Csi bi szkrovnosztí míszel szpoznao, I sztotin bezsáj zbrod-jávao; Tak bi lüdí toti premogao, I angelszko znanoszt bi meo: A', prouti Bougi ka bi zmo-gao, I ka v-znányi kázati szmeo?

6. Sto zná szrdeza szvojega szkrovnosztí? — Ah! — práh sze zlehka szam vkani. Vsaznajoucsi, tvoje moudroszti Dúh meni na pomoucs sztani. Csi v-dugoványi dúse bloudim, Tvoj zmozsen glász me naj szpouti, Da sztan moj z-zsalüvanyem szoudim, I tak hítim czíli prouti.

24. Boug, kí szi povszéd nazoucsi, Pred tebom, oh vszaznajoucsi, Me vcsi v-szvetsztvi hoditi: Nedaj mi vu neznanoszti Z-szteze tvoje bojazoszti Na pout zla za-blouditi: Z-grehov szna me szam sz-tejm búdi, Kaj me dúh tvoj povszéd vídi.

2. On, kí csízto dúсно vejszt má, I tebé sze bojati zná, Nema zroka czagati; Nyega niksi zsítka vihér, Escse ni szam szmrten vecsér Nema moucsi szagati . . . Daj, da sze jasz taksi naidem Zdaj, i gda, kak szuncze, zaidem.

SZVETSZTVO.

N o u t a: Obüdi sze, oh me szrdezel!

25. Oh Boug ! kí szi csízto szvéti, I li v-dobrom más radoszt, Tí li té sesés v-miloszt vzéti, Kí díka je tü — jákoszt: Záto szi nam právdo dao, I trdno zapovedao, Naj ti vszi verno szlúzsimo I, kak tí, szvet-sztvo lúbimo.

2. Sz-popolnosztjov szi obvzéti; Zmenkanyi meszta nedás: V-míszlaj, v-rejcsi, v-djányi szvéti, Csízste voule nágib más. Ka tí, sesés i namejnis, Ka zselejs, ali csinís, Vsze rázum vrejdnó csüdúje; Ár sze szvetsztvo v-nyem szkazsúje.

6. Sztrejbi vö z-szrdcza nasega Nágib grejsne rúzsoszt, I vlej v-nyé, dúha tvojeja, Kak dúha nedúzsoszt: Daj nam kejp tvoj ravnati, I vu szvetsztvi vandrati; Ár li tim dás örok nébe, Kí do csíszti sli pred tébe.

Na znáno nouto.

26. Oh Boug ! kí grejh, odürjávas, I szvetsztvo zapovedávas, Vesi me ·/. pobožno zsiveti, I tál ·/. v-díki tvojoj meti.

2. Sz-tebom sze jasz vjedinávam, Csi vszák grejh odürjávam, Tebi ·/. poszvetim pout mojo, I rad ·/. csinim volo tvojo.

3. Oh ! — búdi me tak na szvetsztvo; Ár je tou pout na blájzsensztvo. Szrecsen ·/. kí po etoj pouti ide ·/. czíli zsítka prouti !

PRAVICSNOSZT.

Nouta: Bojdi díka i postenyé.

27. Szvéti szodecz, tí v-praviczi Oszoudis sztávo lúdi; Ár je pred tebom nej v-kmiczi Hodba dobri, ni húdi: I te najglobse szkrovnoszt, Odkrivas ti vu szvetloszti, Míszel szvéti zbrodjávecz !

2. Tí z-viszíne nebész vídis Színí szvejta márnoga, I kak nyí vrejdnoszt prevídis, Tak oszoudis vszákoga: Neprestímas sztána oszoub,

Nego pouleg znotrejsnyi doub dás vszejm nájem pravicze.

10. Ali da mi je rejcs tvoja Kazitelkinya pouti; Po nyej sze naj dűsa moja na zsítka moudroszt pouti, — Zs-nyouv me vcsi na tvojoj dejsznoj Hítiti po sztezi tesznoj, Na veszélje vecsnoszt.

ISZTINOSZT.

Nouta: Szladki Jezus, mi szmo szem.

29. Oh Boug! tí szi isztinszki: Rejcs tvoja má szpuniti; Ár tanács tvojobeszki Sze nemore premeniti. Vcsi me tou v-pámeti meti, I tebi na csészt zsveti.

2. Sto bi naisao zmenkanye Vu vecsnoj tvojoj szkrovnoszti, Ali premenyávanye V-szoudbe tvoje isztinoszti? — Nega tam meszta bloudnoszti. Gde je punoszt vszemoudroszti.

8. Tak naj preminé vesz szvejt: Csi sze bár od vszega szprávim, Tí bos mi zmozsen poszvejt, gda márnoszt eto osztávím. — V-tebi polozsim vüpanye Moj troust ino zvelicsanye.

Nouta: Zaka sze zsalosztís oh ma dűsa!

30. Boug! tí szi sztálen v-namenyávanyi, I nedás meszta premenyávanyi V-rejcsi, ni v-csinejnyi; Csi sze vesz szvejt v-nicesz v-topí, Tanács tvojobesztojí.

2. Vecsna isztina ! būdi mi szrdce Na zbrodjávanye tvoje pravicze, I sztálne ver- noszti; Da sze vesím zavrzsti jálnoszt, I zdrzsím vu dobrom sztálnoszt.

3. Csi mi nous lászsi nevtápla míra; Kakse blázsensztvo sze mi odpéra Tam na díke szvejti, Gde isztina goszpodúje, I vsze verne korunúje !

DOBROTIVNOSZT.

Nouta: Radűj sze vsza zemla goszpodni.

31. **K**ak velka je bozsa szmilenoszt ! Sto bi mogao nyou zgrűntati ? — Li divja szrdceza nezahválnoszt Nesetűje nyé szpoznati. Jasz dokecs bom meo tű prebítek, K-tebi, ocsa, nebodem tűhi: Tebé, kí szkrb más na moj zsítek, Klecsécs molo bodem v-dűhi.

2. Sto mi je dao dűso i tejlo ? — Tű, sztvoritel milosztíven! — Vsze, ka mam, sto mi je podejlo? — Tű, oh ocsa dobrotiven! — Sto k-deli rázum, príliko, moucs? — Tű moj szmileni hranitel ! — Sto k-pozványa dúz- noszti pomoucs ? — Tű, vszega mouder rav- nitel !

7. Oh Goszpodne ! tvojo szmilenoszt Mi daj v-pámeti drzsati, I tak nezgrűntano lűbéz-

noszt, V-práhi klecsécs, zvisávati: Ona me vodi
v-veszélnozti, I troustaj vu vöri túzsnoj; I,
gda szkoncsam pout mrtelnoszt, Ona mi
hládi szmrten znoj.

N'ou'ta: Ah Boug! pöszlühni me v-mojoj,

32. Csíszta lübézen ! csi te prav zbrodjá-
vam, Velikoszt tvojo vu práhi zvi-
sávam; Z-vü paznosztjov, I z-radosztjov Tebé
dober Boug, za oco zezávam.

2. Oh ! — daj, dokecs na tom szvejti
potűjem, Da te v-lübézni sztálno naszledűjem,
Dáre dalécs I veszelécs, Túzsxim bratom
angel bidti setűjem.

3. Tak bom tü lejpo pout cslovejsztva
hodo, Po sterroj de me dűh lübézni vodo; Tam
pa ednouk Bos me tí, Boug, Pouleg právde
lübézni mílo szoudo.

DUGOTRPLÍVOSZT.

Na lasztivno nouto.

33. Kak dugo znásas pokorno, Oh Boug,
nase grejsenye ! — Kak vnogo-
krát je okorno Nase rúzsno zsvlejnye ! —
Náklonoszt nasa je jálna, I pout jákoszti
nesztálna; V-grejhe hotécs letímo: Ali tí
vecsna miloscsa, Potrplejnye más, kak ocsa,
Kaksté te dreszelímo.

2. Doszta lejt sze vcsakati dás Tim v-grejhi plavajoucsim, I bloudnikom vrejmen nihás, Rejcs tvojo spotajoucsim: To nerodno drejvo trpís, Escese sze i za nyé szkrbís, I verno je oprávas, Naj vdábla odraszek krepsi, Ino prinása szád lepsi, Náglo ga ne-preprávas.

5. Boug ! tvoja dugotrplívoszt Me k-tebi nadigávaj, I, csi zmenkam, tvoja miloszt Na pokouro zbüdjávaj. Tí, vekivecsna miloscsa, Boj grejsnikom míli ocsa. Naj sze k-tebi vrnéjo, I dokecs príliko májo, Vszoj rúzs-nosztí szloboud dájo; Da vszi sz-tebom zshivéjo.

N o u t a: Oh szladki Jezus, ka szí.

34. Dugo trpí Boug bloudne nevernike, Mirovno znása szvoje protivníke, I odpüsztí vszejm, kí sze povrnéjo, Naj zs-nyim zshivéjo.

2. Drzsi tou példo pred ocsmí, krsztse-ník! — Idi, i boj nyé nevkleknyen naszledník: Znásaj sz-krotkosztjov lúdi presztoplejnye, I pregresejnye.

3. Odpüsztí, naj i tebi odpüsztí Boug. Jaj! — kak bi sztoupo tí pred nyega ednouk, Csi bi odúrno szrdcze neszao z-szebom Na pravicze dom ?

6. Tak i mí ednouk, z-lübeznívím szrd-
czom Posztanovski tam pred pravicze sztolczom,
Csakati szmejmo faling odpúsztsanye, I zve-
licsanye.

3. Bouga dela.

SZTVORJEJNYE

N o u t a: Kak bi nehválo goszpodna.

35. Szpejvaj, oh dűsa, z-radosztjov
Bougi, vretini vszega, Kí je z-vek-
vecsno v moudrosztjov Glász iména szvojega
Odícso v-delaj teliki, Sterim je szam bívoszt
dao, I moucs szvojo vöszkázao V-csüdaj
vnougi i veliki. On je sztvoritel vszega: Sto
nebi dícso nyega ? !

2. Néba, zemla ide k-nyemi, Velikoszt,
nyegvo szpejvajoucs: Vsze sztvoriteli szvoje-
mi Áldűje, csészt dávajoucs. — I jasz — li
jasz bi bio túhi ? Jasz, nyegov kejp noszécsi
Nebi csesztio, molécsi Nyega v-isztini i v-dű-
hi ? — Jaj ! — csi bi ga tak tajio, Kak bi
zsítka vrejden bio ?

7. Decza, mladenczi, i sztarczi, — Vsze
bívoszti, szpejvajte ! — Radűjte sze v-csíszt-
tom szrdczi, I Bougi csészt dávajte ! — I tí,
nemrtelen dűh moj, Szpoznaj vu poníznoszti,

I glászi v-pobožnoszti, Ka je on veren ocsa tvoj. Nyega, li nyega vadlűj! — Nyemi vu szvetszti áldűj!

Nouta: Bojdi díka i postenyé.

36. Boug! tvojo velkoszt glászi szvejt — Glásziyo tvoja dela. Tí szí velo: *“bojdi poszvejt! Nasztani, néba zemla!”* — I vsza szo vu ednom hípki Zísła na bívoszt vu díki, Na tak zmozsno rejcs tvojo.

2. Kamakoli vrzsem pogléd, — Kasté moudro zbrodjávam; Bozsanszko tvojo moucs povszéd V-nyé velkoszti szpoznávam: Povszéd v-tvojem lejpom szvejti Mi trák tvoje díke szvejti . . . Povszéd szí mi nazouesi.

8. Oh! — zvisávaj, dúsa, i tí Velikoszt goszpodnovo. Csűdne szo nyegove potí, Szvéto imé nyegovo. — Boug, Boug je sztvoritel vszega! — Néba, zemla, glászi nyega, Szpejvajoucs vu radoszti!

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug.

38. Molbe vrejdní božse, Vretina lűbénoszti! Kak vnouga szo csűda Tvoje dobrotivnoszti! — Sto more szmilenoszt Tvojo vözgrűntati? Sto zná tebi za nyou Vrejdnó hválo dati?

2. Tí szi tvoj lejpi szvejt Z-nicesza záto pouzvaó, Da bi na vszáko sztvár Tvoj blagoszlov vövlejjao; Blázsensztva vretino Szi odkrio naime nam, Kak tvojga bozsansztva Kejp noszécsim dúsam.

6. Tecsasz ti prijétno Boj nase áldüvanye, Csi je gli nicesztno Vúsztn mrtelni szpejvanye: Tam na díke czíli De te v-popolnoszti Zvisávaó dús nasi Glász nemrtelnoštni.

SZKRBNOSEJNYE.

N o u t a: Kak bi nehválo goszpodna.

40. Zvisávaaj, düh moj, goszpodna Z-veszélimi peszmami, Kí tak csúdna i vugodna Dela csiní med nami. On ti je záto dao bívoszt, Da bi sze ednouk v-díki Zs-nyim veszelio ti zsítki, Szpoznávajoucs nyegvo miloszt. — Radűj sze v-nedúzsnoštni Tvojój plemenitoszti !

2. Vretina vszáke radoszti Je, Boug tvoja miloscsa; Tí szi i v-dnévi zsaloszti Moj dobrotiven oca: Po kaksojsté zsítka pouti — Po rouzsaj i bodélji, Placsi ali veszélji — Me pelas tí czíli prouti: Vsze, vsze je dár míli rouk; Povszéd szi velki tí, Boug !

7. Etak tí zse v-etom zsítki Ocsinszko szkrb na nász más, Ka pa v-nebeszkom prebít-

kí, Kakso radoszt vernim dás! — Tam na díke lepsem szvejti Nam, tvojim odebránim Ino tebi podánim Vsze popolnoszti trák szvejti. — Záto te, práhi sztojécs, Zvisávamo vszi, molécs.

N o u t a : Oh Boug, oh míli Boug.

41. Boug! kakso szkrb szi meo Na méne do szegamao, I zsítka mojega Tekáj kak moudro ravnao! — Kak bi te znao jasz, práh Vrejdno zvisávati, I tebi za vszo szkrb Dúzsno hválo dati?

2. Preczi, kak szem rodjen Szi me za dejte príjao, I na roditelov Moudro szkrb me zavüpaó; Kí geto me nebi Znali vecs voditi, Te szi me po drúgi dao na dobro vesiti.

3. Znam, kaj, csi me oni Nebi szkrblívo vesíli, Lehko bi mi rúzsni Grejhi dűso tezsíli; Ár kak zlehka vkani Zla csemérna szlatkoszt! — Gda radoszt ponűja, Szűhne v-britko zsaloszt.

8. Kak te mam dícsiti Za tou ocsinszko szkrbnoszt? — Bojdi hvála moja — Neoszkrúnyena vernoszt: I csi bi gda zmenkao Vu mojoj dúzsnoszti; Dűh tvoj me zbűdjávaj Na pout nedúzsnoszti.

43. Oh! — kak nezapopádnyeno Je, Boug, tvoje ravnanye, Szkrovno i neprebrodjeno Tvoje vecsno szkoncsanye! — Ali tí na nász tak szkrb más, Da nam i v-szkuzaj dobro dás. — Sto bi grajao tanács tvoj?

2. Csi gli neprevidna temnoszt Potí tvoje pokríva; Na konczi vsza tvoja moudroszt Ocsam nasim odkríva, Tak da gvüsno prevídimo, Csi v-rázumi nebloudimo, Kaj nasz, kak ocsa, vodis.

5. Oh! — krépi me v-toj gvüsnoszti, Ka tí vsze dobro csinís, Ka mené z-vdárczim túzsnoszti Na tvojo bojazen vesís, I ka ednouk v-tvojem kríli Dolizbríses, ocsa míli, Vsze szkuze z-oucsi moji.

N o u t a: Szvejtí sze poganov meszto.

44. Radúj sze, düh moj, vu Bougi, I moli nyegvo moudroszt, Kí zvon drügi szirout vbougi I tebi delí radoszt: Povszéd ti kázse znaménya On ocsinszkoga csinénya.

2. Csi tí sztálno odúrjavas Zla pogübelno rúzsoszt, I, kak Jezus tvoj, szpunyavas Z-vrejlosztjov tvojo dűzsoszt; Nezdvoj,

gda te osztávi moucs; Ár de ti Boug tvoj na pomoucs.

5. Tam sze ti odpré na czíli Vsze radoszti vretina; Tam ti dá mír v-szvojem kríli Nebeszka domovina: Tam Bougi za vsze hválo dás, Ka eti za neszrecso más.

Na znáno noutó.

45. Zaka sze zsalosztís, dúsa moja. Csi je gli gdate tezska pout tvoja? — Vejm ti je ocsa Boug. Vrzsi na nyega szkrb tvojo; On ti szkázse miloszt szvojo.

2. Veri, csi sze gli od vszega szprávis, Od nyega sze dönok neosztávis, Kí te szam tak trousta: “Zovi me v-nevouli tvojoj; Jasz szem oszloboditel tvoj!”

3. Koga je on gda brez' trousta nihao, Kí sze je v-nyegvoj milosci vüpaó, I nyemi veren bio? — Vejm je li on vszega goszpoud, Ino vretina vszej dobrout.

9. Sztebom sze tak jasz rad zadovolim, I sz-tíhim szrdczom na vsze privolim, Ka szkoncsaš od méne: Li krejpi me vu vüpanyi, I daj mi tál v-zvelicsanyi.

Nouta: Ka Boug esiní, vsze je dobro.

47. Zsivé, Boug, moje vüpanye! — Zaka bi sze zsalosztio? — Vejm pri nyem naidem vtisanye, Csi bi gda szkúz pehár

pio. Zsnyim obsztójim, I nezdvojím, Kakoli za tezs Kouco Bi mi sors moj odlouco.

2. Boug moj esúje tozsbo mojo, I zdühávanye moje: V-nyem má szrdcze díko szvojo, Li v-nyem vüpanye szvoje. Pohszlühme me, I odvzeme Zsaloshti tezsbo bremen, Gda de prílicsno vrejmén.

6. Mam Bouga dobrotivnoga, I na nyega sze szlonim, Kak na oco szkrblívoga, Csi sze v-potop szkúz vtonim: On je troust moj I gvüsen voj Na zsítka temnoj pouti, Gda czíli idem prouti.

N o u t a: Krisztus velí: hodte k-meni.

48. Z-jajom prihájas pred Bouga; Tozsba tvoja je prevnouga, Male vere gingavecz ! Doul placsa vídis vu szvejti, I, ka Boug csiní k-poszvejti, Tou grajas tí, mrmravecz !

2. Bouga bantújes v-pogori, V-povoudni bojni, pomori, Vidoucs opüsztásávanye; Gda sze blízka, ali grumí, Zemla gíble i szláp sümí, — Zrok naides na sztaranye !

3. I gda eti gnüszna bloudnoszt Pregánya vbougo pobožnoszt, I szvejt praviczó klácsi; Gda zmoszen te szlabe tezsí, I vrejdnoszt vu práhi lezsí, — Tou te vu Bougi pácsi!

12. Trpi tak ! — po bloude noucsi Sze ti ednouk tam prepoucsi Zorja vísne znanoszt, Gde ti pri díke poszvejti Boug ocsiveszno preszvejti Potí szvoje szkrovnoszt.

N o u t a: Krisztus mi je moj zsítek:

49. Pred tébe, vecsna szkrbnoszt, Neszém jasz áldov moj, Za tvojo mílo vernoszt, Troust i dúsni pokoj.

2. Oh ! — vzemi dobrovolno Vúszť moji szpejvanye; Csi je gli nepopolno Moje áldüvanye.

3. Vesz zsítek moj szvedocsi, Csi ga prav zbrodjávam, Kaj sze po tebi, ocsi Csüdno povodjávam.

4. Od gingavoszťi moje Szi me do etimao, Kak mati dejte szvoje, V-mílom kríli varvao.

14. Tebi boj porocseni I nadale sors moj: Tí, oh düh odícseni, I v-szmrti z-menom boj.

III. Cslovek.

Plemenitoszt i czíl csloveka.

N o u t a: Oh Boug, oh míli Boug.

50. Vszamogoucsi bozse ! Sto te more hváliti, I dobrouťo tvojo Z-vrejd-nim tálom glásziti ? — Kak moudro szi szťvou-ro Tí ete velki szvejť! — L-i od tébe szhája Vszejm blázsenszťva poszvejť.

2. I jasz, v-práhi klecsécs, Dícsim tebé, ocsa moj, Ka szi tí i mené Moudro sztvouro na kejp tvoj. Eti na zemli je Czíl moj — zsitka szvetsztvo, Tam pa na vizíni Popolno blájzsensztvo.

3. Kak velki je tak czíl Moje plemeni-tosztí, I kakse blázsensztvo V-zsitki vekivecs-nosztí, Na stero sze ednouk Od etecz pozovém, Csi kak tí szam zselejs, V-dobrom vszigdár rasztém !

8. Ali — jaj ! — kak dalecs Szem jasz od toga czíla ! — Ár me je krhkoucsa V-már-noszt szvejta vtopíla. — Tí, oh Boug, me csíni Kejm popolnejsega, I tvoje miloscse Vszákdén vrednejsega.

N o u t a: Oh zsitka ino szmrti goszpouđ!

52. L i záto nam je dáni zsitek, Kí tü do csasza vandramo, Naj sze na vecs-nosztí prebítek Z-moudrim szprávlanyem ravnamo: Té czíl nam je polozso Boug, K-tomi mámo prídti ednouk.

2. Zemla eta je li tühína, I nyé dár — práh preminoucsi; V-nébi je nasa örocsína, V-nébi sztan nas presztajoucsi: Tam po vdérjanyi vihéra Naide vandrar sztális míra.

3. Oh! — noszmo tak vu mirovnosztí Bremen kaksesté nevoule, Naj nasz na sztezo

pobozsnosztí Vrácsa návuk zsitka soule:
Hítmo vszi po szvetsztva poti Czíli vekvecs-
noszti prouti.

5. Li záto mámo eti zsitek: Záto, záto
szmo sztvorjeni, Naj iszcsemo díke prebítek
Vu delaj nepotvarjeni. — K-tomi czíli, szmi-
leni Boug, Daj vszejm, vszejm nam prídti
ednouk !

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug.

53. Csi tejla mojega Bívoszt moudro
zbrodjávam, I na telka dela Prí-
licnoszt prav szpoznávam; Zse ono je porok,
Boug, tvoje moudroszti, I nevtajen szvedok
Csloveka vrejdnoszti.

2. Kakso plemenitoszt Vídim vu etom
kejpi ! — Kak prehodi szrdcze Nyega odra-
szek lejpi ! — Vu vszákoj kotrigi Szi tí odí-
cseni, I v-nyega gíbanyi Csüden i zviseni.

3. Ka pa, csi premíszlim Dúse moje
velikoszt, I pred ocsmí drzsim Nyé moucs i
plemenitoszt ? — V-práhi klecsécs, dícsim Nyé
nasztavitela, — Tebé, vekvecsni düh, Vszega
sztvoritela.

6. Tí tak, blázseni düh, Ravnaj szam
szrdcze moje, Naj nigdár nevtépém Kejpa
zmosznosztí tvoje: Csíszti naj pred tebom
Vandram v-mrtelnosztí, I csíszti idem prejk
Na dom vekvecsnoszti.

Pokvarjenoszt csloveka

N o u t a: Groba sze niseše neogne.

54. Szvėti Boug ! tí szi csloveka Na tvojj
obráz osznouvao, I nyega od vek
do veka Na örok díke pouzvao; Dao szi nyemi
k-dobromi moucs, Príliko i dúha pomoucs.

2. Ali kama je tá díka? — Gde je nyegva
nedúzsoszt? — Ah! — sztezo nyegvoga
zsítka Pokriva grejha rúzsoszt: Vesz, vesz
je on pokvarjeni, I na húdo navajeni.

3. Vszaznajoucsi, tí dobro znás Szrdcz
nasi pokvarjenoszt; Ár pred szebom odkrito
más Nyí szkrovno potvarjenoszt. Ah nej! —
nega ni ednoga Z-rúzsniim zlom nevtepenoga.

6. Na té bloude preszámnye Nasz tí
z-dúhom zbüdjávaj, I na grejhov obládanye
Nam volo i moucs dávaj; Naj szi v-rúzsnoj
bátrivnoszti Neszopimo mouk veczoszti.

N o u t a: Hválím jasz tebé, goszpodne.

58. Ah! — kak vnogokrát pregresim!
— Kak rúzsna je moja pout! —
Troust iszkajoucs, k-tebi bezsim, Boug, vreti-
na vszej dobrout!

2. Tí zvrácsi mojo nevoló, Vtisaj dúše
bolezen, I nagni mi z-dúhom volo Na jákoszti
lúbézen.

3. Jaj ! kak dreszélien je sors moj, Kaj szem tebé zbantüvao ! — Kama je moj szladki pokoj, Kak szem ga csíszti vzsívao ?

12. Vsze, vsze, kí v-grejhi zsvéjo, Pelaj na sztezo szvetsztva; I, csi sze prav povrnéjo, Na szvetli sztán blázsensztva.

IV. Odküpitel.

1. Jezusa velkoszti zaszlüzsenoszt.

N o u t a: Krisztus velí: hodte k-meni.

59. Kak neszrecseno zvisena. Je v szvét-sztvi odícsena Példa tvoja, szredbeník ! — Sto nebi tebé csüdüvao I v-zsítki, v-szmrti vadlüvao, Kí scsé bidti tvoj vernik ?

2. Szvéti je vszáki tvoj sztopáj, Szvéti vüsztt tvoji glász takáj, Szvéto szrdcza gíbanye: Díka ocsé nebeszkoga I mir lüdsztva nyegovoga, — Tou je tvoje czílanye.

3. Tí pred nami ides, kak voj, Po jákoszti sztezi tesznoj, Zvajoucs vsze, vsze na szvetsztvo; Vsza z-velkim dúhom pretrpís, I protivníkom odpüszttís: Tak grüntas dús blázsensztvo !

7. Na dobro nasz zovés k-szebi; Ár známo, kaj li pri tebi Naidemo zselen pokoj. — Szkoncsaj, ka szi zacsno v-nami, I z-blázsenimi dúsami Vtálaj i nam órok tvoj.

61. Jezus, szvejta odkšpitelj, Dobrout vekvecsni daritelj! Tebš zvisšva vishina Ino moli globšcsina: Ka pa mš, zse odkšpleni, Kš szmo bilš pogšbleni, Kakda te nebi hvšlili, I, v-pršhi klecsšcs, dšcsili?

2. Tš szi blšzsensztva vretina, I szkrovnoszt bozsi isztina. Csi sze grejsnik prav povrnš, I od szvejta k-Bougi vrnš; Kak sze ti nad nyim radšjes! Mšr bozsi nyemi daršjes; Pelas ga po sztezi szvetsztva K-velkomi czšli blšjzsensztva.

5. Oh nezgršntana szmilenoszt! Vuzsgi i v-meni lšbšznoszt, Da te z-radosztjov vadlšjem, V-zsštki, v-szmrti naszledšjem, Vsze lšdš rad blagoszlšvlam, Sz-pšldov, tanšcsom poprvšlam, Za neprijštele molim, I vu potš ocsš zvolim.

Na znšno nouto.

63. Gospoud je moj veren pasztšr, Moj troust i moja dška; Pri nyem naidem poszvejt i mir Na temni sztezaj zsštka. On me Z-mozsnov ramov bršni, Z-všsnim blagoszlovom hršni, I paszš z-glšszom mšra.

2. Z-cšsšztov vodouv me napšja, I zsnyš hlšdom otšvla, Z-vecsno v isztinov nadšja, I vu veri ponšvla: V-dobri i hšdi prigodi Me z-dšhom moudroszti vodi, I vrsi vu pokouri.

3. On me pri sztoli miloscse Bogato -na-szitsáva; Pogübiti me v-zle nescse, Záto me ocsisztsáva: Tejlo szvoje mi odloucsi, I míra pehár natocsi, Na zálog zvelicsanya.

6. Hvála tebi, vísni pasztér, Za troust, takse vernoszt. — Oh! — pelaj sereg tvoj na mír I veszélje vecsnoszt, Tá prejk mrtelnoszt brouda, Gde de vesz rod edna csrejda. I, — tí szam, — eden pasztér!

N o u t a: Zsivém jasz, tak velí tvój Boug.

64. Gde sze naide té vucsitel, Kí bi, kak tí, odküpitel, Vu zsítki tak bio pobožsem, V-rejcsi pa, i v-deli zmozsen, Kí sziednoux vszemi szvejti Prisao od ocsé k-poszvejti?

2. Czíl poszlanya tvojeja je bio, Da bi národ blouden povescio, Bouga pravé szpoznávati, I dosztojno zvisávati, Pout szvetsztva sztálno hoditi, I díke órok dobiti.

3. Tí szí vsze popolno szpuno, I z-szvétoy krvjov zakúno; Grüntao szí na rús bolvansztva Velko násztavo krsztsansztva, Kak vretino szpravicsanya, Blájzsensztva i zvelicsanya.

8. Jezus, vcsi me na podlozsnoszt I nezskalívo pobožsnoszt, Da sze példa tvoje drzsim I z-szvéte rejcsi tvoje vesim, Kak sze mam tü vojszküvati, I v-díki korunüvati.

2. Jezusa poszlanye

(ADVENTSZKE PESZMI)

Na znáno nouto.

65. Z-nebész rejcs vecsna prihája, Od
ocsé szvetloszti zhája, Tejlo nase
vzeme na szé', I nam poszvejt i mír neszé.

2. Tí, Jezus szí tá vecsna rejcs, Porok
isztinoszti obejcs, Dáni ocsákom z-miloszti,
I szpunyeni vszejm k-radoszti.

3. Hodi, pamet nam preszvejti, I
szrdeza nasa poszvéti; Daj nam tebé prav
szpoznati, Z-verov, z-zsítkom vadlűvati.

5. Daj sze nam po szvetsztva pouti Od
rúzsni grejhov vrnouti; I esi prav bougamo
tvoj glász, V-zsítki i v-szmrti áldűj nász.

Na tou nouto.

66. Jezus, tí vísesna moudroszt, Verni
bozsi vecsna radoszt, Grejsnikov
pout szpravicsanya, I vretina zvelicsanya!

2. K-tebi mí zdaj prihájamo; Ár pri tebi
nahájamo Vu temnoszti vísno szvetloszt, I
v-szrdeza krhkoucsi krepkoszt.

3. Vari nász od vsze bloudnoszti, I szvej-
ta gnűszne bláznoszti, Naj vszi, kak decza
szvetloszti, Szlűzsimo Bougi v-vrejloszti.

4. Krejpi nász vu pobožnoszti, I detin-
szkoj podložnoszti: Dokecs nász na velkom
czíli Vsze odícešis v-tvojem kríli.

Na prejdnyo nouto.

67. Verno lüdsztvo, dícsi Bouga, Koga
dobrotivnoszt vnouga Sze nad
nami vöszkazsüje Geto nam szína darüje.

2. On je obecsanye szpuno, Stero je
zdávnya zakúno, Na troust ocsákom pobož-
nim, I na radoszt dúsam túzsnim.

3. Kaj sze vszejm scsé szmilüvati Ino
z-viszíne poszlati Szvejti oszloboditela, I
blázsensztva szpraviteľa.

5. Díka tak tebi, Boug zmozsni, Od nász
i vszej dús pobožsni, Za szína tvojeľa áldov,
Kak zsítka vísni blagoszlov.

Na ono nouto.

68. Krsztseník, dobro premešis, Ka sze
vesís vu božsoj rejšis: Naj sze
zbougsati nemüdíš, I za dúšo verno szkrbís.

2. Zdaj, zdaj je vrejšmen vugodno I
k-povrnejšnyi szpodobno; Zdaj je i dén szpra-
vicsanya, I prílika zvelicsanya.

3. Zbüdi sze ! — sztan tvojš szpoznávaj,
Rúžsnošt grejšhov tánihávaj; Nászladnošt
szvejta zavržsi, I szteze zsítka sze držsi.

5. Oh tí, kí szi vszamogoucsi, Boj vernim, tvojim k-pomoucsi, Pelaj vsze po sztezi szvetsztva K-zselnomi czíli blázsensztva ! —

Na lasztivno nouto.

69. G da bi meo szpuniti Boug tou obe csanye, Ka sze oznaniti Má vszejm zvelicsanye, Vernim na vüpanye.

2. Poszlao je z-viszíne Szvojega lübezníka, Vandrarom tühíne Za obeszelníka, Ino szredbeníka.

3. On je te veliki Szin Bouga vísnoaga, Kí, v-moucsi i díki Ocsé vekvecsnoaga, Szkoncsa dela vnouga.

8. Dejl nasi prijétnoszt Naj vesz szvejt zbüdjáva, Da tvojo lübéznoszt I díko szpoznáva, I oco zvisáva.

Na obszojno nouto.

70. Z daj prihája zvelicsitel, Jezus, lüdsztva veszelitel, Nad kim sze vrejdno radúje, Kí ga pozna i vadlúje.

2. Po vísnoj zmozsnoszti szkrovnoj, I nej podoubi telovnoj, Sztoupi on z-viszíne na szvejt, Národom na mír i poszvejt.

3. On je tak bozsi lübezník, Lüdsztva pri ocsi szredbeník, Voj na sztezi szpravicsanya, I poglavník zvelicsanya.

4. Icsi nyega, szrdcze moje; On, on je vüpanye tvoje: Pri nyem naides troust, mír, poszvejt, Steroga nezmöre te szvejt.

8. Pri poszvejti tvoje rejcsi, Kak v-kmici gorécsoj szvejcsi, Pelaj nasz z-ete tühíne Na blázseni sztan vizíne.

Nouta: Veszélte sze, vszi verni!

71. Veszélte sze, krsztsanye ! Díke král ide k-vam, I neszé zvelicsanye Vszejm pobožsnim dűsam, Szteza szpravicsanya Sze ravna vszejm národom, I vszej sztotin porodom Szvejti trák vüpanya.

2. Ví, pokorne ovesicze, Razmite ete glász! — Nej szte zse szirouticze; Ár je pasztér pri vász: On i vász milűje, Da vász, z-bloudnoszti noucsi Na szvetloszt pelajoucsi, Sz-troustrom obdarűje.

3. Ali ví, nepokorni, On kebzűje na vász, Kí, kak trdno okorni, Spotate nyegov glász. — Oh bloudni mrtelni ! Znáte, kama bezsíte? — Da ráj v-grejhi lezsíte, Sors vas je dreszélni !

7. Jezus, poglavník míra, I szteze zsítka voj! Tebé, dűsicz pasztéra, Zvisáva sereg tvoj. — Oh! — primi té áldov, Poszlühni vűszt nasi glász, Ino vlej vö na vsze nász — Vlej vö tvoj blagoszlov.

N o u t a: Z-szrdcza zselejrn, ka právim.

72. **O**h ! — kak te mam prijéti, Szvejta odküpitel ? — Tebé, kí szi tak szvéti, Dús oszloboditel ? — Pripravi szrdcze moje Szam szebi na sztális, Naj bou miloscse tvoje Vrejden prebivális.

2. Nigda szo ti szpálmami Sznajzsili pout tvojo; Jasz ti pa zda sz-peszrnami Prinásam csészt mojo: Z-zahválnov pobozsnosztjov Idem tebi prouti, Hvalécs te sz-ponízsnosztjov Na szredbenoj pouti.

3. Vejm szi tí meni vtáiao Gvüsnoszt zvelicsanya, Gda szi sze szam rad tádao Na áldov vtisanya. Jasz, jasz szem vövrzseni Z-díke vísesnoszti: Po tebi szem vesinyeni Pá tálnik vecsnoszti.

9. Sto tak nebi szpoznávao Szvoje nevrejdnoszti, I molécs nezvisávao Bozse szmilenoszti ? — Blázsen, kí sze v-tom zsítki Z-zlom sztálno vojszkúje; On sze v-vecsnom prebítki Z-díkov korunúje !

N o u t a: Veszélte sze, krsztsanye!

73. **V**erno lüdsztvo, pripravljaj Szrdcze na pobozsnoszt; Jezus ide, — osztávlaj Tá vszo nepobozsnoszt: On zselen glász neszé Vszejrn, kí szo v-szrdczi túzsni, I ti v-hodbi nedúzsni Bin vzeme on na szé'.

2. Hodte tak, i darújte Nyemi verno szrdeze; Na nyega vszi kebzújte, Ka na zsítka szuncze: Geto on prihája, Na radoszt tim blo-décsim I v-szne grejha lezsécsim Díke poszvejt szhája.

3. Tomi velkomi gouszti Sztáneknapráv-lajte; Plemeniti i prouszti, Pout nyemi rav-najte: Z-bougabojaznosztjov Idte nyemi vszi prouti, Na velkoj zsítka pouti Ga hvalécs z-radosztjov.

6. Búdi me, nevolnoga Na právo poníz-noszt; Daj, da z-szrdcza volnoga Tvojo do-brotivnoszt Zahválno szpoznávam, — Nyou v-douli mrtelnoszt I v-díki vekvecsnoszti Z-radosztjov zvisávam.

N o u t a: Hválím jasz tebé, goszpodne.

74. Radúj sze dúsa! — Jezus tvojt Ti neszé zsítka poszvejt. Naszledúj ga: on ti je voj Na vüpanya zselen szvejt.

2. Blázseni glász! — kaksí dobrouť Vre-tina sze odpéra Vszákomi, kí sze vere pout Za sztezo odebéra!

3. Kak szrečni szmo, ka poznamo Voja nemrtelnoszt, Na koga sze naszlányamo Vu kaksté dreszélnoszt!

10. Zbüdjavaj me vszáki hípek, Da sztálno verosztújem, I tebé v-on bougsi zsítek na radoszt naszledűjem.

N o u t a: Právi verni krsztsanye.

75. Radűjte sze krsztsanye ! Troust sze vam porácsa. Szpunyeno je szkonesanye Vecsnoga tanácsa: Krisztus je med vami; On noszi presztoplejnye, Vam na oszlobodjejnye, Na vtisanya rami.

2. Prihája v-poníznoszti Te díke poglavník, Naj vszejm sz-pokvarjenoszti Bode oszlobodník. On pregánya temnoszt, Grejh, szmrt na nika szprávla, Sztan národov poprávla: Odpéra vszejm vecsnoszt.

3. Nyemi préczimbe szvetszke, I kincsov nejtrbej; Kak král díke nebeszke, On li szrdcze zselej; — Szrdcze, stero pri nyem Iscese právo mirovnoszt, I vszo szvojo vüpanoszt Polozsi li v-vísnyem.

8. Oh ! pelaj tí, zsítka voj, Po sztezi jákoszti Odebráni sereg tvoj K-vekvecsnój radoszti; Da te naj zvisáva Vnozsina ti zemelszki, I sereg ti nebeszki Tebi díko szpejva.

N o u t a: Kako k-hladnoj vodi jelen.

76. Jezus, sto bi te neiszkao ? — Vejm tí más zsítka moudroszt. Sto sze te nebi rad drzsao ? — Kí neszés vernim radoszt

Li tí szi ti szlabi moucs, I ti nevolni pomoucs,
Voj na sztezi pobožnoszti, I yrács szrdcza
boleznoszti.

2. Grejh, grejh je moja bolezen; On mi
düso vrazsüje: Li tvoja csízta lübézen Mi
rane obezsüje. Oh! — hodi tak z-milosztjov,
Pridrúžsi sze z-vrejdnosztjov: Vlej troust
nébe v-szrdcze moje; Szkázsi mi trák díke
tvoje.

3. Neprijátel moj tak hodi, Da bi me
kak zapelao Na pout, po steroj szam bloudi,
I tak v-prepaszt pripelao; Tejla húda náklo-
noszt Me vábi na zlocsasztnoszt; Jálnoszt
szvejta me szküsáva, I od tébe odvrnyáva.

7. Oh! — nagni tak szrdcze moje Na-
zselejnye ti sztálni, Da iscsem králesztvo tvoje,
I odúrim szvejt jálni. Csízta lübézen tvoja
Naj bode díka moja: Tak sze nam gvüšno
vüpati, Ka sze mi dás zvelicsati.

N o u t a: Blagszlovlen Boug nébe.

77. Hválen bojdi Boug vecsni, Kí grejs-
nikov neszrecsni Túžsen sors po-
milúje, I nyim szína darúje.

2. Szpuno je obecsanye, Grüntao dús
zvelicsanye, Gda je za szredbeníka Dao szvoj-
ga lübezníka.

3. Csészt, díka na vizíni I tebi, ocsé színi,

Kí szi, k-nam pridoucs na szvejt, Prineszao troust i poszvejt.

4. Tvoja vecsna isztina Boj nam míra vretina, Eti v-telovnom zsítki, I v-nebeszkom prebítki.

5. Gda nam szfaliváva moucs, Tí nam podejli, pomoucs, Na csészti szpunyávanye; I zla odúrjávanye.

10. Zbúdi nász pá na zsítek, Na nebeszki prebítek; Da te z-odícenimi Zvisávamo se-regmi.

N o u t a: Oh szladki Jezus, ka szi.

78. Vrejden szi, Jezus vecsne díke od nász, Za prineseni nemrteloszti glász, Po kom vövlejva miloscse dobroute Na nász, sziroute.

2. Mí szmo v-dreszélnoj temnoszti lezsali, Bouga i bozse voule nejpoznali: Tí szi nam odkrio v-návuki moudroszti Bozse szkrov-noszti.

3. Z-recsjov i példov nász tí i zdaj vodis, Geto, kak zsítka voj, pred nami hodis, Ino nász z-dúhom na dobro zbüdjávas, I povodjávas.

10. Oh ! — daj nam tvoj poszvejt naszle-düvati, I nyega drági kincs szkrbno varvati; — Dokecs, prídemo z-doula mrteloszti, K-díke szvetloszti.

3. Jezusa rodjejnje

(KOLEDNE PESZMI)

Nouta: Z-nebész rejcs vecsna prihája.

79. **V**eszélmo sze, krsztseniczi ! Dícsmo Bouga v-csístom szrdczi; Krisztus je rodjen: — szpejvajmo, I nyemi dúzsno csészt dajmo !

2. Rodsztvo nyegovo szvetíjo Angelje, kí tak velíjo: “*Nebojte sze ! bozsa miloszt Vam vszejm delí vísno radoszt.*”

3. Dnesz je rodjen zvelicsitel, Dúsicz túzsni veszelitel, Kí bin lüdsztva vzeme na szé’, I szvejti troust i mír neszé.

4. Hválijo medtejm vísno Serezje nebeszki Bouga, Dela nyegva zvisávajoucs, I v-szvetloszti tak szpejvajoucs:

5. “Díka ocsi na vizíni ! — Csészt Jezusi, nyega színi ! — Mír na zemli vszejm národom, Ino vszej sztótím porodom !”

Na ono nouto.

80. **K**rsztseniczi, radújmo sze ! Boug nam dnesz v-tál prídti dá vsze, Ka k-nasemi sztáni szlísi, I vecsni mír szprávi dúsi.

2. Dnesz sze rodí zvelicsitel, Kí je vszej oszloboditel Z-düsevne pokvarjenoszt, I voj k-czíli vekvecsoszt.

3. Vsze, ka csűjemo od toga, Zdrzsmo z-szrdca gotovoga; Ár ga je moudroszt szpoznati, I blázsensztvo vadlűvati.

4. Díka ocsi, sztvoriteli; Csészt színi, odkűpiteli; Postenyé dűhi szvétomi — Bougi z-díkov obvzétomi!

Nouta: Na dnesni den mí hválimo.

81. Krsztseniczi, blázseni sors je nam oszodjen: Jezus, vszej nász oszloboditel, I poszvetitel, Je, pouleg tanácsa ocsé, dnesz na szvejt rodjen.

2. Ah! — vu kak dreszélnoj sztávi je vesz szvejt bloudo, Gda je, od Bouga osztoupivsi I zabloudivsi, Vu velkoj pokvarjenosztí brez' trousta hodo!

3. Nej! nej je poznao on Bouga v-vecsnoj bívoszti, Nej csloveki polozsenoga Czíla vís-noga, Niti dűse odícsene plemenitoszti.

10. Díka bojdi na vizíni Bougi nasemi! — Csészt Jezusi zvelicsiteli, Dűs prijáteli! — Mír, dobra vola na zemli lűdsztvi bozsemi!

Nouta: Kak bi nehválo goszpodna.

82. Hodmo, poutniczi mrtelni, Glászmo bozse csinejnye! Szvétmo dén ete veszélni Szredbeníka rodjejnye. Boug, Boug je dnesz nyega poszlao Temnim za vucsitela,

Bloudnim za voditela, Da bi vsze na zsítek pelao. Nyega tak zvisávajmo; Nyemi díko szpejvajmo.

2. Oh nej! nej je on krsztseník, Kí sze dnesz neveszelí, Geto szam ocsé lübezník Szvejti mír bozsi delí. Vejm sze i v-díke szvetloszti Angelje veszelíjo, I szpejvajocs velíjo Dúsam blodécsim v-temnoszti: “*Radűjte sze! dnesz vasz Boug pela z-robsztva vecsni mouk.*”

3. Gda je lübo tak mrtelni Ocsa otroke szvoje, Kak tí, oh dűh nemrtelni, Nász, odebráne tvoje? — Tí nam, pri vszój nevrejdnoszti, Viszíne lübezníka posles za szredbeníka, Vu velkoj pokvarjenoszti; Nyega na áldov püsztís, I tak szvejt oszlobodís.

7. Oh tí, kí szi nam na radoszt Z-viszíne na szvejt prisao, Prineszao vszejm ocsé miloszt, Ino nyega szrd vtisao! Vcsi nász vsze na právo moudroszt, Kázsi pout pobožsnoszti Po douli mrtelnoszti Na nebeszke díke radoszt; Da te veke z-seregmi Dícsimo blázsenimi.

Na znáno nouto.

83. Angel szvéti z-nebész doli K-pasztérom sztoupi na pouli, Radoszt nazvesztsávajoucsi, Ino nyim etak erkoucsi:

2. “*Nebojte sze!*” ár vszejm lüdém Ve-

szélo poszelsztvo neszém: Jezus, szin ocsé vecsnoga, Je dnesz voj lüdsztva grejsnoga.

3. On vszejm pout zsítka napravla, Vesz szvejt z-dejsznov blagoszlávla, Ocsé volo nazvesztsáva, I vszejm zsítek i mír dáva.

4. Veszélmo sze tak vszi nyemi, Kak poszelníki bozsemi, I poszvejtmo nyemi zsítek, Da nam v-díki dá prebítek,

5. Oh tí, moj lübléni Jezus, Szlatki odküpitel, Krisztus! Pripravi szi szrdcze moje Na prebiválicese tvoje.

6. Drághi gouszt, v-vszákom vrejmeni Prebívaj sztálno pri meni; Da te, kak ocsé vecsni dár, Hotécs nezbantűjem nigdár.

7. Hvála ocsi vekvecsnomi, Kí sze je lüdsztvi grejsnomi Sz-tak csüdnim tálom vövjavo, I nyemi v-díki sztán szpravo.

Nouta: Ah! ka bom jasz grésnik csinio.

84. Jezus neszé glász veszéli Z-nebész lüdsztvi bozsemi, — Neszé zsítka troust nyemi. On odpré zemplé drzsejli Ravno pout k-szpravicsanyi, Míri i zvelicsanyi.

2. Po nyem je zse preszvetsena Temna sztáva národov, I blodécsi porodov; Po nyem znouvics poszvetsena Csloveka plemenitoszt, I pred Bougom velikoszt.

3. Z-díkov pela on sereg szvoj Z-robsztva, na szloboscino, I právo szinovcsino; Z-díkov ga, po noucsi vecsnoj, Zdigne na nemrtelnoszt, I nebeszko veszélnoszt.

8. Etak de vszejm velki dén tvoj, Dén popolne radoszti, Zse vu douli márnoszt; Tam pa v-vecsnošti blájzsenoj, Gda szkoncsajo zsítka pout, Vretina vísni dobrou.

N o u t a: Angel szvéti z-nebész doli.

85. Veszéli dén nam je zísao! — Krisztus je dnesz na szvejť prisao, Kí, obráz nas vzévsi na szé', Vszejm zsítka troust i mír neszé.

2. Radújte sze, krsztseniczi! Ví szte díke örocsniczi, Vu steroj vam na vizíni Boug tál dá po szvojem színi.

3. Nyega szo zselno csakali, Kí szo sze nyemi vüpali: Dnesz sze szpuni tou vüpanye, I vtála vszejm zvelicsanye.

4. Tou je ta vrejmena punoszt, I ocsé vecsna szmilenoszt; Tou, tou vsze radoszti pún glász, Steri zvrácsi rane vszej nász.

7. Blájzseni dén nam je zísao! Krisztus je dnesz na szvejť prisao: On neszé glász veszélnoszt Vszejm, z-díke nemrtelnoszt.

86. Hodmo, verni krsztseniczi, Z-nedúzs-nov radosztjov Dícsmo Bouga v-szrdezi ! — Zísao nam je dén szvetloszti, Steri tim pobožsnim Neszé glász miloszti.

2. Komi sze noucs bloude grozí, Nesztra-si, sze v-dúsi; Jezus sze dnesz rodí: On te szvejt z-dejsznov zmosznoszti Pelati i zvati Má z-robsztva bloudnoszti.

3. Kakda bi nasz Boug pogúbo ? — Nej ! — on je te szvoje Od veka tak lúbo, Da je szvojga lübezníka Obecsao i poszlao Vszejm za szredbeníka.

4. Prestímajte, verne dúse, Tou miloszt i szvetloszt Od vszej kincsov vise; Bouga za nyou zvisávajte: Jezusi virtusi Szrdeze po-dávajte.

9. Oh ! — potrdi eto gvüsnoszt, Jezus moj, zsítka voj, Na vszej szrdcz mirovnoszt: Daj nam té kincs postüvati, I v-nébi ga tebi Notriprikázati.

87. Krsztseniczi, V-vrejlm szrdczí Szvét-mo dén rodstva szvejta szredbe-níka! Sz-pobožsnosztjov I z-radosztjov Zvi-sávajmo vizíne poszelníka.

2. Kakso miloszt Ino radoszt Neszé vszejm vandrarom ete dén szvéti ! — Jezus neszé Mír od ocsé: On, on resí szvejt i Bougi poszvéti.

3. Vu bloudnoszti I bláznoszti Je národ bozsi vesz vtonyeni lezsao; V-pokvarjenoszt, Pogübelnoszt Düsno sze je nesztanoma po-grázsao.

4. Oh dreszélnoszt! Oh boleznoszt! — Kak jáko je te cslovek osztávleni, Po bloudnoszti I bláznoszti Szvojoj kak czelou na nika szprávleni !

10. Oh! — búdi nász Csüd tvoji glász Dnesz i vszední na tak vugodno hodbo, Da de nam tvoj Lübezník voj Na vecsni mír, gda sztoupimo pred szoudbo.

Na obszojno nouto.

88. Radűj sze, dűsa, z-vernimi! — Szrecsna je tvoja sztáva; Ár sze ti zsítek dáva. Szpejvaj zdaj z-odebránimi: Boug sze je vszejm szmilüvao, I szína nyim dariüvao. — Radoszt, radoszt, velka radoszt ! — Jezus je zse szvejta szvétloszt. Blázsen, blázsen, veke blázsen, Komi je on zsítka moudroszt !

2. Szpejvaj ! — on i k-tebi ide; — On, te díke poszelník, Je zse i tvoj veszelník. Kaksa szreca ti v-tál príde, Kaj te on z-robsztva kmicze Pela na pout pravicze ! — Radoszt, radoszt itn.

5. Ednouk tam v-nemrtelnosztí Bom te bole szpoznávao, I popolné zvisávao, Gda bom te v-díke szvetlostí Z-lícza na lícze glédao, Ino z-angelmi szpejvao: Radoszt, radoszt itn.

N o u t a : Angel szvétí z-nebész doli.

89. Zvisávaj, dúh moj, z-radosztjov Bouga, kí sz-taksov milosztjov Vsze národe blagoszlávla, Gda nyim v-színi zsítek szprávla.

2. Jezus, bozsansztva lübezník, Je pri ocsi vszej szredbeník; On, on je vecsna isztina I vísni dobrout vretina.

3. On ocsiveszno szvedocsi, Kak prijétni szmo vszi ocsi, Csi v-nevkleknyenoj vernosztí Szlúzsimo velkoj vecsnosztí.

9. Szin bozsi ! tvoje rodjejnye V-tisaj szrdcz túzsni zselejnye: Tí pelaj po sztezi szvetsztva Vsze nász k-vretini blázsensztva.

90. **V**eti bozsicsni dnévi ·/. Dícsmo oco
vísnoga, Kí je národom k-míri ·/.
Dao szína jedínoga. — Kak sze veszelí Néba,
gda zemli té glász delí, Szpejvajoucs vu szvet-
loszti ! — V-radoszti ·/. Áldűj i zemla nyemi,
Kí vszemi ·/. Lüdszti sztezo ravna sztühíne,
Na szvetloszt vizíne.

Na lasztivno nouto.

91. **K**rsztseniczi, hválte Bouga Z-szrdcza
radüvanyem: Glászte nyegva dela
vnouga Z-vrejdnim csüdüvanyem.

2. Tak, tak je lübo on te szvejt, Da
nyemi z-vizíne Jezusa posle na poszvet
V-kmicsni doul tühíne.

3. I on, kí vszejm zsítek neszé Od ocsé
szvetloszti, — Jezus tejlo vzeme na szé' Nam
vszejm k-veszélnozti.

4. Oh miloszt! kakse radoszti Tálníki
nász vecsiní. On, kí sze zglédne z-miloszti Na
nász, grejsne sziní!

5. On, kak vizíne lübezník, On sze k-nam
pridrűzsi, I posztáne vszej szredbeník, Naj
mrtelnim szlűzsi.

9. Díka, csészt tebi, dűh vecsen, Za takso
szmilenoszt, Kaj pelas národ neszrecesen Na
vecso veszélnozti.

92. Krsztseníczi verni, veszélmo sze! —
Dícsmo Bouga, kí nász tak lúbi
vsze, Da Jezusa, díke lübezníka, Posle na
szvejt, kak szredbeníka.

2. Te velki závezek je szprávleni, Zákon
míra goriposztávleni: Jezus grúnta násztavo
krsztsansztva, Posztávleno na rús bolvansztva.

3. On zbüdjáva proroke, i nike Moudre,
píszmoznane poszelníke, Po kí lüdsztvo z-blou-
de odúmláva I k-isztini bozsoj szpeláva.

8. Oh! nezamúdmó tak té velike Z-milos-
cse prikázane prílike: Bejzsmo k-nyemi z-ve-
rov i vüpanyem, Da nász áldúje z-velicsanyem.

4. Jezusa právdó-szpunenye.

(NOUVOGA LETA PESZMI.)

N o u t a : Z-nebész rejcs vecsna prihája.

93. Edno leto szkoncsa bezsáj, I drúgo
zacsne szvoj tekáj. — Kak csüdno
szkrbís, dúh vecsen, Tí za szvejt, po tebi
szrecsen!

2. Tí szi v-dnévi pretekoucsi Povszéd
bio i nam nazoucsi, Da szi nász, kak ocsa,
ravnao I od húdi vdárczov varvao.

3. Záto te zdaj zvisávamo; I vszi k-tebi

zdühávamo: Ocsa, szlísaj vüszť nasi glász,
I boj i nadale kre nász!

4. Zakrívaj zmozsno národ tvoj, Kí pri
tebi isese troust szvoj, Sz-perotami szmilenosz-
ti Prouti vszój pogübelnoszti.

6. Tí nam boj povszéd nazoucsi, I nevtají
nam pomoucsi. Vlej vö na vsze tvoj blagoszlov,
I miloscse tvoje áldov.

N o u t a : Zsivém jasz, tak velí tvoj Boug.

94. Jezus, példa pobožsnoszti! Tí szi vu
vszój popolnoszti Szpuno právdó
sztána tvojga, Gda te je, za míra mojga,
Pelao k-tak velkomi czíli Ocsa tvoj, grejsni-
kom míli.

2. Isztine rejes je návuk tvoj, Vu példi
szi nam szvetsztva voj, Vu szmrťi vtisanya
áldov, Vu vszem hotejnyi blagoszlov, Resitel
sz-pokvarjenoszti, I prorok nemrtelnoszti.

3. Nedúzsna je tvoja hodba, Nesztrási
te niksa szoudba; Ár vu szvétoj nedúžsnoszti
Hodis po sztezi dúžsnoszti, Delo ocsé verno
szpunis I z-szvéťov krvjov zakúnis.

8. Escse i na szlejdneyem czíli,—V-sztras-
ne szmrťi mrzľom kríli, Pri trousti etom ne-
zdvojim; Ár znam, csi nedúžsno zaszpím, Kaj
mi ocsa moj na eto V-díki dá blájzseno leto.

95. Nouvo leto te dnesz veszelí, Oh vandrar! ponouvi sze v-radoszti, I, kak ti dúzsnoszt tvoja velí, Zacsni nyé vu szvetsztvi i moudroszti: Ár kí v-bozsem sztráhi tü potüje, On sze ednouk z-díkov korunüje.

2. Sto, nego Boug, tvoj dober ocsa, Je noszo tak verno szkrb na tébe? — Vejm ti je nyegova miloscsa Vgájala vszákdén, kak rosza nébe: On te je z-mozsnov ramov zakrívao, I vnogo radoszti ti darüvao.

10. Etak kagodi te doszégne Na sztezi tak szkrovne prísesztnoszt, Szrdcza ti v-dvojnoszt nepotégne Pri csütejnyi csízste nedúzsnoszt: Te verne krepí eti vüpanye, Tam sze nyim pa vtála zvelicsanye.

N o u t a : Bojdi díka i postenyé.

96. Lejta, dnéve ino vere Nam tí, goszpodne, dávas, Szuncze, mejszec i zvejzd mere Z-moudrosztjov poravnávas; Tvoja zmosznoszt vsza zdrzsáva, Vszejm, zsítek i radoszt dáva. — Velka szo dela tvoja!

2. Kak vrejdno te tak csesztímo Za csüda szmilenoszt, Szpoznovski, kaj vszi vizímo Od tvoje lübéznoszt. Mír, blagoszlov, zsítka radoszt, Düsni poszvejt ino moudroszt: Vsza szo dári rouk tvoji.

3. I eto leto korunúj Z-obilnov zsirov-
nosztjov; K-deli blagoszlov tvoj darúj, I
bráni nász z-milosztjov: Daj nam v-tvojoj
bojaznoszti I detinszkoj vüpaznoszti Nyé
vszejm tászprevoditi.

6. Poszlühni, ocsa národ tvoj, Gda vu
kaksté tezskoucsi Na nébo pozdigne glász
szvoj, Tebé zezávajoucsi: Vlej vö na vsze
tvoj blagoszlov, I miloscse tvoje áldov Vu
etom nouvom leti !

Na znáno nouto.

97. To leto blagoszlovi ·/. Z-miloscse
dármi, oh Boug! Sztan národov
ponouvi ·/. Z-zsírom tvoji míli rouk.

2. Tebé zvisáva, I z-mocsnim vüpanyem
zezáva Vszáka sztvár, vszáki národ: Zhod,
záhod ·/. K-tebi pozdigne szvoj glász — I na
nász ·/. V-potrejbi düsevnoj, telovnoj, Vlej
vö blagoszlov tvoj!!!

N o u t a : Kako k-hladnoj vodi jelen.

98. Vu etom leti, goszpodne, Me po dúhi
moudroszti Búdi na potí vugodne
I ponávlaj v-jákoszti: Pelaj me z-bloude
kmicze Na pout tvoje pravicze; Da sze k-isztini
pridrúzsím, I tebi vu szvetsztvi szlúzsím.

2. Vu csinejnyi szádarodnom Mi daj obiljávati, I v-zsítki tebi vugodnom Blájzsensztvo nahájati: Nágib szrdcza lej poga Me naj csiní vrejdnoga Eti obsztojécse szrecse, I ednouk tvoje miloscse.

5. Csi mi lejta podúzsati Scesés sz-tvoje szmilenoszt, Daj sze mi povéksávati Vu delaj popolnoszti. — Tí mi bojdi zsítka voj; I gda szkonesam bezsáj moj, Tam pri tebi mi na eto Daj blázseno nouvo leto.

N o u t a : Oh Jezus milosztivni!

99. **N**ouvo leto je prislo! — Szuncze radoszti zíslo! — Ono vesz szvejt zbüdjáva, Naj goszpodna zvisáva.

2. Záto, oh krsztseníczi, Szpejvajte v-vrejlmom szrdczi! — Boug, Boug je i vász varvao, I vam radoszt darüvao.

3. Ah! — lejta preminéjo; Vrejmena pretecséjo: Dalecs je preminyenoszt, I grozi sze prísesztnoszt.

4. Szreca sze premenyáva; Gda radoszt, gda jaj dáva. — Blázsen, kí mocsno, sztoji, I vu Bougi nedvojí!

5. Veren ocsa je nas Boug: Mír dús zhája zs-nyegvi rouk; On dní túzsne odvrácsa, Jaj na radoszt obrácsa.

20. Poszlúhni nász z-miloszti; Ocsa dobro-
tivnoszti! — Eti vsze blagoszlovi, I tam v-nébo
pozovi.

5. Jezusa oznanenye.

(TRÍKRÁLOV PESZMI.)

N o u t a : Z-nebész rejes vecsna prihája.

100. O^h Jezus, vecsna isztina, Vísne
moudroszti vretina, Zsítka
szvetla zorjenicza, I vszej vandrarov pravicza!

2. Tebé z-zselnim szrdczom iscse Lüdszt-
vo vu kmiczi szedécse; Od tébe csáka vesz te
szvejt Na sztezi zsítka szvoj poszvejt.

3. K-tebi i mí setűjemo, Kí li blodécs
potűjemo Po kmicsnom douli temnoszti K-vel-
komi czíli vecsnoszti.

4. Szvejti sze, oh díke szvetloszt! Razgá-
nyaj pámeti temnoszt; Kázsi nam zsítka izsti-
no, Odpri moudroszti vretino.

5. Pelaj po sztezi vernoszti Nász v-domo-
vino vecsnoszti, Gde te popolnej szpoznamo,
I z-angelmi zvisávamo.

N o u t a : Szvejti sze poganov meszto.

101. Jezus, popolni vucsitel, Vcsi nász
tebé szpoznati; Daj nam, oh
zsítka voditel, Glász tvojt vu vszem bougati,

Da vszi z-dreszélne temnoszti Prídemo k-díke szvetloszti.

2. Kak vnougi szo zdühávali, Da bi dén tvoj vidili! I nej szo sze te v-csakali, Li v-kmiczi szo bloudili: Nam, nam szi tí díke poszvejt. Ino voj na vüpanya szvejt.

3. Oh! — osztani nam voj zsítka, Dokes k-czíli prídemo, Gde nebeszkoga prebítka Szvetli nájem vmememo, Za verno szpunyeno dúzsnoszt, I nevtepeno nedúzsnoszt.

6. Blázsene vekivecsnoszti Vcsíni nász örocsníke, Da szpoznávamo szkrovnoszti Tvoje bozsanszke díke. — Zvíszi vsze, kí te lübijó I tebi v-szvetsztvi szlűzsíjo.

N o u t a : Bojdi díka i postenyé.

102. **T**rí zvejzde te szpelávajo K-Bougi, poutnik mrtelen; Trí zvejzde nazvesztsávajo V-díki sztánek tvoj zselen: *Szvejt, píszmo, i nemrtelnoszt.*— Tá, tá ti dávajo szvetloszt Na temnoj zsítka sztezi.

2. Vrzsi pogléd kebzüvajoucs Na nébe nyé vizíno, I rázumno zbrodjávajoucs Zemlé kmicsno tühíno: Ona prejdga vecsno zmosznoszt. Lübézen, moudroszti szkrovnoszt, I díko sztvoritela.

3. Szuncza odícsena szpráva, Zvejzd ne-szmerna vnozsinoszt; Zemlé tak vugodna sztá-

va, Telki dobrouť obilnosť; Tak lejpi rád,
gvüsen bezsáj, I vrejmena szkroven tekáj: —
Vsze, vsze ti kázse Bouga.

8. Tak znam, kaj me ete poszvejt Po
douli mrtelnosťi, Gvüšno pelao bode na szvejt
Blázsene vekvecsnosťi, Gde bom te na vel-
kom czíli V-vecsne domovine kríli Z-lícza na
lícze glédao.

N o u t a : Gđa ma szkrádnya vóra príde.

103. Kak je te cslovek pascslívi Za
szvejta márnó zmozsnosť, Ali
vu onom vtraglívi, Ka dúsi dá mirovnosť,
Grene, rova li v-preidoucsi, Szpozábi sze
sz-presztajoucsi, I szam szebé zaprávla.

2. Herodes v-Jeruzsálemi Trepecse, cza-
ga, dvojí, Szlísavsi, kaj sze v-Bethlehmi
Eden nouvi král rodí: Ali on za szvetszke
szrecse I díke voľo trepecse; Z-düse sze ne-
szpomené.

3. Ka mára on za szpoznanye I szkrb
kincsov vecsnosťi! — Dragse je nyemi rova-
nye V-zle bloude i márnosťi: Na szvetszko
szvoje králesztvo Grünťa on právo blázsen-
sťtvo; Záto tak grozna csiní!

8. Tá zvejzda, tá nász naj vodi K-tvoje

rejesi isztini, I ednouk po szmrtnom broudi
Pela k-zsítka vretini, Gde mo te prav szpo-
znávali, I v-szvetloszti zvisávali Zevszejm
blázsenimi.

N o u t a : Krisztus veli: hodte k-meni.

104. **O**sztavi, cslovek, mární szvejt,
Iscsi pri Jezusi poszvejt; On, on
je vísna moudroszt. On, kí je z-viszíne prisao,
Da bi lüdém oceso vtisao, Neszi vszejm zsítka
radoszt.

2. On sztan zselej v-szrdcezi tvojem. —
Blázsen kí vu zsítki szvojem Li nyemi szlúzsi
verno! I tí sze li nyega drzsi; Z-lübézni k-nye-
mi, zavrzi Szvejta márnoszt odúrno.

3. Csi bi ze-vszejm szvejtom ládao, Vu
kinesi dūsni pa sztrádao; Dreszelen bi bio tvo
sztan: Csi te dūsna vejszt szkvarjúje, Naj te
bár vesz szvejt csüdűje: Vsze, vsze tou ti je
zaman.

7. Oh! vcsíni me pobožsnoga, Ino tebi
vugodnoga, Bozsanszki szredbeník moj! I tak
na zsítka vecséri Pelaj szlugo tvojsza v-míri
Na blázsensztvo v-ország tvojsza.

6. Jezusa szlejdnyi sors

(POSZTNE PESZMI.)

N o u t a : Z-nebész rejes veesna prihája.

105. D ícsmo oceso szmilenoszti, Kí je z-szvoje lübéznoszti Poszlaó díke lübezníka Grejsnikom za szredbeníka.

2. Kriszus szam je tej szredbeník, Kak zvelicsanya szprávleník, Kí resiti má národ szvoj Po szvojoj vrejdnoszti szvétoj.

3. On, on sze nedúzsno odá, I za grejsnike na szmrt dá, Geto, kak vtisanya áldov, Na vsze vlejí szvoj blagoszlov.

4. Drzsmo sze tak z-verov nyega; Ár kí na miloszt vísnyega Vnejmar gresí, ali bloudi; On szam szebé trdno szoudi.

6. Jezus, tvoja szvéta vrejdnoszt Búdi tak vsze nász na vernoszt, Da tü li tebi zshivémo, I ednouk tebi merjémo.

Na ono nouto.

106. B oug miloscse! zgléj sze na nász, I poszlúhni vúszt nasi glász, Gda te vu práhi csesztímo, I k-tebi za troust kricsímo.

2. Ah! — mí vu grejhi lezsímo, Z-sterimi dűso tezsímo, Tebé vnejmar bantűjemo, I szamí sze szkvarjűjemo.

3. Ali tí sze v-tvojem színi Szmilüjes nam, pri vszem bíni, Szam szprávlas nam odküplejnye I sztezo na povrnejnye.

4. Vcsi nász tou prav szpoznávati I zahválno zvisávati, Tebi zsítek poszvetiti, I tebé, oco csesztiti.

5. Daj, da li tebi zshivémo, I, geto vöpreminémo, Na düsni mír i blázsensztvo Prídemo v-tvoje králesztvo.

Na tou nouto.

107. Razmite, oh krsztseníczi, I zdrzste v-gotovom szrdczi, Ka vam rejjes isztine velí, Gda, vam návuk vísni delí.

2. Tou je — praj — vrejmen vugodno I k-zvelicsanyi szpodobno, V-kom sze máte povrnouti Z-grejha pogübelne pouti.

3. Krisztus trpí moke za vász; Záto bougajte ete glász: Odürte vszej grejhov rúzsoszt, I naszledüjte pobozsoszt.

4. Tak de vizíne lübezník I vas szmileni szredbeník, V-tom zsítki vas veszelitel, I prék groba zvelicsitel. —

N o u t a : Oh szladki Jezus, ka szí.

108. Boug! tí szí tvojga szína nejmilüvao, Nego szí ga za grejsni szvejt áldüvao. Sto more tvojo lübézen grüntati I zvisávati?

2. Ka szmo mí, kaj sze nam tí tak szmilűjes I taksi zálog miloscse darűjes? — Z-lübéznov obinés tí milosztivno Lüdsztvo protivno.

3. Oh nezmejrjenoszt ocsé szmilenoszt! — Sto, sto bi zgrüntao nyé vecsne szkrovnoszt? — Vecs darűje on nam, kak bi proszili, Ali razmili.

6. Etak vmemem tál v-Jezusa vrejdnoszt, I ednook nájem v-blázsenoj vecsnoszt, Gde mi je on, kak vszej dobrouť darovník, Moj zagovorník.

N o u t a : Kak velka je bozsa szmilenoszt!

110. Szredbeník! sto nebi obcsűto Szrd-cza tvojega britkoszt? — Tí szí vsze doprineszt híto Z-nágibom, míle krotkoszt, Ka k-blázsensztvi szlűzsi národom, Gda szí szejjao szemen zsítka, I szprávlao vszej sztotin porodom Sztan veszéloga prebítka.

2. I dönok — ka za nájem vdáblas Tí, pri vszój zaszlűzsenoszt, Od mrtelni, ké blagoszlávlas Z-dejsznov vecsne lübéznoszt? — Ah nej! — groze puna je hvála, Stero ti dáva szvejt hűdi, Kí ti li spot, krízš mantre zvála Na glávo, po vnougi trűdi.

7. Szredbeník! bűdi szrdcze moje Sz-támna grejsne nászladnoszt. Da jasz poszvejt

isztine tvoje Naszledűjem vu sztálnosztí. Nej!
— nedaj mi blatiti dűse Z-lűbėznov szvetszke
márnosztí; Daj, da mir tvoj postűjem vise
Od vsze zemelszke zmozsnosztí.

N o u t a : Csi me moj grejh sztíszkáva.

111. Vu onoj sztrasnoj noucsi Groze i
czaganya, Gda szi tí, szmrí
v-oucsi Na broudi vűpanya, Od vszej osztá-
vleni, molo, I zsítek tvoj zanihao Na vísnyega
volo:

2. Szredbeník! kak obtezsen Je bio velki
dűh tvoj! Vesz kejp tvoj kak betezsen! Kak
vrejli szmríten znoj! — Britkoszt ti oblejva
szrdcze, I kmicsen mrák zsúkosztí Vtápla
míra szuncze.

3. Nablűzi sze ti grozí Blázníkov besz-
noucsa, Ino pred ocsmí mrzí Mouk tvoji tezs-
koucsa. Ah! — tí v-práhi klecsėcs, molis, I
li z-ocsė praviczov Dűso krepís, tolis.

10. Odűmlávaj me sz-támna Grejsne
bátrívnoosztí, Naj szi neszopim plámna Sztras-
ne vekvecsnoosztí; Li jákoszt i tvoja vrejdnoszt
Mi vlej v-zsítki i v-szmrí Vu szrdcze mirov-
noszt.

112. Ah! — sz-kak velikim i mirovnim szrdczom Sztojí szredbeník moj pred szvojim szodeczom! — Jálna tozsba, Kríva szodba Nesztrási nyega pred grejsnikov sztolczom.

2. Naprej vídi on, kaj sze v-tom násztaji Szprávla nyemi pout k-gvüsnomi szpadáji: Jálna tozsba, Kríva szoudba. — Tá, tá vrzse ezíl nyegvomi bezsáji.

3. I dönok — kakda on sz-tak tíhim szrdczom Posztáne zdaj pred szmrtne szoudbe sztolczom? — Li pobožsnoszt I nedúžsnoszt Pokojí nyega pred vtepenim szodeczom.

10. On me naj sznajzsi z-nágibom pravice, Da tim nedúžsnim neesiním krivicze. — Jezus, tí boj Varivács moj Od prekléti delj jálnoszt i kmicze.

N o u t a : Oh szladki Jezus, ka szí.

113. Jezus! tvojszítek je vorczan szvet-sztva bio Ah! — i dönok szí tak sztrasen pehár pio, Gda szí od szvejta nedúžsno mantráni, I na szmrt dáni.

2. Tí, szvéti, tí szí sz-trnyem koronüvan. Za lícze bit, ospotan i bicsüvan; Gda sze od mányi szlugov vesz oplújes, I tak áldújes.

3. Z-dívjim krícsanyem te vöszprevájajo, Gde te vsza v-groznom obrázi csákajjo: — Kríz, sztrasne mantre, szmrt, bláznoszt grejsnikov. I spot bloudnikov.

9. Ednouk pa, gda me pozdignes na vecsnoszt, Tam koronújes z-díkov mojo ver noszt, I premenís mi vszo zemelszko zsaloszt, Na vecsno radoszt.

N o u t a : Obüdi sze, oh me szrdcze!

114. Szredbeník! vszáki tvojt sztopáj Je sztopáj lübéznoszt, I tvojt tak nedúzszen szpadáj Vretina szmilenoszt: Lübézen te je gnála I vísno moucs ti dála, Da bi pehár szmrti koustao, I tak za szvejtt áldov pousztao.

2. Z-dejsznov csízte lübéznoszt Delís tí vszejm blázsensztvo, Geto v-douli mrtel noszt Grüntas míra králesztvo, Ah! — kelko dúss veszéli Hváli tebi na czíli Szkoncsanoga potüvanya Tak blázseni troust vüpanya!

7. Oh! — vlej i vu szrdcze moje Nágib té náklonoszt, Da i jasz sztopáje tvoje Naszledújem v-sztálnoszt, Z-lübéznov vsze obiném, I, gda z-szvejta preminém, V-nyej naidem szteber vüpanya, Vu nyej zálog zvelicsanya.

N o u t a : Vu vszákome mojem djányi.

115. **N**a krízsi glédaj, oh szvejt, V-mo-
ke vtönyen tvoj poszvejt —
Szredbeníka tvojga! — Ah! — po kak groz-
noj nousi Pela te vszamogoucsi K-czíli lübez-
níka szvojga!

2. Glédaj nyega vu mokaj, I lüdomor-
czov rokaj! — Premiszli, koga bin Noszi te
czagajoucsi I v-krvi plavajoucsi Vísnyega
lübeznívi szin.

3. Nej! — nyegovi mouk briga Je nej-
bíla kastiga Lasztivne krivicze; Ár je on
v-dobrom zmozsen I vu hodbi pobozen
Naiden pred sztolczom pravicze.

10. Etak, gda bom vküpsztrti, V-kríli
blázsene szmrta I jasz tího zaszpím; Etak vu
rokou tvojo, Oh ocsa, dúso mojo, Kak szred-
beník moj, porocsím.

N o u t a : Z-szrdeza zselej, ka právim.

116. **O**h, tí, kí szi z-ranami Okladjeni
v-tejli, I zs-nyí boleznosztami
Oblejáni czejli, Gda szi tvoj szvéti zsítek Za
szvejt na áldov dao, Da bi díke prebítek I
mír tvoj vszejm vtálo.

2. Szredbeník! na kak túzsno Szmrta szi
tí tádáni, I zvön bína nedúzsno Brez' konceza

mantráni! — Ah! — taksi nájem vdáblas Tí
od nezahválni, Kim sz-telkim trúdom szprávlas
Mír i pokoj sztálni!

3. Jasz, li jasz szem vrejden bio Pehára
szmrtnoga, I tí, szvejti, szí ga pio, Cseméra,
punoga! — Meni sze szprávla radoszt Vu
tvojoj zsúkoszti, Li meni nébe szladkoszt
V-mouk tvoji britkoszti.

6. Vu szmrti temnoj noucsi Mi boj
trousta szuncze; Nevtaji mi pomoucsi, Gda
mi czaga szrdcze: Daj, da na velkom czíli,
Geto dúso púsztm, V-tvoje lübézni kríli
Zvelicsano zaszpím.

Na obszojno nouto.

117. Gda Jezus na drejvi krízsnom
Moke trpí v-hípi túzsnom; Na
czíli zsítka sztojécsi, Govori on *szedem rejcsi*,
Stere, dúh moj' prav premeci.

2. Nyega *prva* rejcs je bíla, Za protiv-
níke tak míla: “Ocsa, odpúszti nyim bloud-
noszt! Ár nerazmi nyí neznanoszt, Kak velika
je nyí bláznoszt.”

3. *Potom* razbojnika trousta, Kí zs-nyim
szmrti pehár kousta, Tak erkoucs povrnye-
nomi: “Dnesz bos vu paradizsomi Z-menom
v-dús blázseni doumi!”

4. *Tretics*, na mater szkrb majoucs, Etak eresé, nyou troustajoucs: “Zsenszka, János de zse szin tvoj! — Mej szkrb na nyou, lübez-ník moj! Nyé veszelník zdaj zse tí boj!”

5. *Obstrtim* vu boleznoszti: “Zséjam!” kricsí z-medlouvnoszti, Gda vu szmrtili sztras-nom boji Vesz plava vu krvnom znoji, Tebi, oh grejsnik k-pokoji.

6. *Obpétim* sze v-mantre vouzi Ocsi sz-placsnim glászom touzsi: “Boug moj, Boug moj! ah! — kak szi zdaj Oszta vo tí mené v-mokaj I nyí velki boleznosztaj!”

7. *Obsésztim* je nazvescsávao Ka je vsza popolno szkoncsao: “Szpunyeno je!” etak erkoucs, Na szvéti bezsáj szvoj gledoucs, I sz-tejm sze v-mantra j troustajoucs.

8. *Szedmics*: “Ocsa, v-rouko tvojo Po-rácsam zse dűso mojo!” Tak on z-velkim glászom kricsí; Potom, geto, dűso pűsztí, V-kríli szmrtili tího zaszpi.

9. Oh szredbeník! csűje dűh moj Na drejvi mouk velki glász tvoj. — Daj mi ga v-szrdcezi zdrzsati, Kak drági kincs postűvati, I z-zsítkom naszledűvati.

10. Protivníki odpűsztiti, V-szrdcezi túzs-ne veszeliti, Hizso v-rédi osztaviti, Dűso ocsi porocsiti: Tá vsza, tá me vcsi szpuniti.

11. Tá szpunivsi, bom jasz ednouk Sou prejk po broudi szmrtni mouk Na tíhi sztan vekvecsnoszti, Gde mi tí v-odícsenoszti Podelís nájem vernoszti.

N o u t a : To britko szmrt, oh eJzus.

118. **A**h! — oblejdo, ah; — zászpaó Je vu szmrtnom kríli, Tá je ocsi dúh szvoj dao Szredbeník moj míli! — Z-zsítka szladke bívoszti Je on vözbríszani, I, kak áldov miloszti, Za szvejt áldüvani.

2. Konecz je zse vrzseni Boleznam velikim: Nej je vecs podvrzseni On mantram telikim: Prebejzsani je bezsáj V-deli odküplenya, I tak vesinyeni sztopáj K-czíli odícsenya.

7. Etak, csi v-nedúzsnoszti Ednouk dúso püsztis, Vu blázsensztva gvüsnoszti I tí tího zaszpís; Ár kí, kak Jezus, zshivé Bougi i dúzsnoszti, On sze i zs-nyim pozové Na mír vekvecsnoszti.

N o u t a : Dober je nas Boug, porazmite.

119. „**S**z p u n y e n o j e !“ kricsí na czíli Szredbeník moj; potom zapré ocsi Vu sztrasne szmrti mrzлом kríli, Geto ocsi dúso táporocsí: I tak pouleg vecsno-ga tanácsa Velko delo odküplejnya szkoncsa.

2. Sto! — ah! — sto more prebroditi, Kak

velko delo szí tí opravo, Gda szí setüvao szvejt resiti, I závezek míra szí nasztavo? — Tvoj návuk, példa, szmrt, odícenoszt Je szvedok, kaj szí szpuno vszo dúzsnoszt.

7. Csi mi pretesé dnévov mera, I sztánem na czíli potüvanya, Gda mi vdári ta grozna vöra Vu noucsi szmrtnoga bojüvanya; I te me troustaj tá zselna gvüsnoszt, Kaj szem verno szpuno mojo dúzsnoszt.

N o u t a : Vrejmen tecsé, i k-grobi

120. Dén szmrti Jezusove, Boj nam vszigdár, vszigdár szvéti! Velkoszt mantre nyegove, Z-sterov je on vesz obvéti, Naj dnesz szrdeze zbüdjáva Da ga molécs zvisáva.

2. Ah! — med kaksim czaganyem Zaszpi on vu szmrtnom boji, Da ga niscse sz-troustanyem Neotávla v-krvnom znoji! — Zaman sze touzsi ocsi, Kaj nedúzsno krv tocsi.

3. Tam, na drejvi grozni mouk, Viszí nyega mrtvo tejlo, Ranyeno od blázni rouk, V-krvi plavajouce czejlo. Oh szvejt, takso zahválnoszt Zmore tvoja nesztálnoszt!

10. Tak mi szvejtí vüpanye, Kaj i jasz na velkom czíli, Szkoncsavsi potüvanye, Szladko zaszpím v-szmrtnom kríli, I na mír i blázsensztvo Prídem v-díke králesztvo.

121. Oh nedúzsni ágnecz bozsi, Za nász vmorjeni na krízsi! Tí szi na mantre sou volno I trpo vsza dobrovolno, Gda szi sze za nász áldüvao, Da bi nász mouk mentüvao. Szmilúj sze nam tí, oh Jezus, oh Jezus!

Oh nedúzsni ágnecz bozsi! — Poszlhúhni nász tí, oh Jezus, oh Jezus!

Oh nedúzsni ágnecz bozsi! Daj nam mír vecsni, oh Jezus, oh Jezus!

122. Oh Jezus Krisztus, ocsé lübezník, Lüdsztva grejsnoga jedíni szredbeník! Tí, kí szi na szvejt z-viszíne prisao, Da bi z-áldovom tvojim ocsó vtisao; Szlísaj z-miloszti vúszt nasi míli glász: Od düsü ne-voul oszloubodi vsze nász.

2. Pod tvojo ramo vszi setújemo, Kí tü li blodécs k-czíli potújemo. Zgléj sze, oh Jezus, na naso sztávo, I podéli nam, ka je düsü právo: Vcsíni nász sztálne vu csísztoj jákoszti, I odícsi vsze v-nebeszkoj szvetloszti.

N o u t a : Oh dreszélnoszt!

123. Szkoncsano je delo tvoje: Zdaj zse na tíhi pokoj Ides tí, szvéti vandrar, Polozseni v-grob tvoji.

2. I tí zaszpís, Gda vsza sztrpís, Te veliki szen telni; I tí v-grobi naides sztan, Kak i mí mrtelni.

3. Ali — szkrovnoszt! — Kakso gvüsnoszt Dáva tvoj pokopális Vszejm, kí tü naidti májo Ednouk míra sztális!

4. Vsza dreszélnoszt I boleznoszt Eti, kak szenya, miné, Gde szi obrüdjen vandrar Na czíli pocsiné.

5. Na szprhlívoszt Nouva bívoszt Ednouk obszvejtí vsze nász, Gda v-szkrívna grobov mejszta Zíde k-nam bozsi glász.

10. V-nyé temnoszti Sze vecsnosztí Vísni trák lepou szvejtí, Kázajoucs vandrarom pout, Prejk k-vüpanya szvejtí.

Premislávanye

OD SZLEJDNYEGA SORSA JEZUSA.

N o u t a : To britko szmrt, oh Jezus.

124. Szredbeník! sz-tvoje moke Szi zdaj premislávam: — Oh! daj, da i nyé zroke V-szrdczy premetávam, Molécs tvojo velikoszt, Stero szi szkazsüvao, Gda szi, meni na radoszt, Szam szebé áldüvao.

2. Ah! — kázsi mi czaganye Vu noucsi vlovlejnya I dúha sztíszkávanye Vu vöri

trplejnya, Korouno, oplüvanye, Jálno tozsbo, bítje, Rane, znoj, bicsüvanye, I na kríz razpétje.

3. Daj mi prezámnnati zrok Ino czíl zsúkoszti, Stero szí tí, moj porok, Trpo v-nedúzs-noszti, Gda szí szam dolizbriszao Velki dúg vgresejnya, I grejsnikom prineszao Radoszt odküplejnya.

6. Vcsi me tvoje trplejnye Z-zsítkom postüvati, I vsze moje hotejnye Tebi áldüvati, Da tü tvojo lübéznoszt Zahválno szpoznávam, I nyé bozsanszko velkoszt Vekveke zvisávam.

Nouta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

125. Jezus! csi tvoje trplejnye V-dúhi pred szé' posztávlam, Mocsen zrok na povrnejnye Zs-nyega velkoszti vdáblam. Ah! — gledécs te czagati I vu mantraj plavati, Sztrsznem sze hotécs gresiti, I hítim dobro csiniti.

2. Ali szlab szem, li obszebi Prídti k-zsel-nomi czíli: Csi sze nezmágam po tebi, Oh szred-beník moj míli! Vszáki, vszáki moj sztopáj Mi je gotov na szpadáj; Vszákoj mrezi protivníka Bode porob moja díka.

3. Tí tak, tí mi boj nazoucsi Vu boji szküsávanya, I nevtaji mi pomoucsi Vu hípi sztiszkávanya: Tejla rúzsno náklonoszt I

szvejta húdo jálnoszt Mi zdaj szrdcsno oblá-
dati I právo vernozt zdrzsati.

6. Csi sze mi grozí noucs szmrtri, Ne-
sztrásim sze, tou znajoucs, Ka i te, gda bom
vküpsztrtri, Pri tebi naidem pomoucs; Ár csi
glász tvoj rad csűjem I sztopáj naszledűjem,
Tí mi vsza obládati dás, I tam me odícsiti más.

N o u t a: Csi me moj grejh sztiszkáva.

126. Csi mi gda grejh vrazsűje, Kak
mecs, szrdcze moje, Jezus, troust
mi darűje, Vejszt lűbézni tvoje. — Vejm szí
tí za vsze grejsnike Trpo, kak vecsen áldov,
Moke prevelike.

2. Oh nezgovorna vernozt! Vrejdno te
csűdűjem. Jezusa míla vrejdnoszt, Tebi sze
radűjem. — Kak szladki troust mi je on dao,
— On, kí je pehár szmrtni Szam rad za szvejt
koustao.

3. Sztojí tak zse vűpanye Nam, kak od-
küplenim: Jezus dá zvelicsanye Vszejm tim
pogűblenim, Kí sze z-grejhov szpokoríjo, I
li nyemi na áldov Szrdcze poszvetíjo.

8. Vu mojem szlédnyem boji, Gda me
moucs osztávi, Me naj vrejdnoszt mouk tvoji
Troustajoucs otávi. — Ah! — szlonim sze li
na tébe, Kí szí mi zmoszen dati Vecsno radoszt
nébe.

127. Oh dreszélnozt, Oh boleznoszt! —
Kak nedúzsén i szvéti Je z-ran
boleznosztami Groznimi obvzétí!

2. Oh lübéznozt, Oh szmilenoszt! — Je-
zus szam sze áldúje Za grejsnike, naj tak nyé
Szkvarjejnya mentúje.

3. Oh vandrar, csűj, Na tou kebzűj! —
Tí szi zrok nyega szmrí, Za tvoji faling volo
Je on vesz vküpsztrí.

4. Nas — ah! — nas bin Je ocsé szin
Noszo na drejvi krízsnom; Nam na dűsni mír
je on Plavao v-znoji krvnom.

5. Kaksa bloudnozt I zlocasztnoszt Je
zemlo oblejála, Kak grozna noues dvojnosztí
Vszejm pred ocsmí sztála!

10. Szredbeník moj! Tí tí mi boj
V-szmrtnoj szili pomocsník, I pri ocsi milos-
cse Míli zagovorník.

N ó u t a: Dokonesao szem jasz zsítek moj.

128. Szredbeník! sz-kaksov velkosztjov
Sztojís tí v-mouk vihéri, Gda
z-neszrecsenov krotkosztjov Obládas vsza vu
míri! — Nevkleknyen je velki dűh tvoj Escese
i vu szmrtnom boji, V-szrdczi ti prebíva pokoj
V-plámni boleznoszt tvoji.

2. Ali vejm szi tí vsza szpuno Sz-tak polnov vernosztjov, Da szi dűse nejoszkrűno Z-niksov zemlé rűzsnosztjov! — Boug i jákoszt je kre tébe, Dűsna vejszt te nepotvárja: Záto obcsűtis mír nébe, Gda te blouden szvejt vmárja.

3. Za tehom lepou vgája czvejt Dejl tvoji v-obilnoszti; Pred tehom sze odpéra szvejt Neszrecsene szvetloszti: Tű lűbézen, tam pravicza, Kak dűs tűzsni mıra szuncze. Ti je trousta zorjenicza Za czagajouse szrdcze.

8. Oh! — vesi i mené v-moudroszti Dní moje tátrositi I li tebi vu vrejloszti Vszáki híp poszvetiti; Da i jasz, po vszej vihéri Z-velkim dűhom idoucs k-czíli, Tiho zaszpím na vecséri Szmrtnom, vu ocsé kríli.

Nto u t a: Gda ma szkrádnya vóra príde.

129. Zvisáva te dűsa moja, Jezus, verni vűpanye! Li szredbena vrejdnoszt tvoja Delí mír, zvelicsanye. Tí szi nász szmrti mentűvao Gda szi szam szebé áldűvao Na oltári vtisanya.

2. Tí szi mocsen nágib i zrok Na grejhov osztávlenye, I tak sztanoviti porok Za miloscse vdáblanye; Ár nász tí vodis vu zsítki, Veszelís vu mokaj brítki, I bátrivís vu szmrti.

3. Zdrzsi do koncza v-vernosztí Vsze tebi poszvetsene, I vrácsaj na pout vecsnosztí Tej v-bloudi raztepene; Naj te vszi prav szpoznávajo I z-radosztjov zvisávajo, V-dúhi ino v-isztini.

5. Tam mo te vszi szpoznávali Vu bozsanszkój velkosztí, I za vrejdnoszt zvisávali V-neszrecsenoj szvetlosztí; Tam, tam mo sze radüvali I díko, csészt ti szpejvali Ze-vszejmi blázsenimi.

N o u t a: Oh Boug, kí grejh odürjávas.

130. O csa vecsne szmilenosztí, Vzemi áldov zahválnosztí Od nász ·/. tvoji odküpleni, Kí szmo ·/. bílí pogübleni.

2. Mí szmo tebé osztavili, I na pout zla zavdarili, V-noucsi ·/. dvojnosztí lezsali, Szteze ·/. zsítka nejpoznali.

3. Tí sze szmilüjes nad nami, Blodécsimi ovesiczami; Z-díkov ·/. nam odprés z-szkvar-jejnya Sztezo ·/. k-czíli odküplejnya.

4. Lasztivnoga lübezníka Nam posles za szredbeníka; Nyega ·/. dás v-grejsnikov roke Za szvejt ·/. nevrejden na moke.

12. Etak me na velkom czíli, Pri tebi, moj szodecz míli, Csáka ·/. korouna vernosztí, V-díki ·/. pravicsne vecsnosztí.

7. Jezusa gorisztanejnye.

(VÜZEMSZKE PESZMI.)

N o u t a: Z-nebész rejes veesna prihája.

131. Veszélte sze, krsztseniczi! Ví szte zsítka őrocsniczi: Krisztus, kí je z-mrtvi sztano, Je vam voj díke posztano.

2. Zvisávajte bozso zmosznoszt Za eto blázseno gvüsnoszt, Stera vernim po vszem szvéti Z-neszrecsenov díkov szvejti.

3. Krisztus, vizíne poglavník, Je protivníkov obladník; On, kí je za szvejt áldüvan, Je dnesz z-díkov korunüvan.

4. Szpunyeno je obecsanye; Sztojí zse verni vüpanye: Kaj do i oni zsiveli, I na vizíni tál meli.

5. Csészt tak tomi zvisenomi Zmoszno z-mrtvi zbüdjenomi; Nyega naj zvisáva v-práhi Vsza zemla vu bozsem sztráhi.

Na tou nquto.

132. Práva veera! ti, vísna moucs, Tí odvzemes dvojnosztí noucs Od vszej na zsítek pozváni, Kí szo Bougi prav podáni.

2. Tí nam kázses vu gvüsnosztí Domovino vekvecsnosztí, V-steró je Krisztus pozdignyen, Gda je z-groba noucsi zbüdjen.

3. On, kí zse v-szvetloszti zshivé, I nász vsze k-szebi pozové Sz-kmicsne noucsi szprhlívoszti Na sztan vekvecsne bívoszti.

4. Nyega tak zvisávaj vesz szvejt Za tak dráge vere poszvejt; Nyega naj molécs esesztíjo, Kí sze zsítki veszelíjo.

Nouta: Kak bi nehválo goszpodna.

133. O dícseno ide z-groba Jezus na zsítka bívoszt — Nej! — nevesiní nyega roba V-práhi zmoszna szprhlívoszt! On, te za szvejt áldüvani, Obládavsi szmrtil noucs I vszej protivníkov moucs, Jez-díkov koronüvani, Stero Boug v-pravicsnoszti Oszoudi nedúzsnoszti.

2. Nej! — nej je on dugo lezsao, Oh szmrtil! v-nárocsaj tvoji; Nej ga je veke obdrzsao Grob v-túzsni mrezsaj szvoji: Prejk po broudi szprhlívoszti, Prejk po szmrtnom vihéri Ide on k-zsítka míri, I na sztan vecsne bívoszti, Gde ga dícsi vizína, I moli globocsína.

9. Tak, tak setüjmo na zsítek V-nevkleknyennoj sztálnoszti; Tak szvétmo blázseni szvétek Jezusa obládnoszti: Dokecs mo sze vu szvetloszti I mí zs-nyim radüvali, I z-angelmi szpejvali V-neszrecsenoj veszélnoszti: Zshivé zsítka poglavník! — On je szmrtil obládník!

134. Te szmrți obládavníki, Jezusi, zsítka poglavníki Vekveke boj csészt i díka! — Zvisávaj nyega, vizína! — Szpejvaj v-radoszti, globocsína! — On neszé vszejm gvüsnoszt zsítka. On je vsza, vsza szpuno I sz-krvjov zakúno, — Z-mrtvi sztano. — Jezus zshivé! — Jezus neszé Glász vekvecsnoszt od ocsé!

2. Ka má zse verne sztrasiti? — Li rob bloude sze má szasziti, Vidivsi Jezusa zmozsnoszt. Mí, kak nyegvi odküpleni, Mí szmo zse nej vecs pogübleni; Nam je troust nyega obládnoszt: Za nász na szmrt dáni I z-groba pozváni Na sztán díke — Jezus zshivé! — Jezus neszé Vernim mír vísni od ocsé!

5. Vrejdno nam je tak szpejvati, Ino sze z-szrdcza radiüvati Vu eti blázseni szvétki; Vrejdno naso plemenitoszt I düse pred Bougom velikoszt Varvati vu czejlom zsítki. — Oh! — hitmo vu szvetsztvi Nasemi blázsensztvi Vszi, vszi prouti. — Jezus zshivé! — Kí zs-nyim merjé, On sze na zsítek pozové.

Nouta: Angel szvéti z-nebész doli.

135. Krisztus je dnesz z-mrtvi sztano, I nam pravicza posztano; On je sz-práha szprhlívoszti Sou na sztán vecsne bívoszti.

2. Veszélmo sze, krsztseniczi! Mí szmo zsitka örocsniczi: Krisztus, kí zse v-díki zshivé, I nász vsze szpráha pozové.

3. Dícsmo nyega, dícsmo oco, Za taksi troust i miloscšo, Stere on nász, práha sziní Ednoux vsze tálnike vesiní.

4. Nesztrasmu sze szmrtnu noucsi: Ár nema vecs ona moucsi: V-nyé kríli szí po vihéri Vszí pocsinémo vu míri.

8. Oh! — ravnaj szam tú zsiték moj, I tam mi míli szodecz boj; Obúdi me ednoux sz-práha Na szvetloszt vísnoga tráha.

Na lasztivno noufo.

136. Zshivé Krisztus! — Ka sze bojím? — Vu nyem jasz nigdár nezdvójím: On me lúbi, tou dobro znam. Kak blázsen szem, csi nyega mam! — Bougi hvála!

2. Zshivé vsze díke poglavník! — On je moj zmozsen pomocník. Ka sze te sztrásim zse, oh szvejt! — Krisztus mi je zsitka poszvejt. — Bougi hvála!

3. On je noucs temnoszti pregnao, I meni tou vüpanye dao, Kaj moje bozsanszke vere Szila bloude nepotere. — Bougi hvála!

4. Ka sze mam zse dreszeliti? — On me zná razveszeliti Vu túzsni dnévi zsaloszti I kaksté britke zsúkoszti. — Bougi hvála!

11. Díka tebi za trplejnye, Za smrt i gorisztanejnye. — Ah! — krejpi nász vu vüpanyi, I pelaj vsze k-zvelicsanyi. — Bougi hvála!

N o u t a: Oh szvetla zvezda zorjanszka.

137. Glászte Jezusa obládnoszt, Krszt-seníczy! nyega zmozsoszt Zahválno zvisávajte. On je smrt na nika szpravo I nous dvojnosztí prepravo: Veszélo tak szpejvajte! — Bloudnoszt, Bláznoszt Od vszákoga tü vühkoga, kí v-vrejlosztí Nedícsi nyega vrejdnosztí!

2. Szpejvaj nyemi tí, vizína! Moli ga tí, globocsína! — On je díke poglavník. Sztojí nyegovo králevsztvo, Dúsam vernim na blázsensztvo: On je szmrti obládník. Bloudnoszt. Bláznoszt Nepotere nyega vere. Stero szama Bráni nyegva zmozsna rama.

3. On je nas oszloboditel, Pri ocsi zago-voritel, I voj na zvelicsanye. Kí nyega verno csesztíjo, Csi v-kríli szmrti zaszpíjo, Májo v-nyem szpravicsanye. Radoszt, Miloszt Dá on v-díki nyim po zsítki mrtelnosztí, Gde szam prebíva v-szvetlosztí.

4. Varmo tak naso velikoszt I pred Bougom plemenitoszt: Zsívmó vu neduzsnosztí.

Postújmo do szmrty, kak on Právde bozse
vecsni zákon, I mermo vszoy rúzsnoszti. Tak
nam On tam Vu vecsnoszti dá vernoszti nájem
ednouk, Na czíli obládani mouk.

N o u t a: Jezusa neodpüsztim.

138. Jezus, zsítka poglavník Je nej po-
rob szprhlívoszti: Tak szem i jasz
örocsník Blázsene nemrtelnoszti. On zshivé;
tak i jasz, znam, Tam prejk groba zsítek mam.

2. On, kí je z-mrtvi sztano, Je v-szmrty
moja vüpaznoszt; Ár mi je obecsano: Kaj me
on zbüdí na radoszt: Csi nyegvo rejes postü-
jem, Tak sze zs-nyim korunújem.

3. Ah! — kak szrdcsno tak sztánem Gda-
godi pri mojem grobi! — Ár, csi gli práh po-
sztánem, Znam, kaj mi v-nyem neporobi Vecs-
na nous szprhlívoszti Zsítka szladke bívoszti.

8. Kumesz tak pozdignite Szrdcza z-verov,
krsztseniczi! Na vizíni íszesite Sztan, kak
zsítka örocsniczi. Tá te sli i ví ednouk: Tam,
tam zviszi i vász Boug.

Na tou nouto.

139. Jezus zshivé! — po nyem mam Ne-
mrtelnoszti vüpanye. On je moj
porok; tak znam, Kaj mi vtála zvelicsanye:
Csi nyega z-zsítkom dícsim, Tak sze zs-nyim i
odísim.

2. Jezus zšivé! — zš-nyim sztojí Moja vera, moja díka; Zš-nyim mi szrdcze nezdvójí Vu bezšnoucsi protivníka: On, te díke poglavnik, Je vszej zšozšnoszt obladniík.

3. Jezus zšivé! — grejha moucs Je zse na nika szprávlena, I dvojnoshzi tuzšna noucs Vekiveke preprávlena: Zš-nyim de mi lehka szoudba, Csi me nekvari hodba.

4. Jezus zšivé! — szmrt je szen Tim vu nyem vöpreminoucsim, Grob pa broud na sztan vecsen Tim vu nyem pocsívajoucsim: Ár na zšítek szvetloshzi Sztánejo z-szprhlívoshti.

5. Jezus zšivé! — nyemi je Boug dao králevshztvo zšozšnoshti: I mené korunúje On pri mojoj poboššnoshti; Ár kí, kak Jezus, zšivé, On v-nyem tího preminé.

N o u t a: To leto blagoszlovi.

140. V-eti vüzemshzki dnévi ·/. Zvisávajimo visnyega, Kí je tak zšozšno z-mrtvi ·/. Zbúdo szína szvojega.

Nyega zvisáva Vsza nebeszke vizíne sztáva, V-nemrtelnoshzi tráhi; I v-práhi ·/. Ga vsze ceshzi z-bojaznov. — Z-vü paznov ·/. Glászmo tak i mí nyegvo szkrovnoshzt. Díko ino zšozšnosht.

141. **J**ezus, kí je szmrt obládao, Pozdig-nyen z-szprhlivoszti, Je vernim szvojim oblászt dao Nemrtelne bívoszti. Zs-nyega sze tak szpomínajmo: Nyega vrejdnoszt zvisávajmo.

2. On je zse szvejta obladník. Veszélte sze, krsztsanye! — On, on je díke poglavnik: V-nyem polozste vüpanye. — Zs-nyega sze vszi szpomínajte; Nyega vrejdnoszt zvisávajte.

3. Glédajte na nyegov sztopáj, Kak vorczan nedúzsnoszti: On je poszveto szvoj bezsáj Bougi ino dúzsnoszti. — Nyega i ví naszledüjte. I vrejdnoszt nyegvo postüjte.

10. Oh, tí, kí szi, nam na radoszt, Sou sz-práha szprhlivoszti, I szpravo, na groba zsúkoszt, Sztan vekvecsne bívoszti, — Jezus! tebé csüdújemo, Vrejdnoszt tvojo postújemo.

142. **K**ak vandrar, po temnoj pouti Idem jasz czíli mojmi prouti V-douli kmicsne mrtelnoszti, Gde sze ze-vsze sztráni vnouga Zgájajo vu ravnanyi Bouga V-neprebrodjenoj szkrovnoszti, Stere globoesína I temna vizína Sze tak grozí, Da vszo

moudroszt I rázumnoszt Szvejta vu dvojnoszt pogrozi.

2. Vídim csesztou, kaj pobožnoszt I ne-
vuvlácsena neduzsnoszt Czaga, gda nevrejd-
no trpí; Geto prouttomi zlocsasztnoszt, Blou-
da i z-zlom vtepena bláznoszt Vu kríli szreese
szladko szpí. — Ah — kelko pobožni I Bougi
podložni Te szvejt vmárja, Kí bloudnike I
bláznike, Pri vszem bini, zagovárja!

6. Ah! — osztani tak pri meni, Vísna
moudroszt, v-vsžákom vrejmeni, Escse i v-
szkrádnyem vecséri; Eti me, kak dejte, vodi,
Tam pa na pocsinek szprevodi, Po zsitka
kmiesnom vihéri: Odícseni trák tvoj Mi szíjaj
vu grob moj; On mi szvejti, Po tühíni, Na
vizíni, Gde sze dén tvoj vszejm preszvejti.

8. Jezusa zvisenye.

(V-NÉBO-ZASZTOPLEJNYA PESZMI.)

N o u t a : Z-nebész rejcs vecsna prihája.

143. Oh Jezus, nas odküpitel, Vekvecsni
dobrout daritel! Na kak szvetli
sztan vizíne Szi tí pozdignyen sz-tühíne!

2. Kakso korouno vernoszt Ti je dao
Boug vu vecsnoszt, Gda szi vsza popolno
szpuno I z-szvétoz krvjov zakúno!

3. Sztan tvoj je tak zse vizína, Gde te kmicsna globocsína Csüdűje v-szvetloszti tráhi, I moli klecsécs vu práhi.

5. Preprávlaj povszéd bolvansztvo, Naj czveté právo krsztsansztvo, Da te vsza zemla szpoznáva, I vu szvetloszti zvisáva.

N o u t a : Te szmrți obládavníki.

144. Tí, kí szí z-kmicsne tühíne Pozdignyen na szvetloszt vizíne, Oh Jezus, zsítka poglavník! Zdaj zse vu díki prebivas I obládnoszti nájem vzsívas Tam, gde szí nas zagovorník. — Kak te je zviszo Boug, Na czíli telki mouk, V-pravicsnoszti! — On ti je dao, Kak je szkoncsao, Korouno odícenoszti.

2. Tí szí z-nebeszke vizíne Na tak nisziki sztan tühíne Sztoupo z-vrejlov gotovnosztjov, Gde szí bozsansztva szkrovnoszti Razkládao hodécsim v-bloudnoszti, Z-nenaszledjenov moudrosztjov: Szvetloszti vretino, I zsítka isztino Szí vszejm odkrio, Gda szí vesz szvejť Na tvoj poszvejť V-bozsanszkoj rejcsi tvojoj vesio.

7. Oh! — krejpi tak tí, zsítka voj, Drágo odküpleni sereg tvoj V-neszkazlívoj poboznoszti; Bráni sztálno verne tvoje, Csákajouese blázsensztvo szvoje Od vecsne tvoje zmocz-

noszti: Po vnougom trplejnyi Pelaj vsze k-
videjnyi Tvoje díke. Jezus, vesíni Na viszíni
Vsze blázensztva órocsníke.

N o u t a : Oh szvetla zvezda zorjanszka!

145. Oh Jezus, zsítka poglavník! Kak
zvíseni obládavník Szi tí vszej
protivníkov! — Tí, zmozsno z-mrtvi zbűdjeni,
Szi vu nébo pozdignyeni I koronűvan z-díkov:
Velkoszt, Szvetloszt Je vu sztávi nebeszke
odícenoszti Nájem tvoje obládnoszti.

2. Tebi serezje viszíne I vsze bívoszti tü-
híne Vu szvetloszti szlűzsíjo, Jezere ti pogű-
bleni I po tebi odkűpleni Te v-radoszti dícsíjo:
Hvalécs, Molécs Klecsí pred tebom angel vu
díke tráhi, I vandrar v-márnoszti práhi.

5. Tí boj eti nas branitel, Ino tam zago-
voritel Pri vszej szírotícž ocsi; Daj szíjati
trousta szunczi Vu vszákóm boleznom szrdczi
Vu kakgodi tezs Koucsi, Iboj Vszejm voj Po
tü szkoncsanom bezsáji mrtelnoszti Na sztan
nebeszke szvetloszti.

N o u t a : Kak bi nehválo goszpodna.

146. Jezus, na ocsé deszníczi Szedécs,
láda z-zmozsnosztjov, I sors ná-
rodov V-praviczi Ravna z-odícenosztjov.
Vsza szo nyemi podvrzsena: Vsze bívoszti viszí-
ne I mejszta globocsine Nyega právdi podlo-

zsena. Szvetli je nyegov sztolec: On, on je szvejta szodecz.

2. Príde on v-odícse noszti Szoudbo vöob-szlüzsávat, I vszákomi v-pravicsnoszti Nájem vrejdnoszti dávat: Neogne sze nyega szoudbe Niksa szvejta csalárnoszt, Ni kmiczi rada jálnoszt Nezakríje pred nyim hodbe; Nega pred nyim temnoszti, Kí brodi szrdcz szkrovnoszti.

6. Jezus szam je po trplejnyi Naisao sztan mirovnoszti, I po vugodnom csinejnyi Korouno vekvecsnoszti: On de i vász pelao ednouk Prejk po noucsi víhéra, Na tíhi sztánek míra, I na veszélje ze-vszej mouk. On v-diki goszpodűje, I verne korunűje.

N o u t a : Krisztus je z-mrtvi sztano.

147. Krisztus, te z-mrtvi zbüdjen, Je dnesz v-nébo pozdignyen; On, te za szvejt áldüvan, Je z-díkov korunüvan: Ár na dejszni ocsé szedécs zmoszno láda v-úsnoj szvetloszti.

2. Podvrzsena je nyemi, Kak szodeczi visesnyemi, Vsza zmosznoszt na vizíni I oblászt v-globocsíni: Ár na dejszni itn.

10. Jezus, zsítka poglavník! Tí boj nas zagovorník: Moli za nász pri ocsi, Da nam tál dá v-miloscsi: Kí, na nyega dejszni szedécs, zmoszno ládas v-úsnoj szvetloszti.

148. Krisztus je v-odícenoszti Vzéó nájem za sztálno vernoszt: I jasz bom vu pobožsnoszt Setüvao za nyim na vecsnoszt. On mi v-díke szvetloj sztávi Nemrtelnoszt sztan szprávi, Kak tou v-isztini szam právi.

2. Szredbeník, tí me nadigni K-zselejnyi tvoje isztine, I ednouk sz-práha pozdigni Na sztan vecsne domovine; Gde i jasz po zsitka szvetsztvi Vzemem tál v-tvojem králesztvi Vu nezrecsenom blázsensztvi.

3. Kak szrecsen bom jasz na czíli Szkoncsanoga potüvanya, Gda vmemem nájem veszéi. Pobožsnoga vojszküvanya, — Tam v-díki nemrtelnoszt, Gde bom ti vu popolnoszti Szpejvao peszmi obládnoszt!

V. Poszvetitel.

Düha božsega dela.

(RISZÁLSZKE PESZMI.)

N o u t a : Z-nebész rejes vecsna prihája.

149. Düh božsi! tí, oh vísna moucs, Po-dejli nam tvojo pomoucs; Bátrivi nász v-bojžnoszti, I krejpi vu vüpažnoszti.

2. Nedaj nam v-Bougi dvojiti, I od vere odsztoupiti; Vari nász od mreze jálne, I vesíni do konceza sztálne.

3. Poteri moucs protivinsztva, I vlej v-nász nágib, jedinsztva, Da do szí vszi odebráni Vu lübézni prav podáni.

5. Díka, csészt ocsi vecsnomi, Jezusi, színi nyegvomi, I tebi, dúhi zmozsnomi. — Bougi v-bívoszti ednomi.

Na tou nouto.

150. V retina vecsne moudroszti, Dúh ocsé vísne szvetloszti, Tí, szkrovnoszt bozsi kazitel, I dús blázsensztva szpravitel!

2. Tí nász na dobro zbüdjavaj, I v-szlaboszti nam moucs dávaj; Kázsi nam Jezusa sztopáj, I za nyim ravnaj nas bezsáj.

3. Tí mécsi szrdeza okorna I vesíni szí je pokorna, Da sze jí príme zsítka glász, Gda na pobožnoszt zovés nász.

5. Vu kakgodi potreboucsi Boj vernim bozsim k-pomoucsi: Daj vszejm na szvéto zsi-vlejnye Blázseno vöpreminejnye.

Na znáno znouto.

151. Hodi k-nam, bozsi dúh szvéti! Szrdeza nasa nam poszvéti: Vlej vö na nász v-obilnoszti Dáre tvoje szmi-

lenoszt, Stere onim podeljávas, Ké z-bloudnoszti povodjávas Na szvetloszt vere krsztsanszke, I k-vretini díke bozsanszke. Díka, csészt i hvála Bougi!

2. Tí, oh trák vísne moudroszti, I kazács bozse szkrovnoszti! Daj vszejm Bouga prav szpoznati, I vu dűhi zvisávati; Vari nász vsze od bloudnoga Szvejta návuka túhoga, Da li ocsé lübezníka Mámo za vere poglavníka, Díka, csészt i hvála Bougi!

3. Oh tí, zmoszen bátrivitel! Bojdi nam veren voditel, Da vu veri obsztojímo, I vu boji nezdvójímo: Pelaj po sztezi vernoszti Nász k-czíli velke vecsnoszti, Gde mo vszi z-odícseými Veszélo szpejvali seregmi: Díka, csészt i hvála Bougi!

Na ono nouto.

152. Dűh bozsi! tí bojdi z-nami, Odküplenimi dűsami; Pelaj nász po sztezi szvetsztva K-zselnomi czíli blázsensztva. Tí, zsitka pouti kazitel. Boj nam szmileni voditel, Da nász v-mrezse ti nesztálni Nigdár nezapleté szvejt jálni: Tí daj pomoucs, oh vísna moucs!

2. Tí, díke, nebeszke szvetloszt, Bűdi nam szrdcza na vrejloszt, Da ruzsnoszt zla odűri-

mo, I tebi v-szvetsztvi szlúzsimo: Pelaj vsze z-gnűszne bloudnoszti K-vretini zsítka moudroszti, Da vszi Bouga prav szpoznajo, Ino dosztojno zvisávajo. — Boj k-poszvejti vszemi szvejti!

3. Hodi, i boj nam nazoucsi Vu szrdcza britkoj tezs Koucsi: Tí moli za nász pri ocsi, Da tál vmememo v-miloscsi; Ravnaj czejlo nasz hodbo, Da mo gotovi na szoudbo, I, verno szkoncsavsi bezsáj, Szmrt bojdi vszejm v-nebésza sztopáj. — Boj szmileni, dúh blájzszeni!

N o u t a : Oh szvetla zvezda zorjanszka.

153. Hodi, oh szvéti dúh! — tvoj glász Bűdi sz-támna bloudnoszti nász, Na právo zsítka moudroszt; Odpri szvetloszti vretino, I kázsi bozso isztino, Nam vandrarom na radoszt. — Hodi, Vodi Tí sereg tvoj, blázszensztva voj, na vűpaznoszt, I sztálno bougabojaznoszt.

2. Tí szi vucsitel isztine; Sz-tvoje bozsanzke vretine Sztácse vekvecsna moudroszt. Daj nam glász tvoj postűvati I z-zsítkom naszledűvati, Da mámo v-Bougi radoszt. Bougsaj, Vrácsaj Náklonoszti k-pobozsznoszti, z-zsítka recsjouv, Kak v-kmiczi gorécsov szvejcesov.

3. Vu dnévi szvetle radoszti Szi nam bougabojaznoszti Daj z-sztálnosztjov drzsati; Csi

pa nevolo trpímo, I pod nyé krízsom gecsímo,
Oh! — Nedaj nam vczagati: Tí szam Boj nam
Vrács ran dűsni, i mír vísni nam vlej v-szrdcze,
Da nam on bou zsítka szuncze.

5. Vesi nász tak tvoj mír íszkati, I vu
vszem mertük drzsati, Ka je zlehka skodlívó.
Lejpa je pout popolnoszti, Lejpa i zadovol-
noszti Za szrdcze neszkazlívó. — Moudroszt,
Jákoszt Postüvati, i varvati má tü vrejdnoszt,
I tam dá blázseno vecsnoszt.

N o u t a : Krsztsenúezi, hválte Bouga.

154. Boug! neproszim te preidoucsi Kin-
csov toga szvejta; Ár nedájo v-
szmrtnoj noucsi Právoga poszvejta.

2. Daj mi dúha tvojga, Boug moj! Za nye-
ga sze molim; Csi vzemem té zselen dár tvoj,
Kak szi szrdcze vtolim!

3. On, on mi odpré vretino Bozsanszke
moudroszti, I podelí prvotino Blázsene ra-
doszti.

4. On mevsí tebé lűbiti, Ocsa szmilenosz-
ti. I v-tebi sze veszeliti Z-csízste náklonoszti.

8. Ednouk bom te v-vekvecsnosztí Popol-
nej szpoznávao, I za té dár szmilenoszti Vesze-
lécs zvisávao.

155. Düh bozsi! vu práhi klecsécs, Tebé vszi zvisávamo, Zmozsna tvoja dela gledécs, Stera dnesz zbrodjávamo. Tí szi vodo vucseníke, Da szo ze-vszov szrdcsnosztjov I vrejlov pobožsnosztjov Szprávlali Bougi vernike: Tí szvejt po zsitka szvetsztvi Pelas k-díke blázsensztvi.

2. Kak gíngavi trák szvetloszti Je Vúzs-gao ete poszvejt, Steri je v-noucsi szleposzti Obszvejtí szledi vesz szvejt! — I kak nezapópádnjeni Ja návuk isztine bio, Steroga je Jezus vesio Po mejsztaj v-bloudo vtonyeni! — Záto je nyega moudroszt Drzsao szvejt li za nouroszt.

7. Díka tebi, vecsna moudroszt, Za dáre szmilenoszti, Stere tí i nam na radoszt Delís zdaj v-obilnoszti. — Oh! — búdi nász, tvoje verne, Po dúhi vüpaznoszti I bougabožsnosztí, Z-bloude pred tebom odúrne: Pelaj po sztezi szvetsztva Vsze, vsze k-czíli blázsensztva.

N o u t a : Hodi k-nam, bozsi düh szvejtí!

156. Veszélte sze, krsztseníci! Dícste Bouga v-csístom szrdcezi, Kí je dúha szvojga poszvejt Z-díkov vövlejjao

dnesz na szvejt, Po kom je szedécsim v-kmiczi
I vu bolvansztva temniczi Odpro sztezo szlo-
bodscsine, I szkázao örok szinovcsine Díka
Bougi na vizíni!

2. Idoucsi po vszoy drzséli, Neszéjo
vszejm glász veszéli, Predgavsi zsítka isztino
I kázavsi nyé vretino; Szvejt blouden, kí je
prouti nyim, Obládajo z-Bougom szvojm,
Vsza mirovno pretrpíjo; Ár sze od dúha
bátrivíjo. Díka Bougi na vizíni!

6. Oh! — núcza jmo tou veliko Ponüdje-
no nam príliko, Szresco naso szpoznávajoucs,
I goszpodna zvisávajoucs. — Hítmo po sztezi
vernoszti K-czíli blázsene vecsnoszti, Gde mo
vsza v-díki glédali, I z-odícsenimi szpejvali:
Díka Bougi na vizíni!

N o u t a : To leto blagoszlovi.

157. Veti riszálszki szvétki ·/. Dícsmo
goszpodna Bouga, kí je zemlé
odvejtki ·/. Poszlao dúha szvétoga.

Nyega vadlúje, I, vu práhi klecsécs, csü-
dúje Szvejt, vöpelan z-bolvansztva, K-krszt-
sansztva ·/. Blázsenomi poszvejti. — On
szvejti ·/. Z-vecsnim tráhom nemrtelnoszti I
nam k-veszélnozti.

158. Kak dalecs szem jasz blodécsi Escse od czíla mojga! — Kak dalecs sztojím dvojécsi, Boug moj, od lícza tvojga! — Kamakoli vrzsem pogléd V-kmicsnom douli mrtelnoszi, Túzsen kejp zaglédnem povszéd Zéle nepopolnoszi.

2. Dúh bozsi! tvoja isztina Mi naj szvejt v-temnoszi! Tí, oh vszej dobrout vretina, Me krejpi v-nemocsnoszi: Csi mi gda v-tál príde radoszt, Vrácsaj mi na dobro szrdce; Ali csi me doide zsaloszt, Tí mi boj trousta szuncze.

3. Po sztezi sztálne vernoszi Mi daj hítiti k-czíli: Pelaj me na mír vecsnoszi, Gda zaszpím v-szmrtnom kríli: Tam bom v-szvetloszi szpoznávao Bozsanszke tvoje szkrovnoszi, I tebé molécs zvisávao Za dár vísne moudroszi.

VI. Náprave poszvetsenya.

1. Rejcs bozsa.

N o u t a : Tí vszáke sztvári sztvoritel.

159. Boug, vszega zmoszni sztvoritel, Ocsa, i moudri ravnitel! Kí szvejt tvoj esúдно zdrzsávas, I vszejm mír i radoszt dávas.

2. Vesi nász rejcs tvojo zseleti, Ino pouleg nyé zsvieti; Da rúzsoszt zla odúrimo, I tebi v-szvetsztvi szlúzsimo.

3. Néba, zemla tebé dícsi; I nász te tak csesztiti vesi, Da ti brezi szkazlivoszti Áldüjemo vu szvetloszti.

Na teu nouto.

160. Goszpodne, ocsa szvetloszti! Vodi nász z-dúhom miloszti, Da eti v-márnosztí práhi Zsivémo vszi v-tvojem sztráhi.

2. Jezik nas nam tí, miloscsa, Vrácsaj od húdoga gucsa; Vrácsaj od zla i nas pogléd Na vugodna dela povszéd.

3. Pamet nam sznajzsi z-moudrosztjov, Ino szrdcze sz-pobozsnosztjov: Da kak tvoji odebráni Hodimo vu nasem sztáni.

4. Tak, gda nam tü szuncze zaide, Dén tvoj nász gotove naide Na tiho vöodhájanje I velko racsúndávanye.

Na prvo nouto.

161. Odhájaj zse, dúsna temnoszt, Blouda, i grejhov lübéznoszt! Ár nam szvejti vísna moudroszt, Dúsam pobozsnim na radoszt.

2. Krisztus je zse vszej pravicza, I szvetloszti zorjenicza, Kí z-szna zbüdjenomi szvejti, Kak vísni trák z-díkov szvejti.

3. Osztavmo tak i mí bloudnoszt, Rúzsní grejh, i szrdcza dvojnoszt; Hodmo, kak decza szvetloszti, V-nepokáranoj vrejloszti.

4. Boug! tí nam szrdcze ocsiszti, I v-robosztvo zla vecs nepüsztí! Daj nam tü v-szvetosztvi hoditi, I tam v-díki tál dobiti.

Na prejdnyo nouto.

162. Szvėti szodecz! kí v-praviczi Oszoudis zgájana v-kmiczi, Bloudnoszt i zla odúrjávas, I kastigi podmetávas.

2. Sztrébi tak z-nász vszo nevernoszt, I vszo protivno odúrnoszt; Zsazszi pa v-szrdczi lübéznoszt, I sztálno bratinszko zlozsnoszt.

3. Daj, da sze vszi szpokorímo, Ino znouvics porodímo, I tak na vecsno blázsenosztvo Prídemo v-tvoje králesztvo.

Na ono nouto.

163. Vídis, bozse, szrdcze nase, I bolezné rane düse. Jaj! — mí szmo v-dobrom zmenkali; Ár szmo tebé zbantüvali.

2. Záto pod zla bicsom gecsécs, Boug, k-tebi kricsímo klecsécs: Hodi, z-dúhom nász ocsiszti, I velki dúg nas odpüsztí.

3. Daj szvejtiti tvojmí szunczi V-nasoj pámeti i szrdczi, Da bomo tvoje miloscse Vu-godno prebiválicse.

4. Csíni tak z-nami z-miloszti, Da te dí-csimo v-radoszti, I tü v-nicesesztnoszti práhi Vandramo vszi v-tvojem sztráhi.

Na iszto nouto.

164. Molimo tebé, dúh szvéti! Pamet naso nam preszvejti, Da szvéto rejcs szredbeníka Szpoznamo za moudroszt zsítka.

2. Nyé glász nam daj vszejm bougati, I po nyej sze prav zbougsati, Mocsno sztáti vu vüpanyi, I tál vzéti v-zvelicsanyi,

3. Tí, szteze zsítka kazitel, Boj nas szmi-leni voditel, I zagovor nas pri ocsi, Da nam örok dá v-milosci.

Na tou nouto.

165. Oh ocsa vísne zmosznoszti, Puncszt vsze dobrotivnoszti! Zgléj sze milosztivno na nász I poszlühni vüsztnasi glász.

2. Vlej na nász, vbouge sziroute, Obil-noszt tvoje dobroute; Da tvoj blagoszlov v-zsívamo, i hvalécs te zvisávamo.

3. Zdrzsi nász vu csísztom zsítki, Da ne-szpádnemo v-grejh britki, Trejznoszt zdrzsímo v-jejsztvini, V-gucsi, v-deli, i v-pítvini.

4. Vera nam naj bou popolna, Pamet na vsze dobro volna, Da hűdi szvejť obládamo, I díke őrok ládamo.

5. Díka ocsi vekvecsnomi, Jezusi, színi nyegvomi, Takáj i dűhi szvétomi, — V-bívoszti Bougi ednomi. —

N o u t a : Oh vekivecsne milosese.

166. Boug! tí szi tvojo velikoszt Odícse-no vőszkázao, Gda szi rejcsi tvoje szvetloszt Vandrarom na poszvejť dao, Da bi na tvoje szpoznanye I vugodno zvisávanye Pripelao vsze národe.

2. Oh ocsa! za to szmilenoszt Te z-szrdcza zvisávamo; Ár vu nyej vecsno lűbéznozt Z-radosztjov szpoznávamo. Vcsi nász nyo prav postűvati, I nyé glász naszledűvati, Vu zsítki i vu szmrťi.

4. Daj vszejm vu tvojem závezki Z-vrejdnim szrdczom tál vzėti, Da sze tebi, dűh nebeszki, Vszáka dűsa poszvéti: Vjedínaj vsze v-tvojem színi Eti, i tam na vizíni, Vu veri lűbézni.

167. Bázseni národ, kí od tébe, Oh Boug, vdábla zsitka poszvejt! Nyega na velkoj pouti nébe Nemre zblouditi jálen szvejt; Ár pri tvojoj rejcsi, Kak pri szvetloj szvejcsi, Szrdesno potűje, V-szvetstvi sze ponávla, V-deli blagoszlávla, I koronűje.

2. Ali jaj tomi, kí tvoj poszvejt Zavrzse, i v-kmiczi bloudi! On szam klácsi szrecese szvoj czvejt; Ár sze z-zlom, kak decza loudi; K-szvejti sze pridrűzsi, I li tejli szlűzsi Vu bloude szenyi: Toga díka vejhne, Kak szpár meglé lejhne, V-ocsnomegnyeni.

8. Oh! — hvála ti vecsna miloscsa, Za tak dráge rejcsi poszvejt! Hvála, kaj sze, kak veren ocsa, Tak szkrbís za nevrejden szvejt! — Pelaj vszamogoucsi, Vsze, vsze z-bloude noucsi, Na sztezo zsitka, I vsze krsztseníke Vesíni örocsníke Nébe prebítka!

Na znáno mouto.

168. Szpoumeni sze, goszpon, z-verni tvoji, Kí k-tebi kricsíjo z-nevoul szvoji; Z-dűhom tvojim bojdi nyim nazoucsi, I potroustaj je v-vszákoj tezs Koucsi.

2. Daj nam pred vszejm, ocsa vszamogoucsi, Tvoje rejcsi krűh otávla joucsi, Od

steroga szam velís, erkoucsi: “*Kí de ga jo vszigdár de zshivoucsi.*”

7. Hvála tebi za tvoje rejcsi czvejt, Hvála za nyé szladki troust i poszvejt! — Oh! — osztani ona kincs nas v-zsítki, I örok nas v-nebeszkom prebítki.

N o u t a: Hváleno bojdi, Boug, vekveke.

169. Z-zahválnim szrdczom, Boug, k-tebi prihájamo, Pri kom vecsni dobroust punoszt nahájamo, Za dár rejcsi tvoje tebé zvisávamo; Ár v-nyej najdragsi kincs dúsni szpoznávamo.

2. Oh! — prími áldov nas, gda tebé molimo: Odpüsztí nam grejhe, z-szrdcza te proszimo; Szlísaj vúszt nasi glász, pri vszoy nevrejdnosztí, I szpuni nam prosnyo sz-tvoje szmilenosztí.

3. Zazsgi tvoje rejcsi vu nami lübéznoszt, I z-vrsávaj po nyej med nami pobožsnoszt; Pelaj vsze na právo vero i szpoznanye, Da tebi szlúzsimo, kak verni krsztsanye.

7. Za dúso sze nam tak pred vszejm daj szkrbeti, Ino rejcsi tvoje vecsni kincs zseleti; Ár csi mo gedrni vu nasem krsztsansztvi, Tí nam obilen tál dás vu zvelicsansztvi.

N o u t a: Oh Boug, oh míli Boug!

170. Csi - zselejs, krsztseník, Szrdcze tvoje zbougsati, Nezamúdi rejcsi Bozse vrejlo szlísati; Premiszli, kaj li zs-nyé Mores prav szpoznati Zsítka réd, i bozse Potí zbrodjávati.

2. Ali tak jo veri, Kak rejcs Bouga zsívoga, Koga bi v-nyé glászi Csüo gúcsati szamoga. — Csti, szlísaj jo z-verov, Szrdczom, postüvanyem, I na düsni czimper Vrejlim setüvanyem.

3. Zdühávaj gousztokrát: *Goszpodne tí, visna moucs! Daj mi k-tvojoj rejcsi Volo, rázum, i pomoucs; Da dúzsnosztí moje Zsnyé isztin szpoznávam, I nyé zapouvedi Z-radosztjov szpunyávam.*

12. Prími tak, krsztseník, Rejcs bozso z-gotovnosztjov; Veri, i naszledűj Nyé isztine z-vrejlosztjov: Ona de ti sztálen Kincs tvojszvetom zsítki, I zálog blázsensztva V-nebeszkom prebítki.

PRED PREDGOV

N o u t a: Szladki Jezus, mí szmo szem.

171. Jezus! tvoje rejcsi glász Scsémo mí zdaj poszlúhsati; Tí ravnaj zsnyé dühom nász, I daj nam vszejm prav szpoznati

Potí ravnanya bozsega, I dúzsnoszt sztána nasega.

2. Pamet nasa je sz-kmiczov, Dúh pa z-márnosztjov obvzéli: Tí nász z-rejcsi praviczov V-dúsi i v-tejli poszvéli; Ár li od tébe, visna moucs, Vdáblamo poszvejt i pomoucs.

3. Tí, vsze díke vretina, V-nami iszkro vere nejti; Rejcsi tvoje isztina Nam na sztezi zsítka szvejtí: Da Bouga v-szvetsztvi csesztímo, I vu díki tál dobímo.

Na thou nouto.

172. Goszpodne! v-hizso tvojo Szmo prisli, rejcs zsítka sze vesít. Tí, kí szi nász oszvojo, I pouzvao v-dúhi te csesztít, Pelaj po isztine pouti Nász czíli vecsnosztí prouti.

2. Tí, vszej dobrou vretina, Vlej i na nász blagoszlov tvoj. Tvoja vecsna isztina Nam vszejm gorécsa szvejcsa boj, Na sztezi práve vernosztí, I odícsene vecsnosztí.

3. Rejcsi tvoje prejdganye Bojdi v-nami szádarodno, I vüszť nasi szpejvanye Tebi, vecsen dúh, vugodno. — Krejpi nász v-veri, vüpanyi, I daj nam tál v-zvelicsanyi.

174. Hodi k-nam, oh dűh szvéti! Szrdeza
nasa poszvéti, I pelaj nász vsze
sz-kmicze, Na pout tvoje pravicze.

2. Rejesi bozse isztina Je szvetloszti vre-
tina: Nyou nam tak daj razmiti, I pouleg nyé
csiniti.

3. Daj nam v-trejznom zshivlejnyi, I vu-
godnom csinejnyi Nájvékso radoszt meti, I za
dűso szkrbeti

4. Troustaj nász vu zsaloszti, I vari
zla v-radoszti; Vu szlaboszti nam daj moucs,
I v-boji vere pomoucs.

5. Tak mo ti v-bozsem sztráhi Szlűzsili
zse tú v-práhi; Tam mo ti pa z-seregmi Szpej-
vali angelszkimi.

PO PREDGI.

Na prejdnyo nouto.

177. Díka ocsi vecsnomi, Kí, szkrb no-
szécs na őrok szvoj, Delí lűd-
sztvi vernomi, Ka szlűzsi dűsi na pokoj: Nye-
mi poszvejt i troust dáva, I v-veri je potrd-
jáva.

2. Boug te szvoje rad csűje, I nyim bla-
goszlov podelí. — Kí rejs bozso postűje, I
li v-dobrom sze veszelí; On je zse eti prav
szrecsen, Tam pa dobí zsítek vecsen.

3. Postüjmo tak i mí vszi Rejcs bozso i nyé praviczó; Hodmo, i zebermo szi Nyé pout, odürivsi kmiczo: Hítmo vszi po szvetsztva pouti Czíli vekvecsnoszti prouti.

Na tou nouto.

178. Hvála Bougi; szkoncsali Szmo zse szlúzsbo goszpodnovo, I obilno szpoznali Tanács i volo nyegovo. — Tak szkrbí za nász, sziroute, Boug i ocsa vsze do-broute!

2. Blagoszlov bozsi je zse I troust vere vszejm nam dáni: Mí szmo tak díke bozse Őrocsníczi odebráni.— Oh! — varmo vszi naso vrejdnoszt, I szkazsűjmo Bougi vernoszt.

3. Boug! nase vöidejnye Áldűj i notri-dejnye: Blagoszlovi mislejnye, Recsí, hodbo, i csinejnye! Da v-tvojem sztráhi zshivémo, I v-právoj veri merjémo.

2. Szvéti krszt.

N o u t a: Nas drági ocsa, vretina moudroszti!

179. Krsztsanszke vere vekvecsna pod-sztava Je szvéti Krszt, kak Jezusa násztava, Po kom sze gorijemlémo v-krsztsansztvo, Na zvelicsansztvo.

2. Mí szmo v-ocsé, szína, dűha szvétoga

Imé krsztseni, i tak vu csisztoga Zsítka szüknyo vszi gorioblecseni, I poszvetseni.

8. Tak de po krszti Boug nas veren ocsa, I gvüsen örok nas, nyegva miloscsa, Zákon pa bozsi zmozsen nágib szvetsztva, I zrok blázsensztva.

N o u t a: Dober je nas Boug, porazmite.

180. Krsztseník szem, naj tebi szlúzsím, Goszpodne, vu zsítka pobozenosztí, I naj sze k-szvejti nepridrúzsím, Kak mányi rob grejha i bloudnosztí: Pozványe moje je, zsítka szvetsztvo, Vüpanye pa vekvecsno blázsensztvo.

2. Kaksi dobrou szem v-tom závezki, Kakse miloscsa tálnik vesinyeni! — Po nyem je meni Boug nebeszki Ocsa pousztao, gda szem okrsztseni; Po nyem mam jasz örok szinovcsine I krsztsanszke práve szlobodcsine.

7. Naj popolno morem szpuniti Sztána mojega tak szvéto dúzsnoszt, Zsítek moj tebi poszvetiti, I obarvati szrdcza nedúzsnosztí, — Tí me zákon moj vesi postüvati, I, kak verno dejte potüvati.

N o u t a: Kí od Bouga odsztoupi.

181. Csi scsés vzéti, krsztseník, Tál v-miloscsi bozsoj; Postüj, kak bozsi vernik, Krsztni závezek tvoj: Zdrzsávaj,

Szpunyávaj Tvoje obecsanye, I vecsno szkon-
csanye.

2. Jaj tebi, csi neszpunis, Ka szi tü
oblübo! — Jaj, csi vnémar oszkrúnis Tak
szvéto oblübo! — Mantre zla, I pekla Tí szam
szebi szprávis, I düso zaprávis.

6. Kak blázseni de tam on Pobozen
krsztseník, Kí je tvoj szvéti zákon Postüvao,
kak vernik!—Míli Boug, Daj ednouk Vszejm,
na zsítka szvetsztvo, Prídti v-tou blázsensztvo.

3. Szvéta vecsérja.

N o u t a: Sznajzsi sze, oh drága düsa!

183. Blízsaj sze düsa, k-szvéto mi Oltári
jezusovomi! — Szvéti tam nyeg-
vo szmilenoszt, Návuk, példo, szmrt, lübéz-
noszt: Zsívi z-vecsérjov nyegovov, Kak zsítka
hránov dühovnov, I glászi vu poníznoszti Ve-
likoszt nyegve vrejdnoszti.

2. On szam te zdaj zové k-szebi, I sztáne-
k iscese pri tebi. Idi tak k-nyemi z-vüpanyem, Idi
z-grejhov zsalüvanyem. Moli ga za odpüszt-
sanye, Za mír, troust, i zvelicsanye. Oblübi vu
veri sztálnoszt, Zsítka szvetsztvo, i zahválnoszt.

3. Idem z-grejhov zsalüvanyem, Ino mi-
loscese vüpanyem K-tebi, düs verni veszelník,
Kí szi vecsni dobrou delník. Oh! — tí sze

z-menom vjedínaj, Ino dúha pomoues mi daj,
Da sze od grejhov v-krajvrném, I k-tebi sztál-
no povrném.

4. Znam, csesztou szem te odvrgao, I
sztezo zsítka povrgao; Ali vejm tí, vecsna mi-
loszt, Vídis szrdcza mojga szlaboszt. K-tebi
kricsim: szmilűj sze mi, Za troust zdűhávajou-
csemi, I daj zíditi míra szunczi Vu mojem vi-
hérnom szrdcezi!

5. Verjem, kaj bos z-dűhom tvojim Vrács
boleznim ranam mojim, Kaj me sz-prepaszti
zla zdignes, I na szvetsztva sztezo nagnes:
Obeszelis szrdcze moje Z-vűpanyem milosese
tvoje, Kou szí mi potrdo v-szmrti, Gda szí za
mejne vkűpsztrti.

6. Jezus, zsítek dűse moje! Glédaj áldov
mantre tvoje. Tí, vecsna szmilenoszt nébe, Me
neodvrzsi od szébe: Ercsi meni potrtomi Szlu-
gi tebi pokornomi: *“Idi zse vu míri, szin moj,
Odpűsztseni ti je grejh tvoj”*.

N o u t a: Zsivém jasz, tak velí tvoj Boug.

184. Neidi, brátecz odkűpleni, Neidi
v-blato zla vtopleni K-jezusovo-
mi oltári, Naj ti nede dűsi k-vári; Ár csi
oszkrúnis tou szvetsztvo, Zakoczkas tvoje blá-
zsensztvo.

2. Jezusa tí ospotávas, Csi sze v-grejhi priblzsávas K-szvétomi sztoli nyegvomi, Kak meszti sztráha vrejdnomi. Vnejmar vtepés nyega áldov, I toga szvetsztva blagoszlov.

3. Nej! — pítaj pred vszém szam szebé: Jeli nerúzszi grejh tebé? — Jeli ti je csízto szrdeze; I szíja v-nyem míra szuncze? — Jeli te netouzsi v-vnougom Düsna vejszt tvoja pred Bougom?

10. Tí, velki mantrník, mi boj Nazoucsi i v-vöri etoj, Naj z-csízstim, gotovim szrdezom Posztánem pred tebom, szodezom, Z-vrejdnom tálom vzemem dár tvoj, I v-nyem naidem düsni pokoj.

N o u t a: Gda ma szkrádnya vöra príde!

185. Jezus! tí szi zapovedao Szpoumenek tvoj csesztiti, Gda szi nam szlejdneyi dén tvoj dao Vu vecsérji szvetiti, Tak erkoucs: *“jejte, i píjte, I tou, gdakoli csiníte, Csinte na szpoumenek moj!*

2. I jasz z-seregom krsztsanszким Zselejnm bidti zdaj gouszt tvoj, I sz-tvojim dárom bozsanszким Sesém otaviti düh moj, Kí zdüháva pod bremenom Zla lezsécsega nad menom, Iszkajoucs troust miloscse.

3. Zaman je zselejnye moje, Csi szam szebé szkvarjújem, I szvéte vrejdnoszti tvoje

Z-zsítkom prav nepostűjem; Csi li z-gnűszne
szkazlivoszti Vzsívam dár tvoje miloszti: Jaj!
— szoudbo szi zs-nyim szprávlam.

8. Hvála tí, míli szredbeník, Za té ve-
esérje szvetsztvo, Po kom tí, oh dűs veszelník,
Vrsis lűdi blázsensztvo. Oh! — krejpi po
nyem vsze verne, I bougsaj v-hodbi odűrne. —
Pelaj vsze na mír vecsni.

Nouta: Ah! — ka bom jasz grejsnik esinio?

187. Jezus! tí szi z-szvétov krvjouv Za
grejsni szvejt áldűvao, Da bi ga
mouk mentűvao; Tí szi sz-tak boleznov szmrt-
jov Szprávlao vszejm szpravicsanye, Zsítek i
zvelicsanye.

2. Ali — ah! — sto őrokűje Szredbeno
tvojo vrejdnoszt, I velko zaszlűzsensoszt? —
Ár kelko ji prav postűje Áldov tvoj z-zahvál-
nosztjov, I krsztsanszkov sztálnosztjov?

3. Bloudnoszt i kmicza dűhovna Pokriva
escse szvejt tvoj, Kí nemára za mír szvoj;
Rűzsna bátrivnoszt telovna Szkvarjűje lűdi
hodbo, Nyim na pravicsno szoudbo.

12. Zaman je vszejm tvoja vrejdnoszt,
Kí sze te nebojűjo, I prav neszpokorűjo. Li
szrdcza csízta nedűzsoszt Sze szloni tű ne
tébe, I tam má őrok nébe. —

188. J ezus, dús veszelitel, Dobrout vecsni daritel! Dícsim te v-poníznoszti Za áldov lübéznoszti.

2. Szmrti tvoje szpoumenek, I bozsansztva závezek Je dnesz pá ponovleni, I znouvics potrdjeni.

3. Nedaj mi pozábiti, Kakda ti mam hvá-liti Sztola tvojega áldov, I miloscse blagoszlov.

4. Pelaj po sztezi szvetsztva Mené k-czíli blázsensztva, Gde te z-odícenimi Dícsó bo-dem vernimi.

4. P o k o u r a.

N o u t a: Oh Boug, oh míli Boug!

189. P ri tebi, szvéti Boug, Iszcesem k-dobromi pomoucs. Szlísaj pros-nyo mojo: Podejli mi dúha moucs. Nemam jasz, isztina, Pred tebom vrejdnoszti; Ali szpoumeni sze Sz-tvoje szmilenoszti.

2. Trepecsem i czagam, Obsütécs grejhe moje. Ocsa, nevtaji mi Trousta miloscse tvoje: Vecsini me gvüsnoga Szam nyi odpüszsanya, I tvoje ocsinszke Miloscse vüpanya.

3. Li tí szam me mores Krepiti v-tom vüpanyi Ino obilen tál Mi dati v-zvelicsanyi.

Ah! — neszoudi me tak Pouleg zla vrejdnosz-
ti; Csíni z-menom pouleg Tvoje szmilenoszti.

5. Tí znás, kak velka je Szrdcza moja
krhkoucsa, I kak pogüblena Dúse moje tezs-
koucsa. Oh! — pelaj me z-dúhom Z-hodbe
moje noure, Na blázseno sztezo Szvetsztva i
pokoure.

N o u t a: Kako k-hladnoj vodi jelen.

190. T ejla mojga zselé rúzsne Me na
húdo vlecséjo, I od csisztouese
nedúzsne Csesztou na grejh vneszéjo, Pamet
mi oszlepíjo, I szrdcze pokvaríjo: Kelkokrát
ni szam nestímam, Kaj bolvana zla obímam!

2. Csesztou sz-prízsegov oblúbim Ne-
vkleknyeno podlozsnoszt; Ali hitro grejh po-
lúbim, I osztávim pobozsnoszt: Obecsam v-do-
brom sztálnoszt, I detinszko zahválnoszt; Ali,
kak szluga okoren, Grátam Bougi nepokoren.

6. Podpéraj me tak vu boji, Da vsze
húdo obládam, I v-seregi verni tvoji Korouno
díke ládam. Tam bom po zsel vihéri Prebívao
jasz vu míri, I v-neszrecsenom blázsensztvi
Zvisávao tebé vu szvetsztvi.

N o u t a: Groba sze nise neogne.

191. O bátriví szrdce moje, Boug, tvoja
bozsanszka rejcs, Kí mi szam
z-milosese tvoje Nazvesztsávas tou obejcs, Ka

me nescses pogübiti, Csi sze scsém prav szpo-
koriti.

2. Oh milosztivni ocsa moj! Tebé vesz
szvejt csüdűje, Li cslovek, nevrejden szin tvoj,
Te okorno bantűje, Vu vszozj rúzsosztí pla-
vajoucs, I glász tvoj zametávajoucs.

3. Ovo, jasz z-boleznim szrdczom Obsű-
tim bremen moje, I szkuzím pred tebom, szod-
czom Za troust miloscse tvoje. Ocsa! tí mi
szmileni boj, I zvrácsi dűsni beteg moj.

8. Oh! — daj, da tvojo miloscso Vise
vszega postűjem, I tebé, vernoga ocsó Nigdár
vecs nezbantűjem. Vcsi me tebé prav lűbiti,
I tebi v-szvetsztvi szlűzsiti.

N o u t a: Oh Boug, oh míli Boug!

192. Csi bi kak odlásao Jasz moje po-
vrnejnye, Szam rad bi zavrgao
Miloscse zadoblejnye: Ár li te povrnyen Má
tál v-zvelicsanyi, Jaj pa vszejm, kí neido
Z-szvejta v-szpravicsanyi!

2. Tezsko je, isztina, Náklonoszt obládati,
I med vdérjanyem zsél Z-szamim szebom lá-
dati; Ali tou je nasa Nájszvetejša dűzsnoszt,
Naj z-szébe szlecsémo, Vszáko grejsno rúzs-
noszt.

3. Kem duzse nad szebom Trpímo grejha
bremen, Tejm globse sze v-szrdcezi Vkorení

nyega szemem Tejm tezskej sztrgamo Nyega hűde klicze, I zravnamo zemlo Szemeni pravice.

4. I, sto zná, lehko nász Szmrt v-nágloszti vövszecsé, I pred sztolec szodcza V-grejsnom támni privlecsé! — *Prouszto zdühávanye Na szmrtnoj poszteli Nerejsi bláznika Vecsne pogübeli.*

8. Oh ocsa! zmágaj me V-tezskom deli pokoure, Naj hitro osztávim Pout hodbe moje noure; Tak sze rejsi vecsne Mantre dűsa moja, I nede mi grozna Velka szoudba tvoja.

Nouta: Oh zsítka ino szmrtni goszpoud!

193. Lejta mi bisztro odtecséjo Vu prepaszt preminyenoszti. Boug! ka mi ona prineszéjo Na czíli vekivecsnoszti? — Jeli radoszt dűs blázseni? Ali pa jaj ti szkvarjeni?

2. Ah! — znam, kaj szem tebé, szvétoga Gousztokrát vnejmar zbantüvao, I tvojga tanácsa moudroga Nejbougao, ni nejpostüvao; Ár szem v-szrecsi tebé tajio, V-neszrecsi pa v-tebi dvojo.

3. Míla tvoja dugotrplivoszt Me je vnogo lejt znásala, I lübezníva tvoja bívoszt Na pout pokoure vrásala; Ali jasz szem nej pametio, Nego sze sz-tebom protivio.

8. Tí, szrdcz zbrodjávecz, vídis i znás
Mojo hodbo, moja vrejdnoszt, I tak me ed-
nouk szouditi más, Kaksi prejksztoupim na
vecsnoszt. — Ah! — pelaj me tí csísztoğa
Pred szébe, tak pravicsnoga.

N o u t a: Oh gószpodne, tí nas veren.

194. Vszaznajoucsi! tí znás moje hotej-
nye, Vídis nágib szrdcza, ino
mislejnye; Odkrite szo, znam, tvojoj moud-
roszti Escse i te najglobse szkrovnoszti.

2. Kakda bi tak szmeo jasz bin moj
tajiti, I pred tebom v-bátrivnoszti hoditi? —
Kak bi hotécs lezsao v-grejsnom támni, I
prouti sou vekvecsnomi plámni?

3. Predrami me tí szam z-szna bátriv-
noszti, Naj preszámnam sztan moje náklo-
noszti, Da prevídím zla odúrno rúzsnoszt: I
jámoszti odícešno vrejdnoszt.

8. Szvéti szodecz! zbúdi me z-mojga
támna Da szí dűsi hotécs neszopím plámna:
Oh! — daj sze mi z-grejhov povrnouti, I vu
szvetsztvi idti tebi prouti.

N o u t a: Sznajzsi sze, oh drága dűsa!

196. Szrdcze k-tebi pozdigávam, I,
v-práhi klecsécs, zdühávam:
Boug, szmilűj sze mi, grejsniki! Odpűszti dűg

moj veliki, Vzemi me v-miloscso tvojo, Razvé-
szeli dūso mojo, I tak me zse tū gvūsnoġa
Vcsini blázsensztva dūsnoga.

2. Nej szem toti vrejden, Boug moj,
Kaj bi sze zse vecs zvaó szin tvoj; Ár szem
vtepaó szlobodscsino, I zsnyouv mojo szinov-
csino: Ali, proszim, szmilűj sze mi, Podaj
dejszno blodécsemi, I daj mi pá v-tvojem
kríli Pokoj naidti, ocsa míli!

3. Oh — būdi me na zahválnoszt, Na vere
i zsítka sztálnoszt, Da glász tvoj míli rad csű-
jem, I z-vrejlosztjov naszledűjem: Krepi me
vu nemocsnoszti, I vrsi vu pobožsnoszti, Da,
kak ti tou zdaj oblűbim, Tebé v-zsítki, v-szmrti
lűbim.

N o u t a: Kí od Bouga odsztoupi.

197. Kí je Bouga osztavo, I grejhe po-
lűbo: On je szrdcze zapravo I
dūso pogűbo; Jezusa, Virtusa Geto nepostűje,
Szam szebé szkvarjűje.

2. Z-grozov sztoupi pred nyega Szmrtne
noucsi kmicza. Vihér dnéva szkrádnyega, I
szodecza pravicza; Mantre zla I pekla Ga po-
vszéd sztrásijo, I trdno klácsijo.

3. Zse tū sze te neveren Od sorsa potáka;
Tam pa mouk sztan odűren Dūso nyegvo

csáka: Britki lon Jemlé on Szvoje nevernoszti,
Tü i vu vecsnoszti.

10. Tak, tak bom jasz, dobro znam, Eti
vandrar szrecsen, Prejk groba pa mi tí szam
Vtálas zsítek vecsen. Z-onimi Vernimi, Kí szo
v-szlúzsbi szvetsztva Sli k-czíli blázsensztva.

Nouta: Gda ma szkrádnya vóra príde.

198. Bojim sze jasz ocsí moje, Boug,
k-tebi prizdignoti; Ár me szvéto
lícze, tvoje Vídi v-rúzsnoj grejhoti. — Oh jaj!
— zaka szem zlo bougao I tebé, ocsó odvrgao?
— Gde mam naidti szmilenoszt?

2. Boug! tí szi ogen gorécsi Vszejm, kí
nemajo szvetsztva. I meni je grejh tozsécsi
Grozna prepaszt preklétsztva: Mrzim sze escese
szam szebi, Ka pa, tak szvétomi, tebi! Kak ob-
sztojim pred tebom?

3. Tebé, vsze lübézni ocsa, Neszmejm za
ocso zvati; Ár me prevnougá grdoucsa Ne-
hejnyna nej szagati. Tí szi me mílo zvao k-szebi;
Ali jasz szem nejsou k-tebi: — Nej! — za-
vrgao szem glász tvoj!

9. Oh! búdi me tí na sztálnoszt, Gda me
grejh vkaniti scsé, Ali toga szvejta jálnoszt,
I szrdcze v-mrezse vlecsé. Tí szi jákoszti za-
csétek, Tí boj i nyé dokoncsétek, Meni, i v-
vszej grejsniki.

199. „*Z* *sivém jasz*” — tak velí szam Boug. — *“Nescsem grejsniki szmrti mouk, Nego bole li tou zselém, Naj szloboud dá on grejhom vszejm, Bouga, gda ga düh moj zové, I tak z-menom veke zshivé.”*

2. Premiszli, oh grejsnik, tou rejcs, I zlejcsi sze z-zla vszegavejcs; Tak más grejhov odpüszsanye, Miloscsó, i zvelicsanye: Ár znás, kaj sze z-zla vernouti, Je zacsétek zsítka pouti.

3. Vari sze vsze bátrivnoszti; Nestímaj v-grejsnoj bloudnoszti, Ka bi k-povrnejni csasz meo, I v-zle duzse lezsati szmeo. Jezus velí: *“verosztűjte! — Príde nevedoucs, — szkoznűjte!”*

7. Boug ti dá príliko, i moucs, Vísni poszvejt, ino pomoucs: Li té prílike nüczanye Ti potrdi tou vüpanye, Kaj szí prav vugoden ocsi, I tál más v-nyegvoj miloscsi.

5. Vera.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

200. *V*szelj dobrouť vretina! Tí nász, molécsé lűbis, I nam hasznovita Podeliti oblűbis. Molim sze tak i jasz, Krépi me v-nemoucsi, Naj sztálno vero mam V-tebi, vszamogoucsi.

2. Jasz, isztina, verjem, Boug, v-tebi; ali

szlab je, Brezi dúha tvojga, Máli trák vere moje. Li tí mores zmocesti Mené vu krhkoucsi: Proszim tak, nevtaji Mi tvoje pomoucsi.

3. Na sztezi zsítka mi Podejli dejszno tvojo. K-popolnoszti czíli Blízsa j szam dúso mojo. Málo j veri mojoj Sze daj narájati, I lejpmi szádi V-nyé kríli vgájati.

7. Vu tvojoj dejsznoj je Moj troust, moje vüpanye; Li od tébe sztácse Blagoszlov, zvelicsanye; Tí mi tak daj nájem Práve vere moje, Tí szvetlo korouno Vecsne díke tvoje.

N o u t a: Ah! — ka bõm jasz grejsnik csinio?

201. Zbúdi sze, dúsa, na vernoszt Bouga, kak sztvoritela, I zsítka vodiela! — Zbúdi sze, gledécs na vecsnoszt, Gde sze neoszramotí, Kí lübi bozse potí!

2. Szloni sze z-verov na nyega: On tebé neosztávi; Ár ti je ocsa právi. Záto je szína szvojega Dao z-vecsne szmilenosztí Na zálog lübéznosztí.

3. Nebougaj nágibov tejla, Nego li glász goszpodna; Tak bos nyemi vugodna: Csi bos v-právoj veri vrejla, Zse eti naides pokoj, Tam pa v-díki órok tvo j.

8. Szkoznűj, moli, i bojűj sze prouti vszejm protivníkom Z-Jezusom, szredbeníkom; Z-rozsjom vere obládaj vsze, Glédajouc na vecsnosztí Szvetli nájem vernosztí.

N o u t a: Zdrzsi, eslovek, v-szrdezi mirovnoszt.

202. Boug! tvoja ocsinszka lübézen Mi zlejhkouti szrdeze moje, Gda je tezsí kaksté bolezen, Pouleg szvéte voule tvoje: Csi sze z-verov szlonim na tébe, V-tvojem kríli naidem troust nébe, V-hípi czaganya.

2. Oh vretina vecsne miloszt! Néba, zemla te zvisáva; Ali eslovek v-gnűsznoj gízdoszti Tebé, oco zametáva. — Ah! — vari mené té bloudnoszti, Kak najvékse neszpametnoszti, V-zsítki i v-szmrti.

3. Daj mi tou pred ocsmí drzsati, Kak szí me tí vszigdár lűbo, I vesi sze mi vszega varvati, Sz-kim bi tvojo miloszt zgűbo, Naj sze te, kak dejte zahválno, Vszední drzsati morem sztálno Z-verov i z-zsítkom.

6. Tak szladki troust mi vera dáva, Tak blázseni zsítka poszvejt! — Geto tak bloudnik pomenkáva, Ka more meni sors i szvejt? — Naj szí bár te neveren zdvojí, Vernik i vu szmrti obsztojí, Z-vűpanyem v-Bougi.

N o u t a: Hodi k-nam, oh dűh Boug szvéti!

203. Boug, daritel vísni dobrou, Szmi- leni ocsa vszej szirout! Tebé v-radoszti zvisáva, Kí imé tvoje szpoznáva; Vekvecsno tvoje bozsansztvo Molécs hváli vsze krsztsansztvo, Za vere jezusove czvejt,

Po koj sze blagoszlávla vesz szvejt, Komi je voj szvéti szin tvojt.

2. Tebi, blázsensztva vretini, I mí v-dúhi i v-isztini Prinásamo zdaj szrdcz áldov, Za vere nase blagoszlov, Stere odícsena szvetloszt Preprávla pámeti szleposzt, I kázse pout zsítka szvetsztva, Vísnoğa trousta i blázsensztva Vszejm národom i porodom.

7. Vesz, vesz ete szvejt sirouki, Sztvorjeni po tvojoj rouki, Sze naj k-toj veri pri-drúzsi, I tebi do konceza szlúzsi: V-nyej naj májo vszi národje, Vszej mejszt i sztotin porodje Tü angela varitela, I na czíli zvelicsitela. — Boug, szmilúj sze! — odícsi vsze!

VII. Dühovno králesztvo bozse.

Szvéta mati czérkev.

N o u t a: Oh szladki Jezus! ka szí.

204. Zdrzsís tí, Jezus, obecsanye dáno: Kaj bos tak zmozsno czérkev tvojo bráno, Da té örok tvojt ni te nepreminé, Csi vesz szvejt miné.

2. Záto szí szprávlas vecs i vecs verníkov, I ménsas csrejdo tvojtí protivníkov, Szvejt od dna do dna bole preszvetsávas, I poszvetsávas.

3. Tak zmozsno bránis tvojtí csesztitele, I

kincsov tvoji verne varitele, Da protiven szvejt z-díkov obládajo, I mír ládajo.

7. Bráni tak, Jezus, i nász, tvoje verne Od zla, i szvejta bloudnoszti odúrne, I pelaj nász po práve vere pouti Blázensztvi prouti.

N o u t a: Blázen boj, Krisztus, toga.

205. Razsúrjaj, Jezus, dühovno kráslesztvo. — Vecsno, isztino, jákoszt, i blázensztvo; Nedaj bloudnikom nyega opüsztiri, Niti vtoniti.

2. Vcsi bole i nyé tebé szpoznávati, Da te i oni znájo zvisávati, Szlüzsécsi tebi v-szrdcza nedúzsnozti, Pouleg dúzsnozti.

3. Pamet nyim sz-tvojov rejcsjov preszvetsávaj, I szrdcze z-szvétim dühom poszvetávaj, Naj ti nebodo duzse protivníci, Nego verníci.

8. Daj vszejm v-krsztsanszkoj lübézni zsvíeti, I vu nyé kríli vszejm tiho szmrt meti: Tak nász pelaj vsze, po boji vernoszti, K-czíli vecsnozti.

N o u t a: Oh vekivecsne milosese.

206. Oh Jezus! blázniczi scséjo Czerkev tvojo vtoniti; Ali kí vu nyej zsvéjo, Tim nedás tí zdvojiti. Vecsna je tvoja náosztava, Tak da spotlívezov náprava Nyé nigdár nepreprávi.

2. Nej! — tvoje szvéto králesztvo Je nej delo zemelszko; Ono sze grünta na szvetsztvo I isztino nebeszko: Záto je zaman trou vesz szvejt Telikokrát, nyega poszvejt Vgasziti i fundati.

3. I zdaj sze nam zaman protí Neveren szvejt z-besznoucsov; Ár tí ravnas nase potí Szam z-ramov vszamogoucsov: Gda stímamo, kaj szmo totá, Düh tvoj nász escse i te zná Z-díkov korunüvati.

10. Oh! — híti vövtrgnoti nyé Z-rouk telki protivníkov, I, szam szebi na postenyé, Koronűj nyé tam z-díkov. Daj obládati isztini, Naj vesz szvejt pri nyé vretini Naide poszvejt i mír szvoj.

Na znáno nouto.

207. **T**rdi grád je nas Boug zmozsni, Rozsjé ino obramba; Varje nász, sereg pobozsni, Kak verni szvoji hramba. Nas sztár' protivník, Szvejta poglavník Z-szílov, z-jálnosztjov, Bori sze z-oblásztjov, Nakanivsi nász fundati.

2. Z-nasov mocsjouv szmo li zbozsni, I zlehka preczi totá; Ali kre nász je te zmozsni, Kí nam zmenkati nedá. Pítas: on sto je? — Jezus Krisztus je, Goszpoud seregov, Kí nyé z-szvojov moucsjov Zlehka vsze dolipotere.

3. Csi bi sze vesz szvejt protivio, I na nász z-besznuocsov tr'ó, Boug nas bi nam na pomoucs bio, I nyega bi vküpesztr'ó. Naj szi sze grozí, Nász nepogrozí Szvejta poglavník; Jezus je obladník: Z-ednov recsjov ga pobije.

4. Rejcs bozsa osztáne vszigdár, Nyej niscse nemre prouti. Boug nász neosztávi nigdár, I szvéti düh nász pouti. Csi bi trpeli, Ali zgübili Zsítek i blágo, I vsze, ka je drágo: Nebésza nam osztánejo.

5. Záto, díka nesztanoma Ocsi, színi, i dúhi, Kak v-zacsétki, tak vekoma: Boug nas je k-nam nej túhi; On nász vsze bráni, I z-recsjov hráni, — Tak da protivník Nede nas obladník: Mí ga z-Bougom obládamo!!

N o u t a: Oh Boug, oh míli Boug!

210. Csészt tebi, oh Jezus! — Csészt, kaj szi do szegamao Szvéto czérkev tvojo Od pogübeli ravnao, V-nyé maternom kríli Obdrzsao zákon tvoj, I csrejdi bozsoj dao Naidti zselen pokoj.

2. Oh! — vari örok tvoj I nadale med nami; Zakrívaj tvoj sereg Z-mílimi perotami: Pelaj pri poszvejti Vekvecsne isztine Vszo zemlo k-punoszti Blázsensztva vretine.

3. Vrácsaj od bloudnoszti I grejhote odúrne, Na sztezo isztine I szvetsztva, tvoje verne. — V-tvojo ovesárniczó Szpravi vküp vsze na mír, Naj edna csrejda bou, I — tí — eden pasztér!

VIII. Právo krsztsansztvo.

1. Povszemvszega.

N o u t a: Kako k-hladnoj vodi jelen.

211. Ka za vrejdnoszt má krsztsansztvo, Csi sze ga nepostújem? — Sz-kelkim je vecs, kak pogansztvo, Csi ga nenaszledújem? — Csi právdo zsítka li znam, A' na szkrbi je nemam Krsztseník szem li z-vúszdami, Nej pa z-szrdczom i z-delami.

2. Nicesztna je moja vera, Csi je nej szádarodna: Li dobri dejl puna mera Je pred Bougom vugodna. — Szrdcza nágib vtepeni, I zsítek oszkrúnyeni, Je na szramoto krsztsansztvi I szmrten esrv zvelicsansztvi.

6. Vcsi me tak czejli zsítek moj, Boug, tebi poszvetiti, Ino pred szoudnyi sztolecztvoj Z-esísztim szrdczom sztoupiti. Tí mi daj rázum i moucs, Da szkoznújem dén i noucs, Vszo hüdoubó odúrjávam, I tebé v-szvetsztvi zvisávam.

212. **V**eke szrecesen vandrar, Kí sztezo szvetsztva hodi! Lejpa je nyegva pout; Ár ga bozsi dúh vodi: On za nájdragsi kincs Má szrdeza pobožsnoszt, Stere nebi mejno Za vszo szvejta zmozsnoszt.

2. On pazi na szébe, Gde pocsíva i hodi, Naj sze kak od húdi Nágibov gda nezvodi; Nyegova náklonoszt De vszigdár csisztejsa, Ino czejla bívoszt Vszáki híp szvetejsa.

3. On pred oesmí noszi Bouga, kak zsitka szodeza, I neoszkrúni szi Hotécs z-hüdoubov szrdeza; Csi pa gda pomenka Vu dobrom zszlaboszt, Objouese szpadáj szvoj V-szrdeza potrtoszt.

9. Taksemi vandrari Daj, Boug, i meni bidti, Da i jasz vu míri Morem od etecz idti: Jákoszt naj sznajzsi tü Czejlo hodbo mojo, I tam mi lehkouti Velko szoudbo tvojo.

Nouta: Blážen boj Krisztus toga.

213. **G**oszpodne, sto má v-nébi örocsíno, Gda táosztávi márnosztí tühíno? — On, kí vecsnosztí szrdesno ide prouti Po szvetsztva pouti.

2. Kí húdi míszel vu szrdezi nekúha, Nego sze vodi od szvétoga dúha; Li tomi szvejti vszmrti trák vüpanya, I zvelicsanya.

3. Kí tvojoj právdi prav veren osztáne, I vszoy krivíci szrdcsno proutisztáne, Vsze z-lejpoj példov na dobro zbüdjáva I povodjáva;

8. Té, té má v-nébi díke örocsíno, Gda táosztávi márnosztí tühíno; Té vzeme velki nájem, Boug, od tébe V-szvetlosztí nébe.

N o u t a: Dober je nas Boug, porazmite.

214. Boug moj! vesi me prav postüvati Szína tvojega návuk bozsanszki, I nyega glász naszledüvati, Kakti zsítka vor-szan zvelicsanszki: Daj mi eti rásztí vu moudrosztí, I tam prídí k-vretíni radosztí.

2. Vari me od gnüszne bloudnosztí, Krívovere, i kmicze bolvanszke, I vrsi me pobožnosztí, I szpoznanyi isztine bozsanszke: Rázumno bojdi moje krsztsansztvo, Da v-nyem naidem pout na zvelicsansztvo.

3. Daj mi te vu dúhi csesztí; Ár sze tebé taksa csészt prisztája, I tvoje imé tak szvetíti, Kak sze meni, krsztsani dosztája: Nej je tebi, oh bívoszt dühovna, Vugodna csészt, i szlüzsba telovna!

6. Etak zse vu márnój tühíni Szi pocsiné v-tebi moje szrdceze, Tam pa na nebeszkój víszíni Mi zíde lepe radosztí szuncze, Gde mi ti vu blájzsenoj vecsnosztí Szam vödati más nájem vernosztí.

215. Nej je on escse krsztseník, Kí je nej, kak bozsi verník Csíszti vu vszem hotejnyi: Kí Jezusa li z-vúsztami Vadlúje, tají z-delami; Pogan je on v-zsivlejnyi.

2. Vszi, vszi szo bozsi spotlívezi, Kí szo vu veri szkazlívezi, I v-szrdcezi oszkrúnyeni; Ka je nyi szvétlo krsztsansztvo? — Li préczimb jama — bolvansztvo, I grob z-zlom napúnyeni.

3. Mújti obráz, míle ocsí, Méhka hodba, maszne recsí, I zmíslena ouprava, Prevnougo púsztó molejnye, I vsze szpodobno hotejnye,— Vsze je bloude náprava.

8. Oh! korunúj tí, goszpodne, I moje potí vugódné, — Odícsi vero mojo; Pelaj po sztezi vernoszti I mené k-czíli vecsnoszti, V-blázseno díko tvojo.

216. Boug! kí szi moje zvelicsanye, Vlejcsi me od szvejta k-szebi, Naj vezš moj troust ino vüpanye Polozsim v-jedínom tebi, Neodsztoupim od tébe v-szrecsi, Ni v-tebi nezdvojím v-neszrecsi, V-zsítki, ni v-szmrťi.

2. Daj mi z-szrdceza obzsalüvati, Csi prouťi tebí regresím, I z-grejha sze hitro szko-

pati, Da sze nyega mantré resím; Na szvet-
sztva pout mi daj sztoupití, I od nyé vecs nej-
zablouditi, V-zsítki, ni v-szmrti.

10. Vodi mené po dúhi tvojem, I krejpi
v-sztálnoj vernosztí, Naj nezmenkam v-po-
zványi mojem V-právojj krsztsanszkojj vrej-
loszti: Tak mi v-tál príde blagoszlov tvojj, Tak
naidem vísni mír i pokoj, V-zsítki, i v-szmrti.

Nouta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

217. Hodte, verni krsztseníczy! Razmite
réd dúzsnosztí, Naj, kak Jezusa
verníczy, Znáte pout pobožsnosztí. — Kí szo
vu veri sztálni, I vu delaj nesálni: Tou szo
právi krsztseníczy, I miloscse örocsníczy.

2. Oh blázsen, kí je ponízen Vu kríli szvet-
le szrecse, I takáj Bougi nanízen Pod breme-
nom neszrecse! — Kí lüdí rad postúje, Lübi,
ino milúje, Vugodna je pout nyegova, I vre-
tina blagoszlova.

9. Oh goszpodne! szrdcze moje Osznajzsi
sz-pobožsnosztjov, I vcsi me glász právde
tvoje Bougati sz-pokornosztjov: Vrsi me vu
vszem dobrom, Da sze po djányi moudrom
Csiním tebi prijétnoga, i vekveke blázsenoga.

N o u t a: Ah Boug, poszlühni me.

218. Nema pred Bougom szrdcze vugodnoszti, Nema ouprave, brezi pobozsnoszti; Na tou vrejdnoszt Je li vernosztt Zdigne, vu szlúzsbi Bouga i dúzsnoszti.

2. Li, csi szem sztálen v-právom vadlűványi, I nepokáran vu vszem mojem djányi, Zagvüsno znam. Ka vzéti mam Blagoszlov ocsé k-mojemi pozványi.

3. Tou, tou je moj czíl i zrendelűvanye, Naj verno szkoncsam moje potűvanye, Grejhi merjém, Szvéto zsvém, I csakati szmejm ednouk zvelicsanye.

7. Varvati mi daj szkrbno mojo vrejdnoszt, I kebzűvati na pravicsno vecsnoszt, Gde mi tí, Boug, Szam más ednouk Koronűvati z-díkov mojo vernoszt.

N o u t a: Kako k-hladnoj vodi jelen.

219. Bojdi veren v-tvojoj veri; Kebzűj na závezek tvoj; Djánye k-právdi zsítka merí, I v-oblűbi mocsno sztoj: Ne odaj vadlűványa, Neoszkrúni pozványa, Na stero szi poszvetseni Teda, gda szi okrsztseni.

2. Bojdi veren v-lűbéznoszti Bouga ino blízsnýega; Vari korouno vrejdnoszti Vadlűványa tvojega: Ár csi szi, kak pűsztíneck, Vu

lúbézni tühínecz, Tak szí Jezusi neveren, Ino pred Bougom odúren.

3. Bojdi veren vu vüpanyi; Nevezagaj vu nevouli, Csi ti gli v-bozsem ravnanyi Neidejo vsza po vouli: Moudroszt bozsa dobro zná, Ka komi vszouditi má, I ka tomi k-haszki szlú-zsi, Kí sze k-szvejti nepridrúzi.

7. Bojdi veren, nesztrasi sze Niti vu szmrtnom boji; Na goszpodna zaniháj vsze, Kak oceso verni szvoji. Po szmrtnom poszelníki Prídes tí k-szredbeníki, Od koga za boj vernoszti Vzemes korouno vecsnoszti.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

220. Krsztseník szí, velís! — Doubro je! — csi lí z-zsítkom Poszvedocsiti znás, Ka vadlújes z-jezikom: Ár je tou právoga Krsztsansztva znamejnye, Csi sze z-vadlúványom Nebori csinejnye.

2. Krsztseník szí, velís! — Mogoucse! — csi z-delami Vadlújes Jezusa, I nej szamo z-vüszdami. — Zaman zové nyega Za szvojga goszpodna, Kí nyegovo právdo Lomi od dna, do dna.

3. Krsztseník szí velís — Záto, ka szí okrsztsen? — Tak je! ár szí v-krszti Tvojem Bougi poszvetsen. Ali, miszli, jeli Szí nejvte-

pao szvetsztva, Stero szi v-krszti vzéo, Na zá-
log blázsensztva.

10. Goszpodne! vcsi mené V-szvetsztvi
zsítka hoditi, I moje krsztsansztvo Z-delom
poszvedocsiti: Tak bom ti prijéten Eti, kak
tvoj verník, I v-tvojem králevszti Bom díke
örocsník.

2. Duzsnoszti prouti Bougi.

SZPOZNANYE BOUGA.

N o u t a: Obüdi sze, oh me szrdeze!

221. Tebé, bozse, szpoznávati, Mi je
díka, i dúzsnoszt, Tvojo szkrov-
noszt zbrodjávati, Zvelicsitelna moudroszt.
Ka bi bio jasz, neszrecsen, Brezi tébe, düh
vecsen, I brezi szpoznanya tvojga, Veren ocsa
zsítka mojga!

2. Tebé, isztina cslovecsi Rázum nemre
zbroditi; Ali pri csüd tvoji szvejcsi Sze nam
dás zaviditi: Zse vesz szvejt tvojt sztvorjeni,
Je szvedok nevtajeni; K-tomi rejcsi tvoje
szvetloszt V-díki kázse tvojo velkoszt.

8. Toga szpoznanya zselejnye Zazsgi v-
meni, goszpodne, Naj sze ti moje molejnye
Dopádne v-ncosi, vu dne; Da bom vszákdén
modrejcsi, I v-jákoszti sztálnejcsi, — Na csészt
tvojegaga bozsansztva, I na postenyé krsztsan-
sztva.

N o u t a: Oh goszpodne, tí nas veren.

222. Dűsa moja sze k-tebi pozdigáva, I z-radoszti csűtejnyem te szpoznáva. Oh! — híti mi tí szam. vszamogoucsi, V-dugoványi tak velkom k-pomoucsi.

2. Dűh tvoj mi naj szrdezi zselejnye nejti, Ino temno pamet mojo preszvejti, Da vu právoj moudroszti naj czvetém, I v-szpoznanyi tvojem vszákdén rasztém.

3. Ka drűgo bi mi moglo dragse bidti, Kak tebé, Boug, szpoznati i lűbiti? — Vernejsega, vejm, nemam od tébe, Ni na zemli, ni vu díki nébe.

9. Tam na velkom czíli vsze popolncszti, — V-domovini pune zadovolnoszti, Mo te pravej, oh Boug, szpoznávali, I v-szvetloszti sztojécs, zvisávali.

BOJAZEN BOUGA.

N o u t a: Oh zsítka ino szmrți goszpoud.

224. Goszpodne! tebé sze bojati, Je vretina vsze moudroszti, I v-tvojem sztráhi potűvati, Díka práve pobožnoszti: Tebé li on nezatají, Kí sze te, kak dejte, bojí.

2. Szpoznaj, cslovek, tvojo nicesztnoszt, I velkoszt Bouga tvojega; Tak de te nyegova vísesnoszt Vodila vu sztráhi nyega. — Vídís, kaj pred nyim vizína Trepecse i globocsína!

3. Boj sze ga: tak ti vszako dúzsnoszt
Lehko bode szpunyávati; Lehko de ti vszo
grejsno rúzsoszt I bloudo odúrjávati: Ár vu
bougabojaznoszti Naides szteber pobožsnoszt.

8. Goszpodne! sz-tvojov bojaznosztjov
Sznajzsi czejlo hodbo mojo, Naj sze z-detin-
szkov vüpaznosztjov Szlonim na lübézen tvo-
jo; Ár kí sze te sztálno bojí, On sz-tebom po-
vszéd obsztojí.

N o u t a: Oh vekivecsnoszt, grozna rejes!

225. Pred tebom, oh vszamogoucsi! Ka
sze gízda práh krhkoucsi, Vu
szvojoj nicesztnoszt? — Znajoucsi, kak vel-
ki szí tí, Kakda graja tvoje potí V-bloudnoj
neszpametnoszt? — Pred tebom szo vsza
márni práh, I vsza, vsza szo tí dúzsna sztráh.

2. Tí li vu ocsnomegnyeni Konecz znás
vrzsti, kak szenyi, Vszoj préczimbi bogátczov,
I, csi vüsztt tvoji glász zide, Sz-práhom zglíha
mocsne zide, Kakti gnejzda gizdávczov: Tí
czvejtek rouzse tápihnes, I gingav obráz v-
grob szühnes.

6. Tvoje je, ocsa, dobro znam, Dúsa, tej-
lo, i vsze, ka mam, Tvoj je i mír moj düsni.
Daj mi tak v-szvetsztvi vandratí, I v-lejpom
szrdezi varvati Kincs telki dobrouť vísni; Tam
pa na vecsnosztí czíli Me odícsi v-tvojem kríli.

LÜBÉZEN BOUGA.

N o u t a : Krisztus veli: hodte k-meni.

227. Boug! sto nebi lúbo tebé? — Sto nebi poszvéto szebé Vu vszem tebi na áldov? — Vejm sze vszej mrtelni zšítek, I radoszti vszáki hípek Tvoje rouke blagoszlov.

2. Zvõna tébe nega míra, Nega pocsinka vecséra, Za oranyeno szrdcze; Li kí sze na tébe szloni, On sze v-prepaszt szkúz nevtoni: Tí szi vszejm trousta szuncze.

3. Csi tvoje potí hodimo, Vsze, ka te z-verov proszimo, Csi nam haszni, podelís; I csi nász taki sors tezsi, Csi li dűsa v-zle nelezsi, Tí nász pá razveszelís.

6. Poszvéti me zcejla szebi, Da veren osztánem tebi, Dokecs eti potűjem, I po sztálnom zšítká boji Sze v-serégi verni tvoji Sz-tebom veke radűjem.

N o u t a : Jezusa neodpűsztím.

228. Boug, moje zvelicsanye! Tí szi mi nájvéksa radoszt; Li v-tebi mam vűpanye, Gda me tezsi britka zsaloszt: Csi me vesz szvejť osztávi, Tí szi mi ocsa právi.

2. Csi te jasz lűbim, kak szin Vernoga szvojega ocsó; Tí mi odpűsztís moj bin, I vzemes

me vu milosco, Vcsinís me tü szrecsnoga,
I ednook blázsenoga.

3. Kí lübi tvoje potí, I obsztojí v-szlobos-
csini, On sze neoszramotí; Ár örok má v-szi-
novcsini, Má v-rejcsi tvojoj poszvejt, Na
vűpanya blázsen szvejt.

5. V-tvoje lübézni kríli Szi ednook vszi
odejhnemo, Geto na dnévov czíli Vszi kak
czvejtje, povejhnemo; Ona nász zdigne
sz-práha, Na sztan vísnoga tráha.

Na lasztivno nouto.

230. V^{sza} szo na zemli etoj preidoucsa;
Vsza szo, kak meglé szpár, pre-
minoucsa. Ka zselejs, dűsa, eta vidoucsa? —
Iszcsi, iszcsi li ta presztajoucsa.

2. K-tebi, Boug, szrdcze jasz pozdigá-
vam, Szvetszko préczimbo rad zametávam;
Ár je nyé díka, kak szenya, márna, I dűsi
zlehka naveke kvárna.

3. V-nikom na zemli, niti na nébi Vékse
radoszti nemam, kak v-tebi: Záto z-zselej-
nyem k-tebi prihájam; Ár vecsni kíncs moj
v-tebi nahájam.

7. Tam bom lübézen tvojo szpoznávao, I
tebé z-vísnim glászom zvisávao; Tam bom ti
szpejvao v-díke szvetloszti Peszem blázsene
nemrtelnoszti.

POKORNOSZT K-BOUGI.

N o u t a: Oh Boug, oh míli Boug!

231. Goszpodne! blázsen je, Kí je tebi podlozsen, I vu vszem csinejnyi I hotejnyi pobozen. Vejm tí vu vszem zselejs Csloveki blázsensztvo. I záto porácasas Vszejm jákoszt i szvetsztvo.

2. Tí od vszáke dúse Sztálno pokornoszt zselejs, I z-vernoga szrdcza Sze szpozábiti nevejs. — I jasz li tak vzemem Tál v-tvojoj milosci, Csi szem prav pokoren Tebi, zsítka ocsi.

3. Jezus, tvojj lübezník, Je tebi pokoren bio Escse i te, gda je Szmrti britki pehár pio. — Oh! — dabi te i jasz Z-szrdcza gotovnosztjov Bougati setüvao Z-sztálnov pokornosztjov!

7. Csi pobozeno zsvém, Ino glász tvojj rad csűjem; Csi tebi, szodecz moj, Pokornoszt prikazsűjem: Zse eti obsütim On mír, i blázsensztvo, Na stero priddi mam Vu díke králesztvo.

N o u t a: Noues je pred dvérmi vszej.

232. Ocsa! v-právdi tvojoj Radoszt má szrdcze moje, Stera dúsi mojoj Troust dá miloscse tvoje; Ár tí szam oblűbis, Kaj vsze verne lűbis.

2. Tebi je podlozsnoszt Najprijetnejši áldov, I esízta pobožnoszt Nam díka i blagoszlov — Tü v-telovnom zsitki, I v-vecsnom prebitki.

3. Korouno vernoszti Je vzéo tam szvéti szin tvoj, Kí je v-pokornosztí Áldüvao i zsitek szvoj, Da bi tebé, oco, Pred szvejtom szvedocso.

8. Blázsen, kí szi v-tvojem Ravnanyi rad pocsiné! — On vu szrdczi szvojem Mír má, gda vöpreminé, I ti ga na czíli Zviszís, szodecz míli!

N o u t a: Kak bi nehválo goszpodna.

233. B oug! szvéta je vola tvoja, Liki szi szam tí szvéti: Vadlúje tou dúsa moja, I szvejt zdíkov obvzéti. Szvet-sztvo tvoje csüdüvajoucs, Bouga tebé vizína, I mourszka globocsína Sze nanízi trepetajoucs — Ki szin práha okoren Je tebi nepokoren.

2. Jaj! — i mené zapeláva Szvejta bloudna okornoszt, Gda mi szrdcze nadigáva Na grejsno nepokornoszt. I jasz gousztokrát zabloudim Od dúse moje czíla, Na tak rúzsne potí zla, Szkejm sze, kak norcz z-ognyom,

loudim, Z-sterim sze sáiti scsém, I pogübel-
no zezsgém.

5. Goszpodne! toga blázsensztva Mi ne-
daj zakoczhati; Vesi mi je vu szlúzsbi szvet-
sztva Z-vrejlim dühom íszkati; Notri do groba
kmicsnoga Naj eti tak potűjem, Da vnikom
nezbantűjem Tebé, szodecza, pravicsnoga, Vu
tvojem sztráhi zshivém, I tího vöpreminém.

PRISZEGA NA BOUGA.

N o u t a: Zaisztino, bode vrejmen.

234. Boug, szodecz zsítka mojega! Tí,
ki szkrovnoszt brodis, I sztávo
szvejta tvojega Pouleg pravicze szoudis, Vesi
me isztino lűbiti, Gda sz-priszegov szvedo-
csiti Mam nyou pred sztolczom szodszkim.

2. Tvoje szvetsztvo, i bojazoszt Naj
sz-támna zdranfa mené, Ino na tvojo vszazna-
noszt Me trdno opomené: Pred tebom szve-
docsim, oh Boug, I trden racsún mam ednouk
Dati tebi od vszega.

6. Oh! — daj sze mi tak hábati Jálnoszt
i krivicze, I, kak drági kincs, varvati Velko
szvetsztvo pravicze. Na tébe priszégam, oh
Boug, I nerejsim sze vecsni mouk, Csi szem
krivicsen szvedok.

Nouta: Oh zsítka ino szmrty goszpoud!

235. Ki sze sáli sz-príszege szvetsztvom V-dugoványi szvedocsansztva, Protiví, sze z-dúse blázsensztvom, I z-velikosztjov bozsansztva. Boug je protivník kriviczi, I oszoudi jo v-praviczi.

2. Nega vu tom bozsega sztráha, Nega ni lübejnzi lúdi; Nepremíszli, kaj de rob práha, I lehko i dühouv húdi: — Kaj, gda krivicsno priszéga, Lehko szmrt za nyega széga!

3. Oh tí, kí sze szpríszegov zmejnyas; Tajís vero i Jezusa, Dúse z-zlom blatiti nehejnys; I v-tejples vrejdnoszt virtusa, Bláznik! koga zametávas? — Koga mantram podmetávas?

10. Szvedok naj bodem, gda tak zselej Tvoje velko dugoványe, Ali vísna oblászt zapovej, I velí moje pozványe: Szvedok, z-obcsütejnyem szvetsztva Da nezakoczkam blázsensztva!

Nouta: Oh Boug! kí grejh odürjávas.

236. Nevzemi, cslovek, szvétoga Iména goszpodnovoga Nigdár :/. zaman v-tvoja vúsztá; Ár je :/. ono nej rejcs púsztá.

2. Zs-nyim sze vnejmar nezaklínaj, Niti blázno nepreklynaj; Ár tak :/. Bouga ospotávas, I szvejt :/. na grejh zapelávas.

3. Nepriszégaj, nebogmejsi; Ár je rúzszen grejh v-toj rejcsi: Ona ∙/. csloveka oszkrúni, Ino ∙/. z-hüdoubov napuni.

12. Csi bi mi jezik szfaliti Ino tebé steo tajiti; Bole ∙/. mi je zanejmiti, Kak gda ∙/. blázno govoriti.

VÜPAZEN V-BOUGI.

N o u t a: Ah! — ka bom jasz, grejsnik esinio?

237. Goszpodne! vu kom, zvön tébe, Bi sze mogao vüpati, I mír dūsni iszkati? — Pri tebi, oh vernoszt nébe, Mi szvejti trousta szuncze, Za túzsno moje szrdcze.

2. Oh ocsa! tvoje lübézni Tí nam nigdár nevtajís, Csi sze gli vcsászi мүдís: Tí szi vrács vszej ran bolezní. Szteber szrdcz czagajoucsi, I v-szkuzaj plavajoucsi.

3. Velikoszt tvoje dobroute Néba, zemla csüdúje; Ár sze v-nyej vsze radúje: Vövlejés na vsze sziroute Tí szvétí blagoszlov tvoj V-vbougoj sztávi nyihovoj.

7. Krejpi me tak, ocsa míli, Z-dúhom v-tvojoj bojazni, I v-detinszkoj vüpazni; Naj vu tvojem vernom krílí Naidem v-noucsí vi-héra Zselen pocsinek míra.

238. Kí v-gospodni polozsi Szrdcza szvojega vüpanye, On, kak veren szin bozsi, Pri nyem naide szkúz vtisanye, V-nyem, kak ocsi, nezdvojí, Pod kaksté krízsom sztojí.

2. Boug, kí je sztvouro te szvejt, I vsza zdrzsáva, i hráni, Vszejm dáva mír i poszvejt, Vsza zakrívá ino bráni; On je v-vszákoj tezs-koucsi Vernim szvojim k-pomoucsi.

3. On, kí je vszamogoucsi, I vsza, vsza zná doprineszti, Zná i vu sorsa noucsi Szlápov szilo tak podneszti, Da po szkuzaj zsaloszti Zíde szuncze radoszti.

8. Na nyega tak, kak oceso, Zavüpam sors i zsítek moj; On mi vtisa tezs-koueso, I szrdcezi podelí mír szvoj: Ár csi sze nyega bojím, Zs-nyim povszéd i obsztojím.

Na znáno nouto.

239. Ka Boug csiní, vsze je dobro: Szvéta je nyegva vola. Nyegvo ravnanye je moudro, Nyegov dár i nevola. On me ednouk Z-szkúz ino mouk Zná pá oszloboditi: V-nyem tak nemam dvojití.

2. Ka Boug csiní, vsze je dobro: On me nevkani nigdár; Ár kak obecea vsze dobro:

Tak i podelí vszigdár. Zs-nyim obsztojím, Csi nedvojím; Ár vesz te szvejt sürouki Je vu nyegovoj rouki.

3. Ka Boug csiní, vsze je dobro: On je moje vüpanye; Zná, ka mi szlúzsi na dobro, I szrdczi na vtisanye. Vu radoszti I zsaloszti Je li on moj voditel, I míli bátrivitel.

4. Ka Boug csiní, vsze je dobro: Nenam sze tak szkvariti; Ár mi on vözravna moudro, Ka düsi má hászniti: V-nyegvom kríli Jasz na czíli Tíhi sztánek naidti mam, Csi ga, kak dejte, bougam.

5. Ka Boug csiní, vsze je dobro: On, on je moj varitel. On, kí me je na szvejt sztvouro, Bode i moj branitel: Protivna moucs, I szmrt-na noucs Nema skouditi meni V-szkrádnym mojem vrejmeni.

6. Ka Boug csiní, vsze je dobro: On je moj veren ocsa, I vsza mi vrné na dobro Nyegva vecsna miloscsa Nyemi zshivém I, csi merjém, Pri nyem mam zvelicsanye: Tou je moje vüpanye.

N o u t a: Krisztus mi je moj zsítek.

240. Jaj! — nas zemelszki zsítek Je sztánek zsaloszti I li rejtko pre-bítek Míra i radoszti.

2. Li tvojs troustajoucsi glász, Jezus blá-

zsensztva voj, Zná razveszeliti nász Na szkúz pouti tezskej.

3. Rejes tvoja nam tak velí: “*Míli ocsa je Boug, I verne razveszelí, Na czíli szkúz i mouk!*”

4. “*Vrzste vszo szkrb na nyega, Ví, ké tezsí zsaloszt; Csákajte od visnyega Z-verov troust i radoszt!*”

10. Tam bom pravej szpoznávao Bozsansztva szkrovnoszt, I zahválno zvisávao Pout visne szkrbnoszt.

N o u t a: Ka Boug esiní, vsze je dobro.

243. Na Bouga, nej na moj tanács, Czimprom jasz szresco mojo; On, kak szmileni varivács, Szkrb má na deczo szvojo: On i meni, Vu vrejmeni Přípravnom, vöodloucsi, Ka szlísi k-potreboucsi.

2. On zse ouzdalecs prevídi, Ka meni haszniti má, I sors dober, ali húdi Tak moudro pelati zná, Da na czíli Jasz veszéli, Tak za jaj, kak za radoszt, Dícsim nyegovo moudroszt.

6. V-tebi tak, veren ocsa moj, V-tebi sze sesém vüpati. Kagodi mi gda tanács tvoj Má eti vözravnati, Vsze pretrpím; Ár tak drzsím, Kaj, kí v-tebi nedvojí, V-zsítki, v-szmrti obsztojí.

MOLÍTEV K-BOUGI.

N o u t a: Oh vekiveesne milosese.

244. Boug! véksa je tvoja zmozsoszt
Od vsze vizíne nébe; Záto sze
vbouga pobozsoszt Z-verov szloni na tébe.
Molim sze i jasz, ocsa moj, Tebi v-potrejbi
rázlocsnój: Poszlühni me z-miloszti.

2. Neproszim te ni bogásztva, Niti do-
brout zemelszki; Ár nedájo dűsi vrásztva,
Niti radoszt nebeszki: Daj mi pamet preszvet-
seno, Szrdcze tebi poszvetseno, I vu vszem za-
dovolno.

5. Tí grejsnikov neposzlühnes, Kí szo ti
nepokorni, I vsze, vsze od szébe szűhnes, Kí
szo v-hűdom okorni. — Ocsiszti me tak, ocsa
moj, Napred bozsanszki sztolec zvoj Csízti
sztoupim, gda molim.

Na znáno nouto.

246. Oh Boug, oh míli Boug! Tí vretina
vszej dobrout: Kí szí vecsna mi-
loszt, I ocsa vbougi szirout: Daj mi zdravo
tejlo, I vu taksem tejli Csízsto volo, dűso, Ino
rázum zrejli.

2. Daj, da verno szpunim Csészt mojega
pozványa, Kak vrejli szlüzsbeník Tvojega
dugoványa: Szkoncsati mi daj vsze V-prí-

pravnom vrejmeni, Da blagoszlov v-zsívam
Po tezsom bremeni.

3. Naj vu govorejnyi Sztálen bodem i
csízti, I vu mojem gucsi Sze varjem rejcsi
púsztí; Csi mi je gda pouleg Csésztí govoriti,
Nedaj mi od tvoje Právde odsztoupiti.

7. Daj mi v-právoj veri Dokoncsati moj
zsítek, I pri tebi naidti Díke zselen prebítek:
Tejli mi daj meszto K-pokopi posteno, I
zbúdi je ednouk Z-groba odíceeno.

N o u t a: Oh zsítka ino szmrí goszpoud.

247. K-tebi, vecsni dűh, pozdignoti
Szrdcze, ino zdűhávati, Mízli
dűse k-tebi nagnoti, I grejhe ti vadlűvati, —
Tou je nasa szvéta dűzsnoszt I zvelicsana po-
bozsnoszt.

2. I, kak bi mogao vűhki bidti I jasz
v-tak szvétoj dűzsnosztí? — Kak te nebi steo
rad dícsiti Za dáre dobrotívnosztí? — Vejm
mi tí telko dobra dás, I na méne verno szkrb
más!

3. Medtejm, gda pred tébe polozsim
Szrdcza mojega zselejnye, I, gda sze ti vu
szkuzaj touzsim, Ali vadlűjem vgresejnye;
Vari me od szkazlívosztí, I brbravne recslí-
vosztí.

7. Tak de i tebi prosnya moja Prijétna,
dúh vsze lübézni, I zvrácsi me miloscsa tvoja,
Vu kaksté szrdcza bolezní; Ár mi v-szkuzaj dá
trplívoszt, V-radoszti pa mertüeslívoszt.

N o u t a : Ka Boug esiní, vsze je dobro.

248. Csi jasz lüvim Bouga mojga; On
mené neosztávi, Niti blagoszlova
szvojga Nevtají mojoj sztávi: Ár me rad má,
I vsze mi dá, Ka mi tejli i dúsi K-haszki i míri
szlísi.

2. Csi rejcs Jezusa rad esüjem, I právo
vero zdrzsím Dúzsnoszt pozványa postüjem,
I kríz mirovno trpím; Tak v-radoszti, Kak
v-zsaloszti Sze troustam z-Bougom mojim,
Kak dejte z-ocsom szvojim.

3. Záto, kakoli prosziti Mam v-Jezusa
iméni; Boug mi vsze scsé podelíti, Kak oca
moj lübléni: V-potrejbsini I tezs Koucsi Mi
szuncze míra zbüdí, Csi sze gli vesászi müdí.

5. Zazsgi tak, goszpodne, v-meni Iszkro
lübézni tvoje, Da te vu vszákom vrejmeni
Prav csesztí szrdcze moje; Tak naj zshivém,
Da gda merjém, V-tvojem kríli, oca moj,
Naidem vekvecsni pokoj.

N o u t a: Oh goszpodne, tí nas veren.

249. Blázseni Boug! csi k-tebi zdignem glász moj, I áldújem ti v-molítvi pobožsnoj; Kaksi dobrouť mi bode vretina, Eta szvéta szrdca prvotina!

2. Po molítvi sze zazsgém na pobožsnoszt; Po nyej z-dúse odúrim grejsno rúžsnoszt: Ona, ona me бүdí v-pozványi, Naj nebodem vu dúžsnoszti mányi.

3. Zsnyé vretine mi sztácse blagoszlov tvoj, Dúšna radoszt, vísni mír, troust, i pokoj; Li po nyej sze nagnem od zemelszki, Na zselejnye ti vecsni nebeszki.

10. Daj tak, da i jasz v-molítvi pobožsnoj Csesztou, kak tí pozdignem k-Bougi dúh moj; I tak mi nyé szvéta prvotina Eti i tam boj míra vretina.

N o u t a: Dober je nas Boug, porazmite.

251. Kak decza z-nágibom vüpazni K-roditelom szvojm prisztáplajo, I, za volo bougabožazni, Od nyí dáre lübéžni vdáblajo; Tak mí k-tebi, oh Boug, prihájamo, Pri kom pomoucs i troust nahájamo.

2. *Ocsa nas, ě vszej lüdi ocsa!* Vcsi nász, kaj szmo szi vszi bratje v-tebi, I kaj nász vsze tvoja miloscsa Z-lübéžnoszti glászom vábi

k-szebi, Da sze vszi vu tebi veszelímo, *I szvéto imé tvoje csesztímo.*

9. Vszo punoszt li tí v-oblászti más, Goszpodne! *ár je tvoje králesztvo.* Ka sto potrebűje, dobro znás, I z-lübézní delís vszem blázsensztvo. — Tvoja, *tvoja je díka i zmozsnoszt,* Koronűj deczé tvoje pobožsnoszt!

N o u t a: Veszéli dén nám je zísao.

252. **O**d sterímao te szvejt sztojí, Boug! vsze ka v-tebi nedvojí, Ide pred tébe v-vűpazní, I zvisáva te v-bojazní.

2. Szkrovno je tvoje csinejnye, I vsze cslovecese zmislejnye Je zaman scsé prebroditi, Ali sze sz-tebom boriti.

3. Od tébe vszi li tou známo, Ka v-rejcsi szpízszano mámo, I vsza tadankov modría, Je — li bloudnoszti noría.

11. Na tou daj vszejm kebzűvati, I v-jedinsztvi potűvati: Dokecs szin tvoj, kak vszej pasztér, Vsze pozdigne na vecsní mír!

N o u t a: Goszpodin Boug, neosztav' nász.

253. **Z**a vsze lűdí te molimo, I blagoszlov tvoj proszimo; *Ár tou,* po vecsnom závezi Szam tí zselés dűh nebeszki.

2. Mí szmo szí vszi bratje v-tebi, I tí vsze pozávás k-szebi; Vsze tam ednouk tvoje díke Vcsiniti scsés őrocsníke.

3. Vszejm szi áldüvao Jezusa, I pokázao pout virtusa, Vszejm vúzsgao poszvejt vüpanya, I dao zálog zvelicsanya.

4. Hválimo te, ocsa szirout, Za blagoszlov telki dobrou, Szkejmí nász vsze nadeljávas, I v-dúhi razveszeljávas.

10. Oh ocsa! zdigni vsze sz-práha, Na szvetloszt vísnoaga tráha, I odícsi nász na czíli V-tvojem lübeznívom kríli.

PESZEM

N o u t a: Obüdi sze, oh me szrdeze!

255. **V**ecsni dúh! kak vugodno je, Tebi v-práhi szpejvati, I velikoszt díke tvoje Glászno nazvescsávati! Tí kí té áldov rad más, Vernim blagoszlov tvoj dás, Gda te v-blázsenoj szvetloszti Csesztíjo v-szrdeza vrejloszti.

2. I mí, vu dúha jedinsztvi Sze zdaj ra-
düvajoucsi, I, v-pobozsni dús obsinsztvi Tebi áldüvajoucsi, Szpejvamo eti v-práhi, Gledécs te v-díke tráhi, V-kom te zvisáva vizína, I moli zemlé tühína.

4. Tam na popolnoszti szvejtí, Mo ti pravé szpejvali; Ár mo vu vecsnom poszvejtí Velkoszt tvojo glédali; Lejhne tam márnoszti mrák, Zíde nemrtelen trák, Dúh nas de z-díkov obvzétí, Himnus pa csízti i szvétí.

ZVISÁVANYE BOUGA.

Na lasztivno noutó.

256. Sto bi te nehválo, goszpodne, dúh vekivecsni! Pred koga sztolczom sze jezero, jezér dúš szrecsni Nanízi, szpejvajous v-radoszti, Moli tebé sztojécs v-szvetloszti, I áldúje tvojoj velkoszti.

2. Sztvoritel moj, szlísaj, geto te i jasz zvisávam! Ka bi bio jasz, szlab práh, kí sze tak nouro zgizdávam, Da me tí szam nebi zdrzsávao? — Ah! — kelkokrát bi pomenkávao, I grejhi sze na porob dávae!

9. Oh tí, koga vernoszt je i mené veszelíla. I vszáko ütö mi teliko dobra delíla, Boug! nedaj sze mi szpozábíti, Kak vrejdno te jasz mam hváliti, I velikoszt tvojo glásziti!

Na znáno, nouto.

257. Dober je nas Boug! — oh! — szlísajte, Néba, zemla, szlísajte ete glász! — Csüda dejl nyegvi zvisávajte, kí tak verno szkrbí i za vsze nász. Boug je vszega blagoszlova ocsa: Blúzi, blúzi je nyegva miloscsa.

2. Mené je sors trdno orano, Gda me je v-mouk grozno prepaszt vtono: Ali sto je kre méne sztano, Na koga bi sze z-vüpanyem szlono? — Niscse, niscse! — szvejt sze je i

spotao, Gda szem sze jasz v-mantraj, kak esrv, metao!

8. Glászo bom, ocsa, vu vszem zsítki Telka esüda tvoje lübéznoszt, Glászo i késznomi odvejtki. Naj te pozna vesz rod prísesztnoszt: Da sze nezábijo vsze sztotine Nigdár sz-tébe, vszej dobrout vretine.

Na lasztivno nouto.

258. **K**ak bi nehválo goszpodna Z-veszélími peszmami, Geto me on od dna do dna Veszelí z-dobroutami?! — On, kak blagoszlova ocsa, Lübi szvoje sztvorjejnye I vsze nyegvo csinejnye, Je — lübézen, i miloscsa: Csi vsze, vsze drúgo vtají, Nyegva vernoszt obsztojí.

2. Kak orl z-szvojmi peroutami Mláde szvoje odejva; Tak on z-zsítka dobroutami Lüdsztvo szvoje oblejva. — Prvle, kak bi sze poprijao, Prvle kak szem sztvorjeni, Je vu díki i meni Trák miloscsese nyegve szíjao: On, on je i zdaj moj vrács, Hránitel i varivács.

8. Zvisávam te tak vu práhi, Ocsa dobrotivnoszti! — Vodi me szam v-tvojem sztráhi, Po sztezi poníznoszti, Naj szpoznam niesesztnoszt mojo, I za tak esüdno vernoszt, Ino ocsinszko szkrbnoszt, Molécs dícsim miloszt tvojo, Eti v-telovnom zsítki, I tam v-vecsnom prebítki.

N o u t a: Ah! — ka bom jasz, grejsnik esinio?

259. Zsítek moj, i vsze, sz-kejm ládam,
Zhája, ocsa, od tébe, — Vsze je
blagoszlov nébe; Escse i, csi gda kaj sztrá-
dam, Mam za dár tvoj szpoznati, I tebi hválo
dati.

2. Dűse moje szpodobnoszti, — Pamet,
rázum, csütejnye, Szlobodcsina mislejnye, —
Szo tvoje dobrotivnoszti Tak sztanoviti porok,
I ocsiveszen szvedok.

3. Tak lejpi zrász tejla mojga, Tak odí-
csena szpráva, I tak vugodna sztáva, — Vsze
je dár bozsansztva tvojga: Vu vszem tebé
szpoznávam, I z-radosztjov zvisávam.

12. Záto te, vu práhi klecsécs, Zvisávam
za vszo vernoszt, I tak szmilenó szkrbnoszt;
Záto te, v-vüpanyem molécs, Proszim, oh ocsa,
ti boj I potom varivács moj!

N o u t a: Bojdi díka i postenyé.

260. Bojdi csészt, hvála i díka Ocsi do-
brotivnoszti, Kí vsze z-dobrou-
tami zsítka Otávla z-szmilenoszt, Túzsne
vdárcze odvrnyáva, I vszejm mír i radoszt
láva. Hválmo nasega Bouga!

2. Nyemi serezje angelszki Vu szvetloszti
szpejvajo, I vnozsíne ti zemelszki Ga molécs

zvisávajo. I mi, kejp nyegov noszécsi, I nyegva csüda gledécsi, Hválmo itn.

3. Vesz, vesz ete szvejt sürouki. V-nezmejrnoj velkoszti Sztvorjeni po nyegvojrouki, Je trák nyegve szvetloszti; Vesz glászno prejdga li nyega Za drzsitela szvojega. Hválmo itn.

8. Priblizsávajte sze k-nyemi Z-áldovom zahválnoszti: Hodte, szpejvajte vísnyemi, Csíszti od vsze jálnoszti. — Dobro je vsze, ka on csini, Za nász, mrtelnoszti sziní. Hválmo itn.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

261. Hválmo mí vszi Bouga Z-szrdczom, z-delom, z-vüszdami, Kí telika csüda Csiní nad vszejmi nami, Kí je, od detinsztva Nasega, dotéczmao, Nam z-szvoje miloszti Teliko dobra dao.

2. Daj nam, zsítka ocsa, I potom zadobiti, Ka nam düsi, tejli Tü i tam má haszniti: Zdrzsi nász do koncza Vu veri i szvesztvi, I po szmrta daj vszem Tál v-díki blázsensztvi.

3. Díka ocsi, színi. Ino dühi szvétomi, — Ednomi právomi Bougi odícsenomi; — Nye-mi, kí vszejm v-díki Szprávla sztan tak zselen, Szpejvaj néba, zemla, Himnus nemrtelen.

SZLÜZSBA BOZSA.

N o u t a: Kí od Bouga odsztoupi.

262. Boug! kelko dús pobožsni Szlüzsi tebi v-práhi! — Vszi, kí szo ti podložsni, Te, molijo v-sztráhi: Jezere Te z-vere Áldovom csesztíjo, Gda dén tvoј szvetíjo.

2. Velki je povszéd glász tvoј, Gde lüdjé sztojíjo! — Vszi, kí zselejo mír szvoj, Sze tebé bojíjo; Vszi szo ti V-radoszti Gotovi szlúzsiti, I dén tvoј szvetiti.

3. I, sto nebi rad csesztio Tebé, tak zmožsnoga?! — Sto sze nebi veszelio Z-szrdcza pobožsnoga, Szrecsi toј, Kaj dén tvoј Nyemi szvetiti dás, I nyegvo eseszt rad más?!

10. Daj nam tak radoszt meti, Boug, vu szlüzsbi tvoјoj, I nyou z-szrdcza zseleti, Kak najdragsi dár tvoј; Nyé poszvejt Ino ezvejt Boј tü vszej nász díka, I tam zálog zsítka.

N o u t a: Oh goszpodne, tí nas veren.

263. Tebi, tebi oh Boug, düh odícseni! Boј velki dén denésnyi poszvet-seni; Imé tvoјe naj dnesz vszi csesztíjo, Kí sze tvoјoj díki veszelíjo.

2. Tebi szpejva vnožsina dús nebeszki; Czinkaj tak glász tvoј i v-czérkváj zemelszki:

Prijéten ti zdaj i nas áldov boj, Steroga ti prinása sereg tvoj.

3. Kaksa radoszt za nász, v-bouge sziroute, Kaj nevtajís tí nam ni té dobroute, Da nam v-düsni opraviczaj szvéti Tak obilen tál dás v-míri vzéti!

11. K-tomi nam tí szam daj moucs ino volo; Tak de te tü düh nas dosztojno molo: Dokecs ti tam vu szlúzsbí visisoj Áldüvati má vecsni áldov szvoj.

Nouta: Dober je nas Boug, porazmite.

264. Kak vugodno je meszto eto, Gde sze szvéta csészt bozsa szkoncsáva, I goszpodna prijétno leto Vernim dúsam na troust nazvesztsáva! — Czerkev bozsa je — czerkev áldova, I vretina vszega blagoszlova.

2. Blázsen, kí vu seregi verni Z-csísztim szrdczom goszpodni áldúje! Ár, geto ga zsítek odúrni Pred tak szvétim szodczom neszkvárjüje, Kak szladki mír on eti nahája, Kaj ga bozsa lübézen szprevája!

3. Vecsen düh! etoga blázsensztva Vcsíni i nász vsze vrejdne tálnike. Tí búdi na lübézen szvetsztva Z-med nami vsze szkazlíve jálnike; Da te vszi v-nedúzsnoszti csesztímo, I v-milosesi tvojoj tál dobímo.

3. Duzsnosztí prouti Jezusi

LÜBÉZEN JEZUSA.

N o u t a: Kako k-hladnoj vodi jelen.

265. Jezus, moje zvelicsanye! Tí szi z-lübézni prisao Grejsnikom na szpravicsanye, I szrd ocsé szi vtisao. Oh! — dabi nadignola Tvoja tak dobra vola Mené k-tebi na zahválnoszt, I lübézni tvoje sztálnoszt!

2. Tí sztrejbi vö z-szrdcza mojega Vszo náklonoszt odúrno, Naj nigdár iména tvojsza Nezbantüjem neverno: Vsze naj z-radosztí csiním, Szkejm znam, kaj tebé csesztím, Da sze ti vu vszem dopádnem, I z-miloscse vöneszpádnem.

5. Csi trpím; — tvoja lübézen Me vari od czaganya, I vtisaj mi ran bolezen Z-szladkim troustom vüpanya. Vu szmrti temnoj nousi Mi tí bojdi nazoucsi, I daj mi pred mojim szodeczom Posztánoti z-csísztim szrdczom.

N o u t a: Zsivém jasz, tak veli.

266. Oh grejhsnikov odküpitel, Jezus, dús verni zdrzsitel! Sto bi nász tak lübo, kak tí, I vesiti znao zsítka potí? Tí szi vekvecsna isztina, Ino blázsensztva vretina.

2. Gda je vesz szvejť v-kmiczi hodo, I od hűdi zsél sze vodo, Tí szi nyemi pout preszejto, Ino vere iszkro znejto; Gotov szi bio na szmrt idti, I tak vszej resitel bidti.

3. Záto sze v-tebi, zsítka voj, Naj vszigdár radűje dűh moj. Vesz zgűbícsek rad pretrpím, Naj szamo tebé nezgűbím: Ár csi vszesz-práhom posztáne, Lübézen tvoja osztáne.

10. Gda szkoncsam zsítek telovni, Da mi szmrt bou szen mirovni, Tí mi boj v-nyé temnoj noucsi, Szredbeník míli, nazoucsi, I pelaj me na mír vecsni Vu tiváristvo dűs szrecsni.

VERNOSZT K-JEZUSI.

N o u t a: Jezus, moja radoszt!

267. V retina vszej dobrout, Veszelitelszirout, Jezus, pasztér moj! V-tebi scsém vervati, Tebé sze drzsati I v-vöri szmrtnoj: Od tébe, oh troust nébe! Mené niksi sors, niksa sztvár Neodloucsi nigdár.

2. Gda szem med mokami Z-szkuznimi ocsámi Jasz kúmesz glédao, I v-kmicsnoj tühíni, Kak szlápov pűsztíni, Z-britkim szrdczom sztao; Osztávlen, i pozáblen, Szem v-vűpanyi pomenkávao, I zaman zdűhávao:

3. Teda szi tí prisao, I troust je obísao — Troust szrdcze moje. Zísao je i k-meni Vu

placsa vrejmeni Glász rejcsi tvoje: “Oh, nezdvoj! — zná ocsa tvoje Tebé z-mouk oszloboditi. — Ka ti má skouditi?”

4. “Kí grejh pozsalúje, Vu szvetszvi potúje, I vero zdrzsi; Naj ga vsze osztávi, Boug, kak ocsa právi, Nyega obdrzsi, Na radoszt vrné zsaloszt, Od kastige ga odvézse, I v-szrdcsi obézse.”

5. Tak szladki troust delis, Tak tí vsze veszelis, Jezus, pasztér moj! — Oh! — sto, sto tak nebi Veren osztao tebi I v-szenczi szmrtnoj? — Od tébe, oh troust nébe! Mené niksi sors, niksa sztvár Neodtrgni nigdár.

Na znáno nouto.

268. Jezusa neodpüsztim; Ár je za méne sztrpo szmrt: K-nyemi jasz ver noszt zdrzsím I te, gda bom v-szmrtni vküpsztrt. Ráj zsítek i vsze zgübím, Kak Jezusa odpüsztim.

2. Jezusa neodpüsztim; Ár po nyem mam szpravicsanye: Zs-nyim sze, znam, nepogübím, Kí je moje zvelicsanye: Li zs-nyim povszéd obsztojím; Záto ga neodpüsztim.

3. Nej! — nyega neodpüszím; Ár mi je on zsítka poszvejt: Zs-nyim, zs-nyim sze jasz

bátrivím, Csi me pregánya blouden szvejt:
Zs-nyim neszpádnem, nezdvojím; Nyega tak
neodpüsztim.

6. Gda mi hejnya szlísanye. Ino oucs'
moji videjnye, Sztáne moje píhanye, I zadre-
veneij csütejnye: — Ni te, gda v-szmrti
zaszpím, Jezusa neodpüsztim.

Nb o u t a: Dokonesão szem jasz zsítek moj.

269. Szladki je, Jezus, járen tvoij, I
lehko bremen tvoije; Ár v-nyem
naide dűsa pokoj, I zvelicsanye szvoje. Blá-
zsen, kí na vere pouti Nevklekne v-sztálnoj
vernoszti, Nego szrdcsno ide prouti Czíli velke
vecsnoszti!

2. Oh! — kak sze nebi veszelio Jasz
vadlűványi mojmi? — I kakda nebi veren bio,
Boug, lűbezníki tvoijmi? — Nej! — ráj zsítek,
i vsze zgűbím, Kak mojga zvelicsitela; Rad
i sztrasno szmrt pretrpím Za dűse prijátela.

7. Nej! ni spot me neprimore, Ni toga
szvejta díka Na vtajenye moje vere, I mojga
szredbeníka: Veren scsém bidti Jezusi, Ob-
sztáti v-isztini vísnoj, Veren Bougi, i virtusi
I v-szmrti noucsi kmicsnoj.

ZAHVÁLNOSZT K-JEZUSI.

N o u t a : Obüdi sze, oh me szrdceze!

270. J ezus, példa lübéznoszti! Kak vrejdnó te zvisávam, Csi velikoszt szmilenosztí Tvoje moudro zgrüntávam! — Tí szí vsza verno szpúno, Ino sz-krvjov zakúno, Grejsnikom na szpravicsanye, I vernim na zvelicsanye.

2. Tvoje szrdce je i v-szmrti Gorelo od lübézni. Kak mirovno szí, vküpsztrti, Prenoszo ran bolezní! — Nej lí szamo verníkom, Nego í protivníkom Szí tí v-miloscsi tál szprávlao, I nyé z-szrdceza blagoszlávlao.

8. Szredbeník! tí me tvojí bezsáj Vesi pred ocsmí drzsati, I zsítka tak lejpi tekáj Sztálno naszledüvati: Tvoje lübézni szunczi Daj zídí v-mojem szrdcezi Da vsze mrtelne rad lübibim, I tebí zahválnó szlüzsim.

4. Duzsnosztí proutí szamomí szebí.

SZPOZNANYE SZAMOGA SZEBÉ

N o u t a : Oh vekiveesne milosese.

273. O h tí, kí szí dűso mojó Z-rázumom obdarüvao, Da bí tak jasz na esészt tvojó Vu moudroszti potüvao, Boug!

daj mi cesedno broditi, Ino tebi poszvetiti Vsze szpodobnoszti moje.

2. Znam, kaj nika lasztivnoga Nemam na etom szvejt; Od tébe, miloszktivnoga Szem vzéo vsza li k-poszvejt; Safar szem kincsa tvojege, I od pozványa mojega Trden racsún mam dati.

5. Csi mi tak scsés podeliti, Boug, doszta, ali malo; Vcsi me ze-vszen tak trzsiti, Da me nede mantralo Vrazseno szrdcze v-vecsnozti Z-obcsütejnyem nevernoszti. — Lehki boj tam racsún moj!

LÜBÉZEN SZAMOGA SZEBÉ.

Nouta: Bojdi dika i postenyé.

274. Tvoja vola je, ocsa moj, Naj jasz lúbim szam szebé; Ali nágib té taksi boj, Da nezbantüjem tebé, Neoszkrúnim právde tvoje, Ni nevrázím düse moje, Ni pravice blíznyega.

2. Poszvéti tak szrdcze moje Z-dúhom tvoje bojazni, Naj ono blázsensztvo szvoje V-tebi isese z-vüpazni; Da sze lúbim, kak krsztseník, I kak právde tvoje verník, Odúrim vszo kriviczo.

3. Mární dobrouť pozselejnye Me od tébe

negeni, I na govenszko hotejnye Szrdcza moj-
ga nezseni: Nigdár pouleg példa húdi Naj
neczimpram sz-kvárom lúdi Lasztivne szrecse
moje.

8. Blázsen, kí za márna szvetszka Vecsni
dobrout neodá! On presztajoucsa nebeszka
Meszto nyí tam vzéti má, Gde szpádne szvejta
krivicza, I odícsi sze praviczka, — Odícsi vszáka
jákoszt.

N o u t a : Oh Boug, oh mili Boug!

275. Tí szam, Boug moj, tou scsés, Naj
szi jasz dobrozselejnm; Ali kri-
vicsno szi Szrecse iszkati neszmejm. Vodi tak
szam szrdcza Mojega zselejnye, Naj sze ti
dopádne V-tom moje hotejnye.

2. Daj, da tebé, ocsa, Lúbim jasz vise
vszega, I v-nikom nevkanim Nigdár brata
mojega: Tak, tak sze pravicsno Lúbim, i nej
jálno; I tak szi priiscsem, Zse tü szrecso
sztálno.

7. Blázsen, kí v-tou díko Z-vrejlim dü-
hom setúje, I tebé, Boug, vise Kak mární
szvejt, postúje! — On sze lúbi csedno, I
vzsíva tü pokoj, Tam pa prejk groba má Vek-
vecsen örok szvoj.

MOUDROSZT.

N, o u t a : Krisztus veli: hodte k-meni.

277. Csi na etom temnom szvejti Nebi vandrao pri poszvejti Vekivecsne isztine, Po groznoj noucsi bi hodo, I kak lehko bi zabloudo Od blázsensztva vretine.

2. Kakda bi poznao jasz Bouga? — Kakda nyegva dela vnouga, Volo, ino ravnanye? — Kakda mojo plemenitoszt, Dúzsnoszti moje velikoszt, Czíl, i zrendelüvanye?

3. Li po té isztine pouti Vandram jasz bátrivno prouti Velikoj vekvecsnoszti; Li pri nyé vísnom poszvejti Vídím tam na bougsem szvejti Nájem sztálne vernoszti.

4. Boug! daj mi tak eti v-práhi Vandrati vu tvojem sztráhi Pri poszvejti isztine: Nedaj mi v-kmiczi hoditi, I tak hotécs zablouditi Od blázsensztva vretine.

VARVANYE OD BLOUDNOSZTI.

N o u t a : Obüdi sze, oh me szrdeze

278. Gospodne! tí szi csloveka Sz-pámetjov korunüvao I nyemi od vek do veka Vísno szvetloszt darüvao, Naj, kak sztvorjejnye moudro, Prevídi, ka je

dobro, Da na csészt i díko tvojo Ravnati zná hodbo szvojo.

2. Ali — jaj! — kak vnejmar rúzsni On szvojo plemenitoszt! — Tí vídis sztan nyegov túzsni, I nyegvo neszpametnoszt. Nyegve mízli, zselejnye Vera, zsítek, csinejnye — Vsza, vsza szo puna bloudnoszti, I pogübelne bláznoszti.

8. Oh goszpodne! szmilúj sze nam, I nedaj nam blouditi! — Daj vszem odküplenim dúsam V-tvojem sztráhi hoditi. — Vcsi nász pametüvati, I rázum tak nüczati, Da nász niscse, kak kmicze rob, Neszpádne bloudi na porob.

N o u t a : Jezusa neodpüsztm.

280. Cslovek! z-grejsnim czaganyem Nezgrüntávaj prísesztnoszti, Ste-ro z-moudrim czílanyem Boug drzší v-vecsoj szkrovnoszti: Nej! — nedrcsi k-vúvczom tí Zvedávat sorsa potí.

2. Li od vszamogoucsega Csákaj z-vüpanyem vsze dobro, Kí szam sorsa tvojega Tekáj zná ravnati moudro: Veri, vúvsztva odávcezi Szo jálni zapelávcezi.

3. Gde sze ti csüdo vídi, Znaj, tam dela

szleparía, I z vodi te te hűdi, Koga pout je csalaría: Ár neznás, ka on csiní, Gda kani bloude sziní.

10. Kakoli sze ti grozí Na vandranya temnoj pouti. Z-ocsé volov sze godí, Kí te sztejm na csednoszt pouti; Nyegvo ravnanye moudro Ti vsze verné na dobro.

PONÍZNOSZT.

Nouta: Vu vszákóm mojem djányi.

281. Dűsa, tejlo, i ka mam, Je tvoje, ocsa tou znam, Kí szi mi zsítek dao; Vsze, ka mi haszni dűsi, I k-tejla sznajgi szlísi, Vsze tou szi mi tí darüvao.

2. Csi sze rejsim zsalosztí, Ali zshivém v-radosztí, I csi postenyé mam; Csi szem vu kotrigaj zdrav, I delo mi tecsé prav: Za vsze li tebé zvisávam.

3. Csi tebé z-szrdcza lűbim, I vu szvet-sztvi ti szlűzsim; Tí mi dás k-tomi moucs; Tvoj glász mené zbűdjáva, I dűh tvoj povod-jáva: Tí szi mi v-dobrom na pomoucs.

8. Vcsi me tak v-poníznosztí Tvoje do-brotivnosztí Velkoszt szpoznávati, I, za verno szkrb tvojo, Szrdcze i dűso mojo Ti na szvétí áldov dati.

N o u t a : Zsivém jasz, tak veli tvoј Boug.

282. **V**sze, v-kom sze veszelí dúh moj,
Vsze je, ocsa, blagoszlov tvoј:
Tí, tí szi mi vsze darüvao, I z-milosztjov
koronüvao, Na radoszt szrdcza mojega, I
csészt iména tvoјega.

2. Ka bi bio jasz brezi tébe, Nezgrüntana
vernoszt nébe! I ka bezsáj zsítka mojga, Brezi
blagoszlova tvoјga? — Lejhno bi, kak márna
tenya, Vu hípi ocsnomegnyena.

3. Oh! — v-kom bi sze tak zgizdávao? —
Ka je, szkejm bi sze zvisávao? Tvoје je, ka
mam dobroga; Nemam nika lasztivnoga: Vsze
sztácse, kak rosza nébe, Na pout moјo li od
tébe.

4. Daj mi tak vu poníznoszti Dáre tvoје
lübéznoszti Z-zahválnim szrdczom vzsívati,
Tebé za nyé zvisávati, Nevrejdnoszt moјo
szpoznati, I zsítek v-szvetsztvi szkonc sati.

N o u t a : Oh vekiveesne milosese.

283. **C**si szem vu sztáni prednyeјsi Od
vnougi bratov moјi, V-delaj pa
plemeniteјsi, I bogat v-dári tvoјi; Ocsa, tvo-
joј szmilenoszti, Nej moјoj zaszlüzsenoszti,
Mam vsze tou zahváliti.

2. Prvle, kak szem te prav poznao, Szi

me tí blagoszlávlao; Prvle, kak szem miszliti znao, Szi mi blázensztvo szprávlao: Prvle je punoszt vszej dobrou Tekla na zsítka mojga pout, Vecsna szkrbnoszt, od tébe.

10. Vesi me tak, Boug lübéznoszt, Vandrati v-tvojem sztráhi, Naj te v-szrdcza poníznošti Zvisávam eti v-práhi, — Dokecs, kak angel zviseni Tebi, oh dúh odíceeni, Szpejvao bodem szvetloszti!

SZKRB ZA DÜSO.

N o u t a : Jezus, moja radoszt!

284. Düse moje vrejdnošt, Blázensztvo, i vecnošt Mi daj szpoznati; Boug, nyé zbogsávanye I poszvetsávanye Me vesi iszkati: Naj mi tou prva szkrb bou, Kak mam nyou tü obvarvati, I tam zvelicsati.

2. Ah! — drága je ona, Kak tvojpga zákona Zrok i vretina; Ár za nyé volo je Dána právde tvoje Vecsna isztina: Ona je díke tvoje Nepotemnyena denícza, Ino örocsnícza.

3. Za nyou je sztrpo szmrt, Za nyou v-dúhi vküpsztrt Bozsi lübezník; Nyej szprávla pri ocsi Díke tál v-miloscsi On, kak szredbeník, Nyej na mír je nyé pasztér Velko delo esészti szpuno, I sz-krvjov zakúno.

7. Kak blázsená vecsnoszt Csáka mojo vernoszt, Csi tebi zshivém! — Csi sze poszvet-sáva Dúse moje sztáva, Kak tího merjém! — Ka pa tam, gde dom moj mam? — Kak blázsen bom na máli csasz, — Kak szvéti angel — jasz!

N o u t a : Krisztus velí: hodte k-meni.

285. V a r i, cslovek, vise vszega Vecsni mír szrdceza tvojege, V a r i dúse blázsensztvo; O d ú r i vszo grejsno rúznoszt, Z d r z s i do konceza nedúznoszt, L ú b i jákoszt i szvetsztvo.

2. Mír daj nevolnomi szvejtj; Á r ti nede on k-poszvejtj Ni tü, ni v-szmrtnoj noucsi: V-nébi je szranyeni kincs tvoj; N y e m i, n y e m i podáni boj, — I c s e s i ga ze-vsze moucsi.

3. Csi bi ze-vszejm szvejtom ládao, V u dúsni kincsi pa sztrádao; L i túzsen bi bio tvoj sztan: Csi te szodecz tvoj szkvarjúje, N a j s z i te vesz szvejt csüdúje: A h ! — vsze, vsze ti je zaman.

4. B o u g, v c s i me v-szvetsztvi hoditi, I na dúso szkrb nosziti, K a k na najdragsi kincs moj, N y o u v-csisztoucsi obarvati, I tak blázseno zaszpati V u szmrtni noucsi kmiesnoj.

N o u t a : N o u e s j e p r e d d v é r a m i v s z e .

287. Popolnoszt je czíl moj: Naprej mam vu vszem idti. Tak me vesi zsitka voj, Csi prav szrecsen scsejm bidti Tü v-telovnom zsitki, I v-vecsnom prebitki.

2. Neszmejm posztánoti Jasz na prvom sztopáji, Ni v-dobrom vkleknoti, I hititi k-szpadáji: K-czíli sze mam trejti, Dokecs szem na szvejti.

3. Rászti mam v-moudroszti; Ár mi lejta tecséjo, I kí li v-sztaroszti, Ne v-rázumi, rasz-téjo, Keszno obesütijo, Kaj bloudi szlúzsijo.

10. Velki je tak czíl moj! — I kak szrecsen mam bidti, Csi na sztezi etoj Szrdcsno znam naprejidti! — Tü bom zadovolen, Tam angel popolen!

DOBRA DÜSNAVEJSZT.

N l o u t a : S z v e t l o s z u n e z e j e z s e z a i s l o .

289. Ka sze bojím, csi me vísna Szoudba nepotvárja, I csízta vejszt moja düsna Povszéd zagovárja?

2. V-szrdcezi mojem mír prebíva Vu kaksté zsúkoszti, I düsa mi zse tü vzsíva Troust bozse miloszti.

3. I z-kelikim szladkejsa de Teda radoszt

moja, Csi mi szrd vtepene právde Nevmárja pokoja!

5. Naj szi preminé ete szvejt, I, vsza díka nyega Nevczagam: Boug mi je povszét Zsítka vísesnyega.

Nouta: Vu vszákóm mojem djányi.

290. Boug! vesi me postüvati, I szkrblívo varvati Nedúzsno düsno vejszt; Ár esi me ona trousta, Dúsa mi zse tü kousta Mír, i blázsensztvo tam prejk zvejzd.

2. Ali esi nyou oszkrúnim, Tak da verno neszpunim Szvéte právde tvoje, Grejh sze v-meni porodí Steri naveke vmorí Zsítek i ezvejt szrecse moje.

3. Grejh mi vtopí szrdcza mír, I pobüdí v-nyem vihér Vecsne bojazoszti: Csi dáre bozse vzsívam, Delam, ali pocsívam, Nemam nindri mirovnoszti.

8. Nej! — ocsa, tí me vesi szam, Da szkrbno varvati znam Nedúzsno düsno vejszt, I tebi szlüzsécs v-szvetszti, Tál vzemem vu blázsenszti Eti ino tam vise zvejzd.

VEROSZTÜVANYE.

Nouta: Kí od Bouga odsztoupi.

291. Dúsa moja, verosztúj, I zdühávaj k-Bougi, Na sztávo tvojo keb-zúj; Ár je szpadáj vnougi! — Kí zaszpi, On

trpí, Kak grejha gnüszen rob, Míra vecsen porob.

2. Szkoznűj, i nepozábi V-tvojoj nemárnosztí, Kaj te grejh zlehka zgrábi, V-támni bátrivnosztí. Zgübí on Díke lon, kí natelko zaszpí, Da sze v-zla noucs vtoupi.

3. Merkaj szkrbno na szébe; Ár je szrdce jálno I kak tere na tébe, Csi ti je nesztálno! — Pomenká, I szvejt zná Nyé zlehka znoriti, I v-dobrom zblouditi.

7. Veri, ocsa tvoj zmoszen Te scsé v-miloszt vzéti. I áldov tvoj pobozen Vugodno prijéti.— Verosztűj, I szkoznűj! — Boug ti dá v-vecsnosztí Korouno vernosztí.

N o u t a : Obüdi sze, oh me szrdce!

292. Geto szí mené, ocsa moj, Zse od bloude odvrno, Ino po miloscsi tvojoj Na poszvejt tvoj povrno; Daj, da v-szvetsztvi potűjem, Dén i noucs verosztűjem, K-szvejti sze pá nepridrűzsim, Nego tebi verno szlűzsim.

2. To bátrivno szrdce szpádne, Gda tak stíma, kaj sztojí, I, kak gingav líszt opádne, Gda sze mraza nebojí. On, komi je grejh máli, Sze zs-nyim, kak dejte, sáli, Nyega rűzsen kejp obíma, Jákoszti pa neprestíma.

6. Oh! — szrecsen jasz, csi bom tebi Vu v-szem po vouli hodo, I nebom sze v-szamom szebi Vüpaó, ni od zsél vodo! — Ár kí sze tü do koncza Prav bojí tebé, szodecza, I, kak mou-der, verosztúje; On sze z-díkov koronúje.

Nó u t a: Oh zsítka ino szmrti goszpoud.

294. Ne j szem escse pri mojem czíli, Na kom szi odejhnoti mam. Blízsa j me k-nyemi, ocsa míli! Da v-jákoszti nepomenkam; Ár kí sze v-dobrom nevrsi, On de nesztanoma grdsi.

2. Oh! — vcsi me vszední na tom bidti, Da szi düse v-zlo nevtonim; Ár kak sze dejte zná zvoditi, Tak sze i jasz zlehka znorim: I, kak sze szlonim na tébe, Csi nemam szkrbi na szébe?

3. Grejsnik szi je povszéd protiven, Kაკoli za grejh obíma, I zvodi ga nágib lasztiven, Csi sze za dobroga stíma; Ár csi pred ednim zlom bezsí, V-drúgo vesz vtonyeni lezsí.

8. Idi — i tí szpodobno csíni. Vrzsi z-szébe grejha bremen; Escse i v-tom najmémsem bíni Glédaj vecsne mantre szemem. — Verosztúj! — ár csi v-zle zaszpís, Dúso v-vecsno prepaszt vtopís.

SZKRB ZA ZSÍTEK.

N o u t a: Vu vszákóm mojem djányi.

295. Kak velki blagoszlov tvoj Je, oh ocsa, zsítek moj, Kak szvéti czíl nyega! — Vcsi me ga prav nüczati, I zs-nyim szí priiszkati Órok králesztva tvojega.

2. Vekvecsni dobrouť szemen, I nej zobsztonszko bremen, Je zsítek moj meni; Ár kaksí szád vecnoszti Prineszé on vernoszti Mojoj, vu zsétve vrejmeni!

10. Mené tak, oh ocsa, vcsi Té dár tvoj ze-vsze moucsi Szkrblívo varvati, I lí te, gda tí zselejs, I meni szam zapovejs, Nyega tebi nazájdati.

MERTÜCSLÍVOSZT.

N o u t a: Oh goszpodne, tí nas veren.

297. Tí, oh Boug, szí tejla mojga sztvořitel; I szpodobnoszt nyegví szkrben varitel. — Oh! — vcsi me tak í nyé prestímati, I, kak tvoj dár, szpametno vervati.

2. Tí scsés, naj sze jasz za nyé moudro szkrbím, Nyé vu sznajgi ino postenyej drzsím, I nekvarím nyega z-hotlívosztjov, Niti z-gnúsznov nemertücslívosztjov.

10. Na velki dén szoudbe, groba mojga mrák Obszójati má vísnoaga szuncza trák; Tí vjedínas z-dúsov tejlo moje, I pozdignes na sztán díke tvoje.

N o u t a: Vu vszákóm mojem djányi.

298. Z-szrdczóm ino z-vüszdami, Z-vezélími peszmami Te dícsím, oca moj, Kí mi sz-tvoje miloszti Vu taksoj obilnoszti Podeljávás blagoszlov tvoj.

2. Tí tejlí hráno dávas, Naj je v-zsítki zdrzsávás, I vcsís me merkati, Kaj nej v-oblo-szúhnoszti. Nego v-mertücslívoszti Má dáre tvoje vzsívati.

3. Da nász tak prigledávás, — Oh; nedaj nam na kvár nas Dobrout tvoji vzéti, Nego na díko tebi, I haszek szamím szebi Z-zahválím szrdczóm prijéti.

5. Vu deli i szkrblejnyi, V-pocsínki i zsvlejnyi Mi daj mertük meti, Vu szrecsi i radoszti, V-neszrecsi i zsaloszti Tebi na díko zsvíveti.

SZLOBODNA RADOSZT.

N o u t a: Oh Boug, oh míli Boug!

299. Boug, kak lübézni Boug, Ti nekráti radoszti; Li nezabloudí v-nyej Z-szteze práve moudroszti. Vzsíváj, cslovek,

radoszt; Ali merkaj na tou, Da ti dúsi, tejli Na pogübel nebou.

2. Boug ti dá rouzsicze Povszéd lepou czvetécse. Oh! beri je csedno. Gda szo escse erdecse: Záto szo ti dáne, Naj sze nyim radújes, I v-etom szkúz douli Veszélo potújes.

7. Med nyé v-zsívanyem tak Réd i mertük zdrzsávaj; Za nyé volo tvoji Dúzsnoszt neza-müdjavaj. — Vzsívaj jo, i vu vszem Dobrom sze ponávlaaj, Po márnnoj radoszti Vecsne nezaprávlaaj.

N o u t a: Kak velka je bozsa szmilenoszt.

300. **K**ak sze nebi szmeo radüvati, Csi, li negresim v-radoszti? — Kakda nebi szmeo rouzsicz brati, Csi je berém vu moudroszti? — Vejm je Boug záto szrdcze moje Z-obcsütjenyem obdarüvao, I veiko delo rouke szvoje Z-czvejtjem zsítka koronüvao.

2. Bloudnik, isztina krsztseníka V-kmiesno kámro szkúz zapéra; Ali nyemi rejcs szredbeníka Sztezo veszélja odpéra: “*Radúj sze z-radüvajoucsimi, I vzsívaj radoszt szlobodno; Ali bojdi vu vszem med nyimi Veszélje tvoje vugodno!*”

5. Tam, tam mi nede vecs moutilo Nika

mojega veszélja, I szrdcze mi nede bloudilo
V-zebrányi rouzs, i bodélja. Csísztá bode tam
moja radoszt, Csísztó vsze szrdcza hotejnye:
Ár de tam ocsé vecsna moudroszt Vodila nye-
ga zselejnye.

CSISZTOUCSA ZSÍTKA.

N o u t a : Vrejmen teesé, i k-grobi.

302. C sísztoğa szvetsztva ocsa! Sztvouri
v-meni sznajzsno szrdcze, Da mi
tvoja miloscsa Szvejti v-nyem, kak díke szun-
cze: Vrácsaj me od rúzsnoszti, Na sztezo ne-
dúzsnoszti.

2. Hotlívoszt je vrejtna V-nougi grozni
nevoul zsítka; Dúse, tejla sztrtna De nyé ro-
bov plácsa brítka; Ár necsísztá lübézen Szprá-
vi vecsno boleben.

3. Vcsi me proutisztánoti Vszákoj náklo-
noszti rúzsnoj, I nedaj mi szpádnoti Na po-
rob nyé czili túzsnoj, Da me nede ednouk
szram, Gda pred tébe idti mam.

4. Vszigdár mi pred ocsmí boj Tvoje
szvetsztvo i velikoszt, Takáj vísesni czíl moj
Ino dúse plemenitoszt, Da zdrzsím právdo
tvojo, I varjem vrejdnoszt mojo.

CSEDNO ZSIVLEJNYE Z-BLÁGOM.

Nóuta: Oh vekivecsne milosese.

304. Vcsi me, Boug, csedno trzsíti Z-márnimi dármi zemlé; Nedaj sze mi v-nyé vtopiti: Ár preido, kak szpár meglé. Csi v-malom veren bidti znam, Od tébe tejm vees vzéti mam, Tü i tam prejk márnoszt.

2. Vszí, kí sze vnejmar vtáplajo V-márni dobrouť lübézen, Dúsi tü i tam szprávlajo Neszrecseno bolezen. — Oh! — mené od té bloudnoszti Vari, Boug dobrotivnoszti, Vu czejlom zsítki mojem.

8. Ednouk bos me na racsún zvao. Oh! — nedaj mi blouditi! Ár me vu vszem, ka szí mi dao, Pravicsno más szouditi: Csi tü verno safarújem, Tam sze z-díkov koronújem, Gde szpádne rob márnoszt.

MOUDRO NÜCZANYE VREJMENA.

Nóuta: Vrejmen teesé, i k-grobi.

308. Vrejmen bisztro tekoucse Sze nam tü zaman nedáva, Nego, naj vsze zsivoucse Na moudro szkrbnoszt zbüdjáva. Nüczaj je, vandrar, hitro; Ár ti tálehne bisztro!

2. Nej! — Nej ti je szlobodno Nyega zamanyükivati; Vszigdár más tí vugodno Dúzs-

noszt tvojo szpunyávati, Na pozványe merka-
ti, I dela sze drzsati.

3. Na csészti tvoje pouti Vszákdén na-
prej más sztoupiti; Vecsér sze szpomenouti,
Kaj sze racsún más prosziti, Jeli szi czejli dén
tvoj Szkoncsao v-bojazni bozsoj.

8. Goszpodne, vszáki hípek Mi daj tebi
poszvetiti, Da gda szkoncsam moj zsítek, Z-
gvüsnosztjov szmejím govoriti: Vrejmena
szem nej zgübo: Ár szem v-nyem moudroszt
lúbo!

N o u t a : Oh zsítka ino szmrti goszpod!

309. Kama bezsís, zsítek, tak hitro? —
Kama hítis, drágo vrejmen? —
Tí, kak povouden, tecsés bisztro, I válas leh-
kouto, bremen: Z-szebom tí i mené vlecsés, I
ednouk me, znam vövszecsés.

2. Zbüdi sze ze szna, düsa moja! Glédaj
kak ti vrejmen tecsé! — Szkoznúj, i tou bojdi
szkrb tvoja, Da te szmrt v-zle vönevszecsé! —
Vszáko vöro szi zgübíla, Stere szi nej poszve-
tíla.

3. Telovni cslovek vnejmar bezsi Za zse-
lami telovnimi, I, gda sze nedovej, te lezsí
V-grobi z-vandrari bloudnimi: Ah! — ka je
bio nyegov zsítek, Da je zgübo vszáki hípek?

8. Moudar ravnitel dnévov moji! Tí mi daj k-dobromi pomoucs, Da nevkleknem vu zsitka boji, Csi mi gda szfaliti má moucs; I, gda szkoncsam szlüzsbó tvojo, Tí korunúj vernoszt mojo.

ZADOVOLNOSZT.

Nouta: Ah Boug! poszlühni me

310. Rad szi pocsiném, ocsa, v-tvojoj vouli, Kakoli mi dás v-etom placsa douli; Ár od tébe, Vernoszt nébe, Blázsenosztvo zhája v-szrecsi i v-nevouli.

2. Od sterimao szem na ete szvejt rodjen Z-ocsinszkim tálom szem od tébe vodjen; Csi me je bár Doisao gde kvár, I vu tom mi je haszek moj oszodjen.

3. Ka bi mi haszno jaj, ka britka zsaloszt? — Vídi tezkoucsó mojo tvoja moudroszt: Li od tébe, Nej od szébe, Csakati morem zsitka tího radoszt.

7. Nej! — nej po moje neznanoszti meri; Nego, kak tí scsés, mi pout mojo meri. Vsze je moudro, Vsze, vsze dobro, Ka tí csinís: — Oh! — zdrzsi me v-toj veri.

311. Kincsov nárnosztí mi Nedaj pre-
vecs lúbiti; Nedaj mi nyim,
Boug moj, Kak bolvani, szlúzsiti: Nej je kincs
vretina Szrdcza mirovnosztí, Brezi ké je zší-
tek Jama vsze zsúkosztí.

2. Zadovolno szrdcze Mi je najdragse
blágo; Brezi toga je szpár Vsze, ka je szvejti
drágo: Ono me pokoji Vu zemelszkom zšítki,
I ono de troust moj V-nebeszkom prebítki.

3. V-tom me tak vesi dűse Právi kincs po-
lozsiti, Naj sze z-dármi tvojmi Znam prav za-
dovoliti: Vesi me vecsne kincse Predevszejm
íszkati, I víse vsze díke Zemlé postűvati.

5. Z-zahválnosztjov mi daj Dáre tvoje
prijéti, Csi vecs, ali menyé Mam bár od tébe
vzéti: Vesi me szkazsűvati Vu vszem zadovol-
noszt, Naj me ona zdigne Na právo popol-
noszt.

MIROVNO TRPLEJNYE.

Na znáno nouto.

314. Ah Boug! poszlűhni me v-mojoj
zsalosztí, Nedaj mi vezagati v-
velkoj zsúkosztí: Tí znás moj kríz, V-kom
me drzsís: Oh! — daj mi ga nosztí v-mirov-
nosztí.

2. K-tebi zdühávam v-szkúz moji britkoszti, I placсно kricsím jasz z-nevoul prepaszti: Szlísaj glász moj, I vlej troust tvoj V-boležno szrdcze moje, Boug miloszti!

3. Isztina, vrejden je kastige moj grejh; Ali, ocsa, potrplejnye z-menom mej; Szmilúj sze mi! — Z-méne vzemi Vszo zsúkoszt — ah! — nedrzi me duzse v-nyej.

7. Daj mi ednouk vsze z-díkov obládati, I po teliki szkuzaj mír ládati; Da z-vűsztami, I z-delami Znam za tvojo szkrb tebé zvisávati.

N o u t a : Krisztus velí: hodte k-meni.

315. Pod krízsa tezskim bremenom, Goszpodne, tí bojdi z-menom, I sz-tejm mi troustaj szrdcze, Kaj mi po noucsi zsaloszti Zídti má csiszte radoszti Zselno esákano szuncze.

2. Zsúkoszt moja konecz vzeme, I tvoja miloscsa de me Pá z-mírom otávlala; Kak me je zse pred tejmtoga V-pripetjej sorsa britkoga Sz-troustrom blagoszlávlala.

3. Znam, kaj me tí vise moucsi Nescses vu mojoj krhkoucsi Z-bremenom obtezsiti, Negro mi hípe zsaloszti K-velikoj mojoj szlaboszti Más vu vszem primeriti.

7. Krejpi me tak vu vü pazni, I bátrivi
vu bojazni Z-gvüsnosztjov toga trousta, Kaj
mi na trplejnja czíli V-lübeznívom tvojem
kríli Dúsa vecsni mír kousta.

Na znáno nouto.

316. Zdrzsi, cslovek, v-szrdczi mirov-
noszt; Vü paj sze vu tvojem
Bougi, Kí má csízste radoszti punoszt, I dá ti
vu nyej tál vnougi. On, kak tvoj Boug i oca
míli, Te zná odícsiti na czíli. Zdrzsi mirov-
noszt!

2. Boug tvoj je vretina miloscse, Punoszt
trousta i blázsensztva, I tebé osztaviti nescse,
Csi ga dícsis v-dúhi szvetsztva: On te ni
v-placsi nepozábi, Nego te i zs-nyim k-szebi
vábi. Zdrzsi mirovnoszt!

3. Vídi on tvojo potrebouco, Dobro zná
vsze, ka te tezsí, Racsúna szkuze, zná tezkou-
co, Stera ti na szrdczi lezsí; Gotov ti je jaj
tvoj szlísati, I bolezen tvojo vtisati. Zdrzsi
mirovnoszt!

11. Má, má lüdsztvo bozse szoboto! Ed-
nouk, gda vöpreminémo, Táosztávimo vszo
lagoto, I v-míri szi pocsinémo: Konecz vzeme
te britka zsaloszt, I zíde nam vísesna radoszt.
— Zdrzsi mirovnoszt!

317. Bolezno szrdcze, nevczagaj! Vu
vernoszti nepomenkaj! — Idi
bátrivno k-czíli — Príde vrejmen, gda ti tvoj
Boug, Po obládanyi tezske mouk, Pokoj dá
v-szvojem kríli.

2. Csi je trnava tvoja pout; Znaj, po
nyeje te sorsa goszpoud Pela na odícsenoszt:
Veri, moli, i bojúj sze, Mej vüpanye; obládas
vsze, I prídes na zvisenoszt.

3. Bojúj szrdcsno, kak Jezus tvoj, Vere
i zsítka velki boj V-nekleknyennoj vernoszti;
Tak más i tí ednouk, kak on, Vzéti na czíli
zsítka lon Z-rouke szodecza vecsnoszti.

8. Nej! — ocsa, nevczagam dvojno;
Neszti sesém krízis moj pokojno, Dokes sze
tebi vídi: Ár sz-tebom tü vsza obládam, I tam
sze odícsiti mam, Gda osztávim szvejt húdi.

N o u t a Oh Boug, oh míli Boug!

318. Kelko dobri joucese! Kelko húdi
radoszt má! — Ali etim radoszt
Vecsni jaj prineszti zná! — Veszélje bláznik-
kov V-megnanyi tálejhne, Kak med szlápni
czvejtek Nevedoucs povejhne.

2. Szlonte sze na Bouga, Ví, kí sze ga

bojíte; Vídi vász on v-szkuzaj: Verte, zs-nyim
obsztojíte. Potí nyegove szo Vam zvelicsitelne,
Csi sze gli vídijo Gdate pogübelne.

8. Lübi tak pobožnoszt, I neosztávi te
Boug; Trpi, i on tebé Odícsi na ezíli mouk,
Gda vsza zsúkoszt zemlé, Kak szenya táminé,
I na neszrecseno Radoszt sze obrné.

N o u t a : Gda ma szkrádnya vöra príde.

319. P r í s a v e c z s z e m t ü i z s a l á r J a s z , k a k
o c s á c z i m o j i ; V s z e , s z - k e j m
l á d a m , j e h í p k a d á r , I s z a m j a s z s z t o j í m
v - b o j i : L i t o u m i l e h k o u t i b r e m e n , K a j n a
k r á t k o e t o v r e j m e n V e c s n i z s í t e k m a m v - n é b i .

2. Tü pod zla bremenom geesim, I szlab
szem v-pobožnoszti, Pod krízsom britki
szkúz klecsim, I czagam v-boleznoszti; Tam
bom pa, kak angel, szvéti, I z-díke tráhom
obvzéti, V-seregi dús blázseni. —

5. Tou pokojécsne vüpanye Nejti, ocsa,
pri meni, Szrdczy mojmi na vtisanye I troust
v-placsa vrejmeni; Ono mi na szmrtnoj pouti
Naj szvejti vecsnoszti prouti, Kak veren
angel míra.

PRIPRÁVLANYE K-SZMRTI.

N o u t a : Oh Boug, kí grejh odürjávas.

320. Kamakoli vrzsem pogléd, Kejp szmrti zaglédnem povszéd. I jasz ·/. bodem ednouk nyé rob: Gotov ·/. csáka i mené grob.

2. Míli ocsa zsítka mojga! Nevtaji mi trousta tvojga: Búdi ·/. me na zsítka szvetosztvo, I daj ·/. mi v-szmrti blázsensztvo.

3. Bezsáj moj je hípek szenye, I drágo vszáko megnenye: Vrejmen, ·/. csi ednouk odíde. Nigdár ·/. vecs nazáj nepríde.

4. Jaj nyemi, kí je nyé zgúbo, I dúso vnejmar pogúbo! — Z-grozov ·/. on keszno preszámna, Kaj je ·/. rob vecsnoga plámna.

10. Na zsítka velkom vecséri Mi daj zaszpati vu míri: Tejlo ·/. naj v-zemli má pokoj, Dúsa ·/. pa v-díki sztáneek szvoj.

N o u t a : Oh dreszélnoszt!

321. Cslovek, ka szi, Dobro pazi, I mír daj segavoszti! Ár sto, i kagodi szi Rob bos szprhlívoszti.

2. Plemenitoszt, I velikoszt Ka more prouti szmrti? Tak szvetli král, kak koudis Sze má od nyé sztrti. —

3. Povejhnoti, I lejhnoti Nam je ze-

vszejm, ka mámo: Szmrt v-nádraj noszimo vszi, Tou zagvüsno známo.

4. Gde vzememo, I naidemo Troust za ranyeno szrdcze? — Oh ocsa! tvoja miloszt Nam je míra szuncze.

10. Tak miloscsa Tvoja, ocsa, Z-nami bou v-zsítki, v-szmrti; Tak nász tí z-düsov, sz-tejлом Z-víszis v-díke vrti.

N o u t a: Krisztus velí: hodte k-meni.

322. Vídís, kaj szi preminoucsi, Grejsnik bátrívno zsvoucsi! Zaka sze nepovrnejs? — Vejím znás, kaj sze tak lehko dnesz Od szmrti vküpeszteres vesz, I kak tejnya, preminés.

2. Oh! — híti sze z-grejha pouti K-ocsi tvojemi vrnouti, I zsívi v-nedúzsoszti. Ovo, szmrt te pred vecsérom Zná vövszejesti med vihérom, V-gnűsznoj zsítka rűzsoszti.

3. Prejk groba te csáka szoudba, Gde sze z-vága tvoja hodba, I od vszega racsún dás. Jaj tebi, csi z-rűzsnim szrdczom Posztánes pred tvojím szodczom, Gda nájem dejl vzéti más!

7. Tecszasz sze mi daj szprávlati, I vu dobrom ponávlati, Dokecs vrejmen i moucs

mam; Naj, kak szuncze, tího zaidem, I v-ivo-
jem kríli sztan naidem, Gda márnoszti szlo-
boud dam.

Na znáno nouto.

323. Tí, zsítka i szmrți goszpoud, Szam
drzsís naso szapo, Kak dugo de
nam tekla pout, Ali bezsáj nas trpo, Tou li
tí znás, Kí v-rouki más Dní i sors vszej
mrteľni.

2. Oh! — vesi nász dní raesúnati, Da v-
tvojem bozsem sztráhi Znáno nyí tekáj rav-
nati, Dokecs vandramo v-práhi; Naj vszi
zsivoucs, I mérajoucs, Boug, tvoji osztánemo.

5. Duznoszti prouti blíznyemi.

LÜBÉZEN BLIZSNYEGA.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

324. Kí právi, kaj z-szrdcza Lübi ocsó
vísnyega, Ali odúrjáva Dönok
szvojga bliznyega; On zavrzse Bouga, Kí
zapovedáva, Naj lübézen bratov Csízta bou
i práva.

2. Eden je vszej ocsa, Eden szodecz, i
goszpoud; Vszi eden czíl mámo, Vszi k-blá-
zsensztvi edno pout: Za vszej volo sztojí Bozsi

veliki szvejt, V-kom vszi nahájamo Zsívís ino poszvejt.

3. Vszi szmo, po nágibi Na húdo, pogübelni, I vszi po Jezusa Vrejdnoszti odküpleni; Vszi li tak bodemo Díke örocsníczi; Csi szmo vu lübézni Nyegvi naszledníczi.

6. Na velki dén szoudbe Nenaide szmilenoszti. Kí neprikaszúje Blízsnými lübéznoszti. — Vlej tak v-szrdce moje Tou lejpo náklonoszt, Naj rad prikaszújem Bratom dobrolnoszt.

N o u t a: Z-szrdceza zselej, ka právim.

325. Kak szvéta je lübéznoszti! — Nyou je szam Boug zázsgao, Kí je csloveki bívoszt I obsütejnye dao, Naj sze po tom závezki Mocsno vjedínamo, I blagoszlov nebeszki Obilno vzsívamo.

2. Vise zvezjd je vszej ocsa, Kí vsza, vsza zdrzsáva, I, kak vecsna miloscsa, Vszejm potrejbna dáva, Od veka lübi szvoj szvejt, I gdate kastiga, Naj sze preprávla zla sznejt, Jákoszt pa podzsiga.

3. Blázsen szem i jasz, kaj on I za méne szkrbi, Csi dúsa nyegov zákon Postúje i zdrsí; Ali csi zametávam Z-divjim szrdczom drü-

ge — Jaj! — szam szebé szünyávam V-pre-
paszt vecsne brige.

7. Tak znam, kaj z-zahválnosztjov Ví
troust moj vzetete, I nad bratov zsalosztjov
Sze v-szrdczi genete; Nagnete sze i k-meni
V-placsa noucsi groznoj, Tak da v-vsákóm
vrejmeni Pri vász naidem troust moj.

Nouta: Vu vsákóm mojem djányi.

326. B^lagoszlovi, goszpodne, Potí moje
vugodne, Gda mojga blíznyega
Tak setűjem lűbiti, Da szem gotov szlűzsiti
Szrecsi i blázsensztvi nyega.

2. Csi me sto v-potrejboucsi Obercsé cza-
gajoucsi; Nedaj mi pítati, Ka za nájem vzéti
mam. Blázsén szem, csi tebé znam V-lűbézni
naszledűvati!

3. Csi dobrocsiním vnougim Szirotíczam
i v-bougim, Naj csiním v-prosztoucsi, Da ne-
zselej m nájema, Dobicska i zájema, Ni neme-
csen nyim na oucsi.

6. Kí brate z szrdcza lűbi, I nyim, gde
more, szlűzsi; On je zse tű szrecsen, Ednouk
pa po tom zsítki Tam v-nebeszkom prebítki
Vzeme díke nájem vecsen.

SZKRB ZA DŰSO BLÍZSNYEGA.

N o u t a: Zsivém jasz, tak velí tvoj Boug.

328. DŰsa mojega blízsnyega Je, znam, najdragsi kincs nyega, I blázsensztva zadoblejnye, Nyegvo jedíno zselejnye, Csi, kak mouder, pametŰje, I dobro szvoje postŰje.

2. Szvéta je tak dúzsnoszt moja, Szvéta, Boug, zapouved tvoja, Naj za dŰso bratov szkrbim, Ino tou pred oesmí drzsim, Da nyé kak po meni nigdár Nedoszégne vekvecsni kvár.

5. Tak szpunim jasz dúzsnoszt mojo Ino szvéto právdo tvojo, ObsŰtim blázseno radoszt, I zadobím tvojo miloszt Zs-nyim navküp v-telovnom zsítki, I ednouk v-vecsnom prebítki.

SZKRB ZA ZSÍTEK BLÍZSNYEGA.

N o u t a: Zsivém jasz, tak velí tvoj Boug.

330. Vari sze, oh cslovek, vszega, Ka skoudi zdrávji blízsnyega, I po kom bi gda zsítek szvoj Pred vrejmenom zgŰbo brat tvoj; Ár kí zgŰbí eto blágo, ZgŰbí vsze, vsze, ka je drágo.

2. Escse i, csi bi ga vido Zablouditi na pout hŰdo, Gde bi szam szebé zaprávlao, Ino

szi ráni grob szprávlao; Szpouti ga, naj pametúje, I na szébe prav kebzúje.

4. Oh! — setúj je szpunyávati, Naj sze mores radüvati Kak najduzse sztojom blíznyim I pout zsítka vandrati zsnyim, — Dokcs vaj vu szmrtnoj noucsi Goszpoud zsítka szam razloucsi.

SZKRB ZA POSTENYÉ BLÍZNYEGA

N o u t a: Oh Boug, oh míli Boug.

331. Csi rad ogrizávas, Cslovek, tvojga blíznyega, I csi sze radüjes, Gda szvejt razlácsa nyega; Csi zakrivas vrejdnoszt, Bin pa razglasújes: Krisztusa vucseník Kak sze imenüjes?

2. Csi li pouleg mence Od nyega húdo szoudis, I po jálni glászi Drüge vu szoudbi zbloudis; Csi szi vu gízdoszti Nyemi nevoscéni: Jeli szi krsztseník, I cslovek posteni?

7. Neogrizávaj tak Nigdár tvojga blíznyega, Nevtepli sz-tejm grejhom Hotécs szrdcza tvojega: Zagovárjaj szrdcsno Te ogrizávane, I vari v-postenyej Te ospotávane.

N o u t a: Krisztus velí: hodte k-meni.

332. Glász i postenyé blíznyega, Kak nepreczeknyen kincs nyega Me vcsi, Boug, prestímati, Da nikoga nezbantú-

jem, Nego vszákomi setűjem, Ka szem dúzsen, vödati.

2. Na gnüszno ogrizávanye, Ino jálnó odávanye Nepüsztí szrdceza mojpga; Naj, gda gucsím od blíznyega, Odprém vűszta li kre nyega, Na csészt iména tvojpga.

3. Tak me hodba moja rűzsna, I bratov szkuza nedűzsna Nede mejla touzsiti, Ni tvoja szvéta pravicza, I vekvecsni mouk temnicza Na dén szoudni sztrasiti.

N o u t a: Szvéti sze poganov meszto.

333. Vnounge zsalosztí sze rejsi On, kí, gde trbej, múcsi, I drűgim de prijetnejši, Kí povszéd csedno gucsí; Ár ni v-rejcsi nezabloudi, Ni zs-nyouv nikomi ne-skoudi.

2. On szkrovnoga dugoványa Povszéd vöneklepecse, Recsí i delo pozványa Naprej dobro premece, Z-lazsmí sze neprilizáva I postenyá neziszkáva.

3. Nyemi prijátel szlobodno Kakoli vönazvejszti; Ár csi je ono nej skodno I prouti dűsnoj vejszti, Nede ga dale vögúcsao, Nego de od vszega múcsao.

8. Tak bom jasz, oh ocsa! tebi Zsívo na csészt i hválo, Tak bratom, ino szam szebi

Postenyá nebom sálo; Tak sze rejsim vnouge
brige I trdne tvoje kastige.

N o u t a: Oh vekvecsne milosese.

334. J ezik nas, z-sterim gucsímo, Bla-
goszlov delí blíznyim; Csi ga
na vűzdi drzsímo, I moudro zsvémo, zs-nyim;
Szejja pa preklétsztva csemér, I vnougim je
szmrten vihér, Csi sze szlobodno kláti.

2. Tí me záto, goszpodne, vcsi Zs-nyim
vu vszem tak zsveti, Kak mi v-tvojoj szvétoj
rejcsi Poszvejt dávas pámeti: Preklétsztvo,
ogrízávanye, Lázs, nyevka, ospotávanye Ne-
oszkrúni vűszt moji.

7. Sztvouri v-meni csízto szrdcze, I po-
szvéti jezik moj; Szvejti mi, kak díke szuncze,
Na sztezi zsítka dűh tvojj; Tebi, ocsa, na díko
boj, Bratom pa na haszek gucs moj; Tak bom
szrecesen tü i tam.

PRAVICSNOSZT.

N o u t a: Jezusa neodpűsztím.

337. B oug! tí szi pravicze Boug, odűr-
jávalas kriviczo; Tí vsze jálnike
ednouk Vrzses na vecsni mouk kmiczó, Kí
nedűzsne bouzsajo, I krv szirout czéczajo.

2. Te krivicsni zsúkavecz Jezero pra-
vicsni pozsré, I jálnosztí pún zdenecz Náglo

vszejhne i tázevré; Ár ka nevrsi szvetsztvo,
Nad tejm lezsí preklétsztvo.

3. Grejh, grejh je, drúgim szkrivno
Szád znojni trúdiv jemati, Ali nyim gda
protivno Ocsiveszni kvár delati: Boug, kí
grejh odúrjáva Vsze tou zadomesztsáva.

7. Tak szrdcsno szmej m sztánoti, Boug,
pred tebm i pred szvejtom; Nebojím sze
szpádnoti Nigdár sz-pravicze poszvejtom:
Eti bom szrecesen vandrar, I tam nébe mesz-
tancsar.

N i o u t a: Goszpodin Boug, neosztav' nász.

338. Goszpodne! opomínas me, Naj
drúgim nekopam jame, Necsi-
nim kvára nikomi, Nego rad szlúzsím vszá-
komi.

2. Tí mi tak daj pomoucs tvojo, Naj
szpunim v-tom dúzsnoszt mojo; Ár csi nyé
verno neszpunim, Zapouved tvojo oszkrúnim.

3. Kí hotécs skoudi blízsnymi, I kriviczo
csiní nyemi; On zavrzse tebé, oh Boug, I rob
má bidti vecsni mouk.

10. Vcsi me v-tvojem bozsem sztráhi
Vandrati eti vu práhi, Da ednouk tam z-csísztim
szrdczom Posztánem pred tebm, szod-
czom.

SZTANOVITOSZT.

N o u t a: Vszi lüdjé morejo, mrejtí.

340. Daj, Boug, da sztanovitoszti Bodem sztálen varitel; Ár robi neisztinoszti V-nyej naidejo pogübel: Vszi, vszi jálniczí szpádnejo, Gda pred tebom posztánejo, Nyí hodba sze vövjávi, I v-szramoto posztávi.

2. Nej! — nedaj sze mi z-jálnosztjov Drügim prilizávati, Niti z-krivnov csalárnosztjov Dobicska ziszkávati; Düh isztine me naj vodi, Da na tom szvejti gdekoli, Pouleg nyé právde csiním, Obsütim, ino guesím.

6. Boug! tí szí povszéd nazoucsi, I vsza vídis ino znás; Tí i mojo pout vidoucsi, Nyé brez' szoudbe nenihás. Daj tak, da drzsím v-pámeti, Kak mam na dúso szkrb meti: Pravicza tvoja mi boj V-rejcsi i vu deli voj.

N o u t a: Oh Boug, kí grejh odürjávas.

341. Blázsen, kí v-rejcsi i v-deli Nedá meszta grejhov szteli! — Blázsen ·/. kí lübi praviczó, Ino ·/. odüri kriviczó!

2. Blázsen je! — ár tam pri ocsi, Liki Jezus szam szvedocsi, Ednouk, ·/. kakti bozsi verník, Díke ·/. má bidti örocsník.

3. Boug, ravnaj z-milosese tvoje Szrdcze,

jezik, delo moje, Da k-vszejm ∙/. praviczó
szkaszűjem, I nyí ∙/. v-nikom nezbantűjem.

8. Blázsen, kí je sztánoviti, V-rejcsi,
v-deli, hasznoviti! — Eti ∙/. on v-míri potűje,
V-nébi ∙/. sze pa koronűje.

PRIJAZNÍVOSZT.

N o u t a: Dober je nas Boug, porazmite.

342. Nej je lűti, ni nacsemuren, Kí je
Jezusa právi vucseník; Nej je
nemíli, ni náturen, Kí je bozse právde sztálen
verník: On vu szrdczi szkaszűje vugodnoszt,
V-rejcsi pa i v-deli prijaznívoszt.

2. Zse nyegov pogléd, nyegvo lícze Je
szvedok goréce lűbéznoszti, Stero obcsűti
nyegvo szrdcze, Naime k-gecsécsim v-ran bo-
ležnoszti, Ké on csi gda z-haszkom obezsűje,
Z-csízste dűse sze nad tejm radűje.

8. Vlej tak dűh ete náklonoszti, Oh gosz-
podne, i vu moje szrdcze, Naj bezsim nyé
sztezo v-sztálnoszti, Kak tvoje, vsza veszelécse
szuncze: Tak bom eti Jezusa naszledník, Tam
pa tvoje miloscse őrocsník.

N o u t a: Jezusa neodpűsztím.

343. Vlej, ocsa, v-moje szrdcze Dűh
krsztsanszke poníznoszti, Naj
sze szvejti, kak szuncze, Z-nágibom prijazní-

voszti Da vu tihoj krotkoszti Vandram sztezo moudroszti.

2. K-vszejm sze mi daj nagnoti Z-nágibom csízste lübézni, Ino vszega ognoti, Ka je bratom zrok bolezní, Naj me neodúrijo, Nego z-szrdcza lübijó.

6. Daj tak, oh Boug, i meni Té lejpi nágib varvati, I vu vszákóm vrejmeni Cslovejsztvi szrdcze podati, Zs-nyim pout mojo szkoncsati, I v-díki tál csakati.

SZMILENOSZT.

Nouta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

344. Csi sto sz-kincsmi zemlé láda, I vídi potreboucse, — Vídi, kak te vbougi sztráda, I vu nevouli joucse; Ali nema miloscse, I pomocsti ga nescse: On, da nema szmilenoszti, Vtepé nágib lübéznoszti.

2. Csi sto drúge ogrizáva, Nyí neszrecso rad csúje, I, gda je szvejt ospotáva, Nad tejm radoszt szkazsúje; Csi bláti nyí postenyé, I, gda bloudnoszt vmárja nyé, Nyí szrdcsno nezagovárja: V-tom húdo szrdcze otvárja.

8. Csi ti lübézen zmenkáva, Ercsi csesztou vu szebi: “*Boug! vsze deczé tvoje sztáva Sze veszelí vu tebi; Tí szí i moj varivács, I dúsni ran moji vrács: I jasz nebi lübo drúgi, Troustajoucs nyé v-szrdcza brigi?! —*”

N o u t a: Z-szrdcza zselej, ka právim.

345. Kí dáre zemlé dobrouť V-zsíva v-obilnoszti, I neotávla szirout Zs-nyimi v-dreszélnozti, V-túzsnom dnévi tezs Koucse Nyim szrdcza neopré; On szí bozse miloscse Dveri szam rad zapré.

2. Boug csűje ti nevolni Dreszélno plakanye, I vídi ti obolni Szkuze i czaganye, Zná, csi szte ví oh szkopczi, Mrzli k-nyim vu dűhi, Nemíli v-trdnom szrdczi, I v-lűbézni túhi.

8. Na dejszno posztávi vász Szodecz vas z-vernimi, I ete veszéli glász Vam dá csűti zs-nyimi; "*Hodte, blagoszlovleni, Vu ocse králevszto, Da szte bíli, szmileni, V-zsívajte blázsenszto!*"

GOTOVNOSZT NA SZLŮZSBO.

N o u t a: Oh zsítka ino szmrťi goszpoud!

347. Podajmo szí dejszno obscinszťva, Szredbeníka naszledníczi! Vandrajmo v-vezali jedinszťva Vszi, kak díke őrocsníczi, I szlűzsmo eden drűgomi K-haszki, i míri vísnomi.

2. Naj nam gorí za szrecso lűdi V-prszaj nasi lejpo szrdcze; Preszvejťmo szí noucs dnévno hűdi, Kak velki szvejť bozse szuncze:

Csinmo szí radoszt szladkejso, I britko zsa-
loszt lezsejso.

7. Bojdmó tak na szlűzsbo gotóví, Kak
Jezusa naszledníczi; Tak mó odebráni nye-
góví, I tam díke őrocsníczi; — Hítmó v-vezali
jedinsztva K-czíli angelov obcsinsztva.

ZAHVÁLNOSZT.

N o u t a: Sznajzsi sze, oh drága dűsa!

352. Z ahválíti dobrotivnoszt, Je cslove-
ka szvéta dűzsnoszt, Stero kí bí
gda zaműdo, Vö bí szkázao szrdcze hűdo,
Oszkrúno bí dűso szvojo I, oh ocsa, právdó
tvojo: I tak bí sze nevrejdnoga Vcsíno dára
vzsívanoga.

2. Kakda szmejs tí, nezahválen, I v-ho-
tejnyí tvojem jálen, Lübézni áldov, tak szvéti,
Z-rouke brata tvojga vzéti, Kak sze nád
nyim radűvati, I onoga zbantűvati, Kí
je szam szebé obouzsao, Gda je tebí álmóstvo
dao?

6. Nezahválnoszt, zla vretina, Je míra
lűdí sztrtina: Eti potepé szrecse czvejt, Tam
na jaj vrzse blouden szvejt. — Nagni tak
vsze, oh goszpodne, Na potí, tebí vugodne,
I vcsi varvati v-sztálnosztí Lejpi nágíb za-
hválnosztí.

353. K í, Boug, pouleg példa tvoje Mené z-szrdcza lúbijo, Ino ze-vsze moucsi szvoje Meni radi szlúzsijo; Blagoszlovi je v-tom zsítki, I zviszi v-vecsnom prebítki.

2. Daj vu vszej zsítka pripetjáj Nyé i mené lúbiti, I nyim dnévov moji tekáj Na szlúzsbo poszvetiti; Ár csi nyim tou prikazsüjem, Tak velki dúg moj placsüjem.

5. Gda pa tü na dnévov czíli V-szmrti tiho zaszpíjo, Ocsa, daj, da v-tvojem kríli Míra sztánek dobíjo. — Angelje szo oni tü nam; Angelje naj bodejo tam.

ZMIRLÍVOSZT.

357. N aj morem krsztsansztvo moje Z-delom poszvedocsiti, I, Boug pouleg voule tvoje Vu vszem zsítki hoditi, Daj mi tákso náklonoszt, Stera vszáko obsálnoszt Prenoszi vu mirovnoszti, Brezi grejsne odürnoszti.

2. Csi bi mi sto szrecsi skoudo, Ni toga nezavrzsem, I csi bi me krívo szoudo, Záto ga neodvrzsem: Csi me sto odürjáva, Jezus zapovedáva, Naj sze i nad tejm szmilüjem, Húda z-húdim neplacsüjem.

6. Li tak sze nema bojati Szkvarjejnya szrdceze moje, Nego milosceso csakati, Boug, od pravicez tvojje! Ár gda zsítek szkoncsati, I racsún ti szam dati, Tí sze i meni szmilújes, I mír vecsni mi darújes.

KRSZTSANSZKA TRPLÍVOSZT.

Nouta: Oh szladki Jezus! ka szi.

359. Hválen bojdi Boug! — szvejti nam vere trák, I razegnan je dúsne szlepote mrák; Preprávlena je zse pámeti bloudnoszt, I szrdcza dvojnoszt.

2. Tá je lejhnola pregányanya kmicza, I dúsnoj vejszti szpoznana pravicza: Drági je Bougi, kí sze nyega bojí, I v-nyem nedvojí.

3. Trpte tak edendrúgoga, krsztsanye! Icsite v-míri, dúsno zvelicsanye: Zsívte na díko vasemi pozványi, I vadlíványi.

12. Hválen bojdi Boug! — hodte, szprávlajmo sze V-Jezusov ország, i z-szebom zovmo vsze, Naj edna csrejda, i eden pasztér bou, Kí de vodo nyou!

Nouta: Kí sze vu vísnyem Bougi vüpa.

360. Oh! — dabi sze vsza tvoja decza, Ocsa, v-tebi radüvala, I vu csísztom nágibi szrdcza Med szebom tak vjedína-

la, Da je nigdár düh bloudnoszti Nebi zbon-
tao v-lübéznoszti!

2. Tí szi steo po vere isztini Vjedínati
vsze národe, I tak k-zsítka csísztoj vretini
Pripelati vsze porode: Ali lúdi gnűszno ple-
men je naislo v-nyej szpáke szemem.

5. Oh! — daj, ocsa, szkoro té hípek Ver-
nim tvojim zadobiti, Naj v-míri morejo szvoj
zsítek Tebi na csészt poszvetiti, — Dokecs
vsze na velkom czíli Vjedínas vu tvojem kríli.

DOBRA PÉLDA.

N o u t a: Zsivém jasz, tak velí tvoj Boug.

361. Tí, kí meni radoszt dávas, Mi takáj
zapovedávas, Naj zsítek moj
vszemi szvejti Szlűzsi vu dobrom k-poszvejti;
Ár szem brezi te moudroszti Nevrejden práve
radoszti.

2. Vküp szi me szkleno z-drűgimi —
Z-dobrimi ino z-hűdimi — Záto, naj nyé
v-dobrom vodim, I nyim na zbougsanye hodim;
I, csi te v-tom bougam, ocsa, Tál moj je tvoja
miloscsa.

3. Kak velika je példa moucs! — Ona
nász vlecsé nevedoucs Na tou, ka v-drűgi vídi-
mo; I, csi za nyimi hítimo, Ali mo szlugi já-
koszti, Ali robi zlocsasztnoszti.

7. Kí, v-tvojem sztráhi hodécsi, Vnogo, vnogo dús blodécsi, V-obrázi tvojga angela, Na zvelicsanye pripela; On je angel zse tü v-práhi, I angel de díke tráhi.

N o u t a: Kako, k-hladnoj vodi jelen.

362. Ka mi valá kaksté vera, I szvéto vadlíványe, Csi mi je prázna dejl mera, I rúzsno moje djánye? — Csi vu dobrom zmenkávam, V-húdom pa obiljávam; Húsi szem, kak pogan, v-vnougom, I neobsztojim pred Bougom.

2. I jeli szem szamo szebi Protiven, esi szem húdi? — Nej! — protiven szem, Boug, tebi, I vecsnoj szrecsi lúdi: Ár tebé zametávam, Bratom pa szpáko dávam, I tak szam szebé i drúge Szúhnem v-prepaszt vecsne brige.

4. Tak szpunim jasz právdo tvojo, Hodécs vu tvojem sztráhi; Tak odícsim vero mojo Pred zshivoucsimi v-práhi; Tak zbüdim brate moje Tü na csészt voule tvoje, I tak bom po sztezi szvetsztva Sou zs-nyimi k-czíli blázsenstva.

MOLÍTEV ZA DRÜGE.

N o u t a: Oh Boug, loh míli Boug!

363. **Z**a vsze brate, szesztre, Cslovek, Bouga zvisávaj, Ino za nyí szrecso I mír k-nyemi zdühávaj; Ár je drágo delo Za drüge moliti, I blagoszlov ocsé Za nyé vöprosziti.

2. Molítev za brate Je gvüсно szvedo-csansztvo, Kaj je nej szkazlivo, Cslovek, tvoje krsztsansztvo, Kaj Jezusov sztopáj Z-delom naszledüjes, I kaj z-szrdcza szhája, Ka nyim prikaszüjes.

7. I na tou náklonoszt Búdi vsze tvoje verne, Sztrej bivsi zs-nyí szrdcza Vsze nágibe odürne, Naj tak neszéjo vszi Pred tébe szvoj áldov, I vö szi proszijo Miloscse blagoszlov.

N o u t a: Goszpodin Boug, neosztav' nász.

364. **M**olimo sze ti, Boug nébe, Za vsze, nej szamo za szébe. Oh! — prími szrdcz nasi áldov, I vtálaj vszejm tvoj blagoszlov.

2. Tí, oh vretina vszé dobrou Prosnyo vbougi tvoji szirout Popolnej mores szpuniti, Kak bi mí znali prosziti.

3. Nej! — tí szi k-onim nej túhi, Kí tebi v-jedinsztva dúhi Za obsino áldüjejo, I zákon tvoj postüjejo.

6. Tebi, vecsni düh, boj díka, Vu iméni szredbeníka, Kí nász te je vsio szpoznati, I vjedinsztvi zvisávati.

VÍSNE OBLÁSZTI.

Nouta: Bojdi díka i postenyé.

371. Tí, Boug, dávas nam csesztníke Na varvanye pravicze, Dávas moudre redovníke Na vmárjanye krivicze. Díka ti, ocsa vernosztí, Za dár tak míle szkrbnosztí — Za vísno oblászt naso.

2. Oh! — osznajzsi nyé z-moudrosztjov Na isztine szpoznanye, I z-nevkleknyenov vernosztjov Na pravicze varvanye, Naj sze za czvejtek králesztva, I obsinszkoga blázsenosztva Z-vrejlim dühom szkrbíjo.

6. Daj, da z-nami vréd sztojíjo Vu tvojoj bojazosztí, I tvoje imé csesztíjo V-szinovnoj vüpazosztí. Szpoznavsi, kaj szi tí goszpoud, Kí vszejm mrtelnim mejris pouť, I od vszej racsún vzemes.

DÜHOVNIKOV.

Nouta: Hódi k-nam szvétí düh bozsi!

373. Oh Jezus, vere poglavník, Vszej protivníkov obladník! Vzemi áldov poníznosztí, Za té zálog lübéznosztí, Kaj na czérkev tvojo szkrb más, Csrejdi tvojoj

pasztére dás, Nyé z-dúhom vodis, oprávlas,
V-moudroszti i szvejsztvi ponávlas, I vu deli
blagoszlávlas.

2. Da tak lúbis lüdsztvo tvoje, Tak rav-
naj szam nyega voje, Da v-neszkazlívoj ver-
noszti Hodijo sztezo dúzsnoszti; Nyí temno
pamet preszvejti, I krhko szrdcze poszvėti,
Vodi je, pouleg obejcsi, Vsze dní zsítka pri
tvojoj rejcsi, Kak vísne isztine szvejcsi.

3. Szemen po nyí vövrzseno Vesíni vsze-
gavejcs blázseno. Poszlühni nyí zdühávanye,
Koronúj namenyávanye. Po nyi vötálana
szvetsztva Naj bodo zálog blázsensztva
Vszejm, kí szo tebi podáni, I, kak milosese
odebráni, Na zvelicsanye pozváni.

6. Tak, tak szpuni tí tvojo rejcs, I nam
dáno ono obejcs, Kaj czérkev tvoja osztáne,
Csi vsze, vsze szpráhom posztáne, Kaj de ona
vszejm národom, Vszejm mejszt i sztotin po-
rodom Tü násztava szpravicsanya, Vísnoga
míra, i vüpanya, Tam pa ednouk zvelicsanya.

VUCSITELOV.

N o u t a: Ka Boug csiní, vsze je dobro.

374. D rágo delo je, z-szkrbnosztjov Te
neznane vucsiti, I, liki Jezus,
z-vernosztjov Nyé na dobro voditi. Kaksa ra-

doszt Csáka vrejloszt Pobožsni vucsitelov,
Kak zsitka voditelov.

2. Obilen šád májo zseti Oni za trůd
szvoj sztálni, Nájem vzemejo zse eti Od
vnougi szrdez zahválni; Tam pa ednouk Odí-
csi Boug Vu blážsenoj vecsnosztí Nyé szko-
rounov vernosztí.

8. Koronűj tí z-mírom eti Nyegvo neob-
trůdjenoszt, I tam nyemi šád daj zseti Za
takso zaszlůzsenoszt: Pelaj tvoj glász Zs-nyim
vréd i nász, Kak nyegve vucseníke, K-videj-
nyi tvoje díke.

POSZLŮHSÁVCOV.

N o u t a: Krsztus velí: hodte k-meni.

375. **O**d tébe je réd czérkevni, Kak
varvács dobrouť düsevni, Boug,
hválen boj za nyega! — Kak moudre szo
tvoje potí! — I tú sze szkrbís verno tí Za mír
lůdsztva tvoje.

2. Oh! — réd té blagoszlovlen boj, Da
szkrbno varje őrok tvoj, I csűda tvoja glászi;
On naj vesz szvejt preszvetsáva, Vodi, trousta,
poszvetsáva, Po rejcsi tvoje glászi.

3. Ocsa, kaksá radoszt za nász, Kaj sze
tvoje isztine glász Po nyem tak razsűrjáva,
Da zemlé szlejdnya krajína Tebé, i tvoje
szína Vadlűje i zvisáva!

12. Nej! — ocsa, nedaj nam nigdár
Dára tvojga, szamim na kvár, Nevrejdno
z-bantüvati; Vcsi nász tü dühovnikov réd Po-
stüvati, i zs-nyimi vréd Sze ednouk zvelicsati.

HÍZSNIKOV.

Na obszojno nouto.

379. Dobri, hízsniczi, ví poszlúhsajte!
Vasega réda sze zdrzsávajte,
Szvétoga hízstva zrok premiszlite, Da sznaj-
zsen zsítek sztálno lúbite.

2. Nika drúgo nej je szvéto hízstvo,
Nego dvej verni szrdcz tiváristvo, Nezbontan
zákon nyidvi jedinsztva, I pravdeni sztan
zsítka obsinsztva.

3. Zákon ete je Boug szam nasztavo,
I med vernimi goriposztavo, Ino, kak vísno
szkoncsanye szvéto, Za trouji zrokov volo
poszvéto.

4. *Te prvi zrok je* — deczé rodjenye,
Szkrbno hránenye, moudro vodjenye, Na
povnouzsanye zemlé národov, I poszvetsenye
szvejta porodov.

5. Nasztávleni je té zákon drügoucs, Da
bi med szkrbmi meo cslovek pomoucs, Veszeli-
tela v-dnévi zsalosztí, Ino tálnika v-dári ra-
dosztí.

6. *Tretics* je zákon té Boug nasztavo, Da bi násztavo csisztouese szpravo, Naj bi sze varvao szvejt vsze rúzsnoszti, I zsívo v-szvet-sztvi i nedúzsnoszti.

7. Verni hízsniczi, na tou kebzújte! Vsze dní vu bozsem sztráhi potújte; Zsívte med szebom vu lübéznoszti, I szpunyávajte dúzs-noszt v-vernoszti.

12. Tak velki zákon je szvéto hízsztvo, Kakti dvej verni szrdez tiváristvo! — Taksi blagoszlov nyé naszledúje, Dokecs je szam Boug tam korunúje!

RODITELOV.

N o u t a: Kako k-hladnoj vodi jelen.

381. V u vszákom deteti mojém, Ocsa, dár tvoj szpoznávam, I tebé, po dúhi tvojém Molécs, za nyé zvisávam. Daj mi za nyé szkrbeti, I nyí szrecso zseleti, Tak da je vu tvojém sztráhi Gorihránim eti v-práhi.

2. Oh tí, kí szi mené hráno Do etimao z-dobrouté, I deczo mojo bos bráno, Kak vsze drúge sziroute, Nyí brez trousta nenihás, Nego nyim blagoszlov dás, Da vu tebi nezdvójíjo, I vu szvetsztvi te csesztíjo.

3. Kak vnouge pogübelnoszti Nyé vu zsítki csákajo, I od kakse dreszélnoszti Sze

csesztou potákajo! — Sto zdrzsí nyé zvön tébe, Veren varivács nébe, Naj sze v-grejhe nevtopíjo, I od szkvarjejnya zdrzsíjo? —

6. Na velki dén szoudbe tvoje Daj meni tou blázsensztvo, Da v-seregi deczé moje Pridoucs v-tvoje králesztvo, Vsze okouli szébe mam, I té odgovor ti dam: *“Tou szo, ocsa, ké szi mi dao; Vsze szem je na zsítek zdrzsao!”*

OTROKOV.

N o u t a: Jezusa neodpüsztim.

383. **T**ebi, ocsa, poszvetím Na áldov vszáki moj hípek; Tebé zahválno esesztim: Ár szi mi tí dao moj zsítek, Dao szi mi roditele, Kak verne hranitele.

2. Daj, da, kak dober otrok, Nyím doszta radoszti szprávlam, I britki szkúz vszáki zrok Od nyí szkrblívo odprávlam, Nyé veszelim vu djányi, I vrejloszti v-pozványi.

3. Naj nyim bodem pokoren Vu vszem, ka sze tebi vídi, I nej kak szin okoren, V-ná-gibi i zsítke búdi; Nyí zapoved tak zdrzsím, Kak sze v-tvojoj rejcsi vesím.

7. Tak de práva pobožnoszt Korouna mladoszti moje; Tak mi tí, vísna zmozsnoszt, Nevtajís lübézni tvoje, I pout moje vernoszti Odísis vu vecsnoszti.

DETINSZTVO.

N o u t a: Szrdeza mega britkoszti.

388. Kak rouzsicze v-szamnoszti Odícseno czvetéjo; Tak v-szvojoj gingavoszti Decza gorirasztéjo.

2. Vüpanya szvejt je nyí vrszt, Z-steroga v-lejt tekáji Vísesne moudroszti prszt Szád blagoszlova zgáji.

3. Méhki vouszk szo prszí nyí, I zlehka sze vrazíjo, Zlehka vsze, ka sze godí — Dobro, húdo — zdrzsíjo

4. Nyí vola je czepika, Stera sze zlehka vugne, I, kak szlaba mladika, Kamkoli sze scsé, nagne.

12. Tak bodejo oni vam Zse tü lejpa korouna, I vernoszt vasa sze tam Z-díke nájemom louna.

MLADOSZT

N o u t a: Vszi lüdjé morejo mrejtí.

389. Mladoszti moje sztvoritel; Poszlühni prosnyo mojo: Tí mi, oh mouder voditel, Podejli dejszno tvojo; Pelaj me po szvetsztva pouti Czíli vekvecnoszti prouti, Da vszední v-tvojem sztráhi Vandram eti vu práhi.

2. Tí mi dopüsztís v-mladoszti Zsítka rouzsicze brati; Ali velís mi v-radoszti Na

srdce kebzüvati, Naj me vdér nyega nevkani,
I grejh düse neorani: Ár bi mi tak na dén
tvoj Tezski bio tam racsún moj.

5. Korouna moje mladoszti Bojdi srdceza
nedúzsoszt; Ona mi v-szejroj sztároszti Leh-
kouti dnévov túzsoszt, Da sze k-mojemi ve-
cséri Priblízšavam v-tíhom míri, I, geto düso
püsztim, Na vecsno radoszt zaszpím.

SZTAROSZT

N o u t a: Hválim jasz tebé, goszpodne.

391. Tí, kí szi mi bio v-mladoszti Mojoj
szkrben voditel, Boug, tí mi boj
i v-sztároszti Moj troust ino branitel.

2. Oh ocsa! moja nemocsoszt Sze vszák-
dén povéksáva; Blúzi mi je velka vecsoszt;
Szmrt me zse vözezáva.

3. Hvála tebi, koga vernoszt Je dotécz
z-menom bíla, I ocsinszka míla szkrbnošt Me
vszední veszelíla.

12. Tak sze nebodem dreszelio V-tom
szprhlívom satori; Ár bom sze szkoro veszelio
Tam v-nebeszkom tábori.

NÁVOD DÜHOVNIKA.

N o u t a: Oh zsítka ino szmrti goszpoud!

392. Podejli, Boug, szlugi tvojemí K-
nouvoj nyega csészti pomoucs,
Naj k-szvétomí sztáni szvojemí Vzeme prí-

pravnoszt ino moucs: Vlej na pasztéra nasega, Vlej zdaj vö düha tvojegaga.

2. Szemen, stero on szejjati má, Naj pri-nása szád veszéli, I ednouk obilno zsétvo dá Zadobiti tam na czíli Nyemi, szejácsi verno-mi, I lüdsztvi odebránomi.

3. Ni eden z-oni naj nepreide, Ké szi na nyega zavüpaó. Z-szvetsztva példov naj na-prejide, I szam csiní, ka de predgao; Da vsze po jákoszti pouti Szrdesno pela czíli prouti.

7. V-szoudbi szi na dejszno posztavi Tí nasega vucsitela, I nász, tvoje ovczé vküp-szpravi Kre nyega, kak voditela, Gde mo zs-nyim vréd, ocsa míli, Ravnanye tvoje csesztíli.

V-ZACSÉTKI.

(Decza szama.)

N o u t a: Oh Boug, oh míli Boug!

393. P red tvojim oltárom, Boug, posztánemo zdaj mí, Naj ono prí-szego Dnesz ponouvimo szami, Stera sze je v-krszti Za nász dolidjála, Gda sze ti je düsa Na szlúzsbo podála.

2. Sztálnoszt v-právoj veri, I zsítka po-bozsnoszti, Troust v-tvojoj milosci, Lübézni, i zmozsnoszti, I nemrtelnoszti Blázseno vüpa-

nye. — Tou de dnesz vűszt nasi, Tou szrdcz vadlüvenye.

3. Oh! — boj nam nazoucsi Pri nasem goridjányi, I daj dűha pomoucs K-tak velkomi pozványi: Zdrzsi nász do szmrți Vu tvojem závezki, I daj nam za nájem Örok tvojszki.

NA KONCZI (Gmaina szama.)

No, u ta: Sznajzsi sze, oh drága dűsa!

394. Glédaj, ocsa, na sereg tvojszki, Kí je krsztņi závezek szvoj zdaj pász-prűszegov ponovo, I prejksztoupo na pout nouvo — Na pout vere, ino szvetsztva, Trousta, míra, i blázsensztva, Po koj Jezus, szvéti szin tvojszki, Pela verne na örok szvoj.

2. Naj ide on po tojszki pouti Czíli vekvecnoszti prouti, Tak da ga bláznikov jálnoszti Nezapela na nesztálnoszti: Naj varje vero, nedűzsnoszti, Vrejlo szpuni vszákó dűzsnoszti, I ednouk vu tvojem kríli Naide sztáne, ocsa míli!

3. Zakrívaj ga sz-peroutami, I vűszeli z-dobroutami, Da v-szkűsáványi obsztojí, I v-tebi nigdár nedvojí, Boj zsítka sztálno bojűje, I k-czíli szrdcsno potűje: Dokecs v-blázsenoj vecsnoszti Vzeme korouno vernoszti.

CZÉRKEVNO LETO.

N o u t a : Oh zsítka ino szmrty goszpoud!

395. Sztojí rejcs tvoja, kak pecsína,
Sztojí, ocsa, nyé isztina; V-nyej
zsvivé zemlé okroglína, Ona je míra vretina,
I vszej kincs i te osztáne, Csi vsze, vsze sz-prá-
hom posztáne.

2. Szvedocsi nam tou sztotin bezsáj, I
obsinszka dugoványa, Szvedocsi lejt czérkev-
ni tekáj, I lejpi czvejt vadlűványa, Prejdga
prigod csűd teliki, I denésnyi dén veliki.

3. Kak lehko bi mí v-pretekoucsi Dnévi
kincs ete zgűbili, I túhe dűhé vecsne noucsi
Meszto tébe polűbili, Zabloudivsi od krsztsan-
sztva, Na gnűszno sztezo bolvansztva!

10. Ednouk mo v-drzsélaj nebeszki Oblád-
noszt vere szvetíli, I vise oltárov zemelszki
Tebé popolno csesztíli, Szpejvavsi v-díke
szvetlosztí Himnuse nemrtelnosztí.

POSZVETSENYE CZÉRKVI.

N o u t a : Bojdi díka i postenyé.

396. Pred tebom, dűh nemrtelen, Posztá-
ne dnesz sereg tvoj, I áldűje ti
zahvählen Áldov vu hizsi etoj, Stero iméni
tvojemi, Ino blázsensztvi szvojemi Poszvet-
sáva v-radoszti.

2. Tí szi blagoszlovo trüde, I k-deli moucs darüvao, Odvrno prígode hüde, I vrejloszt koronüvao; Po tebi tak, sorsa vladár, Sztojí csészti tvoje oltár, — Sztojí tá hizsa míra.

3. Mí zse v-míri pocsívamo Na telki trü-dov czíli, I nyí szladki szád v-zsívamo Vu hizse ete kríli; Vsze gorinajdemo vu nyej, Ka pobožno szrdcze zselej, I k-düse míri szlísi.

4. Tí, od vretina vszej dobrout, I vszega blagoszlova, Tí szi vlejjajo na naso pout Punoszt tvojga áldova: Tebé záto, ocsa zsítka, Tebé sze, prisztája díka, Tebé csészti szrdcz zahváhlíni.

10. Ednouk mo v-czérkváj nebeszki Díko tvojo glédali, I prejk oltárov zemelszki Z-lep-sim glászom szpejvali. Tam de te düh nas zvisávao, Gde de v-szvetloszti szpoznávao Csüda zmozsni dejl tvoji.

OSZVETEK CZÉRKVI.

N o u t a: Oh Boug, oh míli Boug!

397. P á sze je on velki Dén nad nami preszvejto, Gda szi szi tí, oh Boug, Hizso eto poszvéto: Dnesz, dnesz szveti nyega Szpoumenek sereg tvoj, I v-radoszti neszé Pred tébe áldov szvoj.

2. Tí szi nad tejm szvetsztvom Tak szkrb-
no verosztüvao, Ino z-ramov tvojoj Tou hizso
tak zakrívao, Da sze je od vszáke Skode ob-
drzsála, I, kak tvoje díke Násztava, obsztála.

3. V-míri sze je pászla V-nyej csrejda
Jezusova, V-míri sze glászila Bozsanszka rejes
nyegova, V-míri je szkoncsávao Tü vszáki
csészt tvojo, Ino z-vere szvetsztvom Hráno
dúso szvojo.

8. Pobozsne pasztére Daj csrejdi Jezuso-
voj, Ino po nyí trúdi Czvejtek czérkvi nyego-
voj, Kí návuk, i példa Naj czimpra sereg tvoj,
I po sztezi szvetsztva Pela k-díki vecsnoj.

SZPOUMENEK TI PREMINOUCSI.

N o u t a: Dober je nas Boug, pprazmite.

401. Ah! kak mirovno pocsívate V-kríli
zemlé ví, trúdni vandrarje! —
Kak blázseno radoszt vzsívate Ví, kak nebész
szrecsni mesztancsarje! — Tam zsenyate ví
po szkuzaj vnougi Neobtrúdjenoszti szád, pri
Bougi.

2. Ví, oh nasi lübléni tenye! Ládate zse
őrok na vizini; Nej je vecs zsítek vas megne-
nye, Nej trúda, ni jaja sztan v-tühíni: Nej! —

ví tam na szvejti popolnoszti Zsívéte v-punoj zadovolnoszti.

3. Ali, kak nebi obdarüvao Boug pravice v-mírom vasi trúdov, I z-blázsensztvom nekoronüvao Pouti vase, prebejzsane z-díkov? — Kakda on tam nebi i szpuno, Ka je vernim z-oblübov zakúno?

7. Boj tak vszejm szvéti szpoumenek vas I zdaj, gda vász nega vecs med nami; Imenűj vász csesztou jezik nas, Med radoszti zahválne szkuzami: Idi glász nas po vszej mejszt národi, I vszej sztotin pobožsnom porodi.

N o u t a: Groba sze nise neogne.

402. Kí szo blagoszlov szejjali Sz-tak vernimi rokami, I zsíveti nejhejnyali V-dobri delaj med nami; Nyi imé nemrtelno boj Tü vszákoj dúsi zahválnoj.

2. Nemrtelen boj szpoumenek Nyi pobožsne vernoszti, I na vszej sztotin odvejte Razpresztrejte szkrbnoszti, Steroj zahváliti má szvejt Vszej dugovány ocsinszki czvejt.

3. Nyí trúde naj postűjejo Po nyi szrecsni národje, I példo naszledűjejo Vszej vrejmenov porodje; Da nyí dúh i v-díke tráhi Angel bou zšivoucsim v-práhi.

SOLÉ I NYI VREJDNOSZT.

N o u t a: Oh goszpodne, tí, nas veren.

405. Kakse szrecse i blázsensztva ná-prave Szo, moudri soul i návuka násztave! — V-nyí sze szejja za vszej sztotin plemen Najlepsega blagoszlova szemen.

2. V-nyí sze pamet i rázum preszvetsáva, Szrdcze bougsa, i vola poszvetsáva; Eti vgá-ja vere i szvejtsztva czvejt, Tü sze kázse szte-za na díke szvejt.

3. Tü sze düh nas vu vszem dobrom po-návla, I na szvéti kejp bozsansztva osznávla, Tü sze zdigne na ono velikoszt, Da obsüti, szvojo plemenitoszt.

10. Po nyi vgájaj ednouk práve vere czvejt, Vu nyi naj má angele míra tvoj szvejt; Nyí példa vsze búdi na pout szvetsztva, I tak pelaj k-vretini blázsensztva.

N o u t a: Jezusa neodpüsztm.

412. V-dobroj i húdoj sztávi Sze na tébe szlonim, Boug moj, Kí szi mi ocsa právi, Csi szem jasz pokoren szin tvoj: Znam, ka na méne szkrb más. I meni vsze dobro dás.

2. I moje szirmastvo je Dár ocsinszke lübéznoszti: Vzemem je z-rouke tvoje Vu

detinszkoy poníznoszti; Ár de mi nyega bremen Vecsne lehkoute szemem.

5. Tam ocsiveszno szpoznam, Eti szkrovne, potí tvoje, I z-szrdeza ti hválo dam, Boug, za szíromastvo moje, V-kom mi je tvoja moudroszt Szprávlala vecsno radoszt.

BOJNA.

N o u t a: Oh zšítká ino szmrti goszpoud!

440. Kak dugo sze nezglédnes na nász, Vszej seregov zmozsen goszpoud! — Kak dugo de tak zaman nas glász Iszkaoszlobodjenja pout? — Jaj! — brezi tvoje pomoucsi Mo vszi porob vecsne noucsi.

2. Ovo, protivník, kak povouden, Oblejva naso krajíno, I, kak szrda tvojga bies szouden, Obrácsa nyou na püstíno, Vu práh klácsi országa czvejt, I z-jajom napunyáva szvejt.

3. V-noucsi nenaidemo pokoja, Vu-dné szo pa szkuzé nas krúh! Ár trejszka, troubi roszjé boja, Plamén, szmrt vejja nyegov düh, Pozséra trúdiv nasi szád, Szejja, krv, szúkesíno, glád.

10. Oh! — vzemi pod tvoje perouti Czejlo naso domovino, Ino odkrój vszákoj szirouti Zadovolnoszti vretino; Da sze zšítki veszelímo, I tebé v-míri csesztímo.

MÍR.

N o u t a: Bojdi dika i postenyé.

441. **H**odte, po bojne vihéri, Neszmo áldov zahválni Pred goszpodna, kí je míri Potrdo sztolec sztálni. Konecz je vrzseni sztráhi; Záto szpejvajmo vszi v-práhi: Díka, csészt, hvála Bougi!

2. Doli je vzéo on z-nász bics szvoj, Vtisao krvi potoke, Konecz vrgao mantri telkoj, Prepravo jaja zroke; Sztánoti je rozszej velo, I národ szvoj razvészelo. Díka, csészt, hvála Bougi!

3. Negrozí sze vecs protivník, Nerobi, ni nevmárja; Ár nász Boug, zmoszen pomocsník, Bráni i zagovárja. Hejnyala je vsza sztráhota, I szvejt otávla tihota. Díka, csészt, hvála Bougi!

8. K-toj zvönejsnyoj bátrivnoszti Nam prilozsi mír dūsni, Naj vu tvojoj bojazoszti Tak iscsemo sztan vísni, Da tü v-jedinszti zsvémo, I gda sze vöpozovémo, Tam naidemo mír vecsni.

RÁNE PESZMI

N o u t a: Krsztseníezi, hválte Bouga.

448. **P**red tébe neszém áldov moj, Boug, míli varitel! Kí szi mi vu noucsi etoj Bio zsítka zdrzsitel.

2. I zdaj sze znouvics ponávla Nad me-
nom szkrb tvoja; I zdaj sze pá blagoszlávla
Po tebi pout moja. —

3. Dnesz pá ponüdís príliko Tí meni na
dobro: Daj, da tou szreco veliko Nüczati
znam moudro.

4. Kak blázsen szem, csi dní moje, Boug,
tebi poszvetim, Tak da, pouleg právde tvoje
Hodécs, tebé csesztím!

9. Na zsítka vihérnoj pouti Mi tí daj
naidti mír; I tiho szí pocsinouti, Gda príde
moj vecsér.

N o u t a: Kí od Bouga odsztoupi.

452. Z nouvics mi gorishája V-díki
bozse szuncze! — Nouva radoszt
obhája Tebé, moje szrdcze! — Nouvo moucs
Mi je noucs, Po trúdi i brigaj, Zbüdíla v-ko-
trigaj.

2. Kak szem pá ponovleni, Po tihom szne,
czejli, I kak blagoszlovleni V-dúsi ino v-tejli!
— Záto ti V-radoszti Szpejvam zdaj, ocsa
moj, Za tak velki dár tvoj.

8. Oh! — zakrívaj me i dnesz Sz-tvojmi
peroutami, I korunűj sztan moj vesz Z-zsítka
dobroutami: Daj sze mi Ze-vszejmi Mojmi
v-kríli míra Vcsakati vecséra.

V-NEDELO ÜTRO.

N o u t a: Oh vekiveesne milosese.

456. Blázseni düh! tí, zsítka voj, Mi nagni szrdcze k-szebi, Da denésnyi velki dén tvoj Vu vszem poszvetím tebi — Na esúd tvoji zbrodjávanye, Düsni troust, i zbougśávanye, I tak zselen pocsinek.

2. Daj, da v-tvojega bozsansztva Hizso vrejlo steüjem, I tam na návuk krsztsansztva Sz-pobozsansztjov kebzüjem, Zs-nyega szpoznám potí tvoje, Dúzsnoszt, i blázsensztvo moje, I moucs vdáblam na jákoszt.

5. Etak de mi szvéti dén tvoj, Dén vís-noga blázsensztva; Ár mi on bode gvüsen voj Na velkoj sztezi szvetsztva, Stero csi verno prebezsím, I düse szí z-zlom netezsím Vecsni mír de nájem moj.

VECSERÁSNE PESZMI

N o u t a: Vu vszákom mojem 'djányi.

458. Míli Boug! tí szí i dnesz Na zsítek i sztan moj vesz Ocsinszko szkrb noszo, I szresco moje düse Vrso od toga vise, Kak bi jasz miszlo i proszo.

2. Kak bi mogao zbroditi, Ali pregovorití Dobrotivnoszt tvojo? — Tí szí oudpro vretino, Tí vlejjao prvotino Blagoszlova na pout mojo.

3. Tí szi mi dao moucs k-deli, I od vsze pogübeli Me szmileno varvao, Pri zdrávja obcsütejnyi, I radoszti zshivlejnyi Me z-csüdnim tálom obdrzsao.

8. I zdaj sz-touv verov zaszpím, Sz-touv na pocsinek püsztim Trüdno tejlo moje; Zsnyouv sesém szrdcze tolití, I sors moj porocsiti Pod obranbo szkrbi tvoje.

Nó u t a: Sznajzsi sze, oh drága düsa!

462. Trüd, zsaloszt, i szkrb odhája: Ár pocsinka noucs prihája. — Tak vsza márna preminéjo, Gda nam dnévi preteséjo! — Doli sze vzeme z-nász bremen, Gda nam lejhne dáno vrejmen, I na oupravicz vecséri Szi odejhnemo vu méri.

2. Radűj sze, düsa, v-goszpodni, I áldűj áldov vugodni; Premiszli keliko dobrou Je telko dnesz na tvojo pout: Obsüti tvojo nevrejdnoszt, I ocsé tak mílo vernoszt, Stere csüda povszéd gledécs, Dícsi nyega za nyou, klecsécs.

3. Tak je! — dnévov moji bezsáj, I zsítka tak szkroven tekáj Mi szrdcze glaszo zbüdjáva, Naj tebé, oh Boug, zvisáva, Kí mené, kak veren ocsa, Vzévsi na tvoja nárocsa, Vodis, blagoszlávlas, hránis, I od pogübeli bránis.

5. Ka mi je za té szvejt jálen, I nyega kincs, tak nesztálen! — Tam prejk groba je örok moj, Tam naidem jasz zselen pokoj. Csi po nedúzsnoszti pouti Idem czíli mojmi prouti; Tak sze mi po szmrtnoj noucsi Zorja vecsnoszti prepoucsi.

Nouta: Oh Boug, oh míli Boug!

463. **Z**aide szkoro szuncze Vu nasoj okroglíni, Naj poszvejt szvoj neszé Drügoj zemlé krajíni. — Pred nyegovim trákom Bezsí temnoszt noucsi, I kmicza sze grozí, Gde je nej nazoucsi.

2. Boug! tebé zvisáva Vesz szvejt, vu práhi klecsécs, I velikoszt tvojo Vu szuncza tráhi gledécs: Kamakoli vrzse Szin práha szvoj pogléd, Povszéd szi tí velki, Dobrotiven povszéd.

3. Kak sze szuncze szkríje Nedovejdno v-noucsni mrák, Tak sze radoszt szrdcza Náglo v-topí z-szkúz oblák: Kincs, i díka zemlé Je li dár megnenya, I nouro vüpanye Tálejhne kak szenya.

7. Sto tak nebi szpoznao, Ocsa, tvoje szkrbnoszti? — Sto nebi zvisávao Míle tvoje vernoszti? — Oh! — zdrzsi nász v-tvojem Sztráhi v-noucsi, vu-dné, Naj ti nase potí Bodejo vugodne.

Nb u t a: Oh goszpodne, tí nas veren.

464. Nagíble sze szuncze, i noucs prihá-
ja, Dnéva tezska szkrb do csasza
odhája; Na sztran dejne vandrar szvoje delo,
I sou bode v-pocsinka posztelo.

2. Vnougó jezér zvejzd je gvüsno zna-
mejnye, Kak csüdno je ocsé mílo csinejnye,
Kí zs-nyimi vréd tak zakrívá i nász, Da nam
nema preidti ni eden vlász. —

3. On, kí ravno sztezo kázse mejszeczi,
Varje sereg szvoj v-szmrti groznoj szénczi,
Tak da nász, i vsze pobožsne lüdí Pá na dnéva
nouvi poszvejzt zbüdí.

7. Tebi, tebi, boj i v-prísesztnoj noucsi
Poszvetšeni šen nas, oh vszamogoucsi! —
V-nedúžsnošzti szüknyi naj zaszpímo, I v-nyej
sze pá ze-szna prebüdímo.

N o u t a: Vsza szo na zemli eti preidoucsa.

465. Pá szem na dnéva mojga vecséri!
— Pá szi po trüdi odejhnem
v-míri! — I, da sze escse zsítki radűjem, Tebi,
ocsa, moj áldov áldűjem.

2. Tí szi me büdio i dnesz v-pozványi, Da
szem nej bio v-nyem, kak vnougi mányi; Dao
szi mi moucs i blagoszlov k-deli, I varvao szi
me od pogübeli.

3. Tí szi me krepio vu nedúžsnošzti, I

zmozsno vracšao od vsze rúzsnošti, Ino szi me tak po sztezi szvetsztva Pelao k-vretini mojga blázsensztva.

7. Vari me, ocsa, i v-noucsi etoj; Dúsi i tejli mi darüj pokoj: Na dén ütrásnyi me pá zszna zbúdi, I na tvojo csészt düh moj pobúdi.

N o u t a: Noucs je pred dvérmi vszej

466. K micsne noucsi temnoszt Lícze zemlé pokriva, I nebész zsvotnoszt Sze vu grozen mrák szkríva; Li zvejzd temni poszvejt Razveszeljáva szvejt.

2. Ocsa, tvoje rejesi Iszkro v-vszej szrdczaj nejti, I daj pri nyé szvejcsi Szkuzniti vszemi szvejti, Da v-veri obsztojí, I v-tebi nezdojí.

3. Z-zlom grejsne rúzsnošti Szem sze jasz dnesz oszkrúno, I moje dúzsnošti Szem v-nikom nej prav szpuno: Nej szem lübo vise Vszege moje düse. —

8. Daj mi mirovno noucs, Po vrejlom znoji trúda, I podejli mi moucs, Da sze varjem od húda, I tebi, goszpodne, Szlúzsím v-nocsi, vu-dné.

N o u t a: Goszpodin Bóg, neosztav' nász.

467. K ak povoudni odtecséjo, Tak nam dnévi preminéjo Nad vandrara vdári vecsér, I zs-nyim lehko szoudbe vihér!

2. Neszkoncsano vekivecsnoszt Vszejm prineszti má prísesztnoszt, I zs-nyouv ali mír i radoszt, Ali pa mantre i zsaloszt.

3. Gda i jasz tá prídem, oh Boug, Oszloubodi me vecsni mouk; Daj mi, szodecz dűse moje, Glédati tam lícze tvoje.

8. Csi szi tí z-menom, — nezdvojím; Ár i vu szmrți obsztojím: Tí mi na té krátki zsítek Dás vekvecsnoszti prebítek.

V-NEDELO VECSÉR.

No u t a: Szladki Jezus, mí szmo szem.

471. Dűsa! szpoznaj z-radosztjov, Kak szrecsna szi tí dnesz bíla, Csi szi sz-právov vrejšosztjov Bouga tvojega cesesz-tíla, Návuk isztine zdrzsála, I pout zsítka szi zebrála.

2. Tak je! — v-lejpm blázenszství Szi mi dao, Boug, tál jemati; Ár szi me vrso v-szvetségvi, I vesio czíl moj prav szpoznati, Krepio me v-tvojoj bojazni, Lübézni ino vűpazni.

3. Z-rejšcsi tvoje isztinov Szi mi pamet preszvetségvao, I zs-nyé trousta vretinov Mi szrdcze razveszeljávao: Dao szi mi na vsze dobro moucs, I dűha tvojega pomoucs.

8. I vu prísesztnoj noucsi Ti bojdi poro-

csen sors moj; Tí szam, oh vezagajoucsi, Kak varivács, pri meni boj, I pelaj me vö zs-nyé kmicze Pá na dnéva oupravicze.

NA KONCZI LETA.

N o u t a: Kaj me vszákdén, moj Boug.

473. Dokoncsani je pá eden velki bezsáj — Ednoga czejloga leta bisztri tekáj! — Veszéli sze, szrdcze! V-míri zahája dnesz tebi bozse szuncze!

2. Tí szi té radoszti vretina, goszpodne, Tí, kí szi obramba verni v-nocsi, vu-dné: Tí nász vsze zdrzsávas, I z-dármi miloscse tvoje nadeljávas.

3. Tí szi i v-tom leti nad nami szkoznüvao, I nyé z-blagoszlovom tvojim koronüvao; Tí szi nam dao v-míri Sztánoti na nyega velikom vecséri.

4. Szvéta je tak dúzsnoszt, tebé zvisávati, Tebi zahválnoszti áldov áldüvati. — Naj te dnesz dícsijo Kí povszéd telko csúd dejl tvoji vídijo.

5. Neszpomínam záto — nej tvoje vernoszti, Kak da bi ka pridao jasz sz-tejm k-nyé vrejdnoszti; Nego, naj vsza zemla Szpozna ino glászi zmoszna tvoja dela.

12. Na tébe sze i jasz zdaj z-vüpanyem

szlonim; Ár sze li tak v-prepaszt dvojnosztí
nevtónim! Tí, oh vszamogoucsi, Bos me na
nouvi dén, pelao sz-temne noucsi.

Nouta: Vszi řidjé morejo mrejtí.

474. Ah! — kak hitro preminéjo Hípi
zsítka etoga! Liki vodé, odte-
cséjo V-prepaszt mourja vecsnoga: Gda sze
niti nedovejmo, Tou preszámnnati moremo,
Kaj szmo vszi na kraji lejt. — Jaj! — kak
márni je te szvejt!

2. Nedovejdno nam povejhne Czvejt ve-
szélne mladosztí, Moucs tejla nam, kak szpár,
lejhne, Príde zíma sztarosztí, V-steroj nász
obvzeme szlaboszt Osztávi szkoro vsza radoszt,
Szmrt i grob sze nam mrzí, I szoudba blúzi
grozí.

3. Ocsiveszno preszámnnamo Vszákdén
isztino eto; Naime zdaj, gda szkoncsávamo To
pretekoucse leto. Ali pítaj, cslovek, koga
Vcsiní ona prav moudroga: Ah! — keliki
mrtelen Zmore odgovor zselen!?

9. Zdaj tak, da más escse vrejmen, Prí-
pravno k-szpravicsanyi, — Zdaj vrzsi z-szébe
zla bremen I híti k-zvelicsanyi; Glédaj na czíl
on veliki, Steri sze ti szvejtí v-díki: Nüczej,
nüczej v-moudrosztí Negvüsen híp márnosztí!

VÍSNÍ MIR.

N o u t a: Z-szrdeza zselejm, ka právim.

482. Goszpodne! kak blázsen je Zse eti tvoj verník, Kí hodi potí tvoje, Kak mouder krsztseník! — On vu szrdezi mír vzsíva, V-deli blagoszlov tvoj; Gde hodi i pocsíva, Naide troust i pokoj.

2. Csi ga gda zsaloszt doide, Mocsno vüpanye má, Kaj pri tebi troust naide, Csi ga iszkati zná: Lejhne nyegva tezskoucsa, Pri etoj gvüsnoszti, Kaj szí tí nyemi ocsa, Pún dobrotivnoszti.

6. Boug! vesi i mené, moje Dní tak tátrositi, Da sze na szrdeze tvoje Gdasté szmejmi szloniti; Tí me vari vu szrecsi, Grejsne bátrivnoszti, I krejpi vu neszrecsi, Z-dühom mirovnoszti.

N o u t a: Sznajzsi sze, oh drága düsa.

483. Szvėti Boug! li v-tvojem sztráhi Szem szreçsen jasz eti v-práhi, I li v-tvojoj bojazoszti Mi szvejti trák vü-pazoszti; Ár csi sz-tebom mam sztálen mír, Ka mi more sorsa vihér? — I, csi me tvoj glász veszelí, Ka me v-dühi razdreszelí?

2. Kinesi i radoszti zemlé Tálejhnajo, kak szpár meglé; I zsaloszt, stera nász tezsí,

Kak dugo nad nami lezší? — Vsza li krátki híp trpíjo, I, kak szen, sze razkadíjo; Konecz vzeme i krhkoucsa, I zs-nyouv vsza szrdcza tezsoucsa.

5. Vejm je i Jezus tvoj szkuzio, Gda je mouk britki pehár pio, I dönok po nyí vihéri Tiho sou k-zselnemi míri. — Oh! — nyega, nyega naszledűj: Trpi mirovno, — nemorjűj! — Ár i tebi, po zsaloszti, Zíde trák zselne radoszti.

N o u t a: Gda ma szkrádnya vöra príde.

484. **K**ak vezéla je pout moja Zse tü v-márnoszti práhi, Csi, gledécs na zsítka voja, Vandram vu bozsem sztráhi! — Csi právdo bozso postűjem, I v-pobozsnoszti potűjem; Kak blázsen szem zse eti!

2. V-szrdczi mír i pokoj vzsívam, Kak nájem pobozsnoszti; Delam, hodim i pocsívam Z-csűtejnyem mirovnoszti: Dűsna vejszt me trousta povszéd, I szrdcsno vrzsem moj pogléd Z-vűpanyem na nebésza.

8. Zvisávam te tak za poszvejt I isztino krsztsansztva, V-kom mi kázses blázsensztva szvejt I sztezo zvelicsansztva. Ocsa, vcsíni me vrejdnoga Vu vszem blázsensztva etoga — Tű, i tam vu vecsnoszti!

N o u t a: Ah Boug! poszlühni me.

485. Csi sz-tebom mam mír, ocsa i szo-
decz moj, — Csi szem podáni
szvétoj vouli tvojoj; Kak szrecsen szem Zse
tü vu vszem, I kak blázsen mam bidti v-szmrti
mojoj!

2. Nemasz czagati vu niksoj tezsoucsi,
Csi sze na tébe szlonim vu krhkoucsi: V-tvo-
jem kríli, Ocsa míli, Podneszém szilo protiv-
noj beszoucsi.

3. Csi mi vnozsinoszt grejhov szrdce
tezsí, I nyí kastiga mi na düsi lezsí; V-tvojoj
rejcsi I obejcsi Naide troust, esi v-pokouri
k-tebi bezsí.

8. Tak de mi zse tü násztava krsztsanszt-
va Vretina míra, i tam zvelicsansztva: Tiho
bom sou Velko pout tou, K-videjnyi szkrov-
noszt tvojega bozsansztva.

MRTELNOSZT I SZMRT.

N o u t a: Vrejmen teesé i k-grobi.

487. Kak túzsno obsütejnye Mi oblej-
va szrdce povszéd! — Mrtel-
noszti znamejnye Vídim, kama vrzsem pogléd
— Vsza szo márna, kak tenya, I lejhnejo,
kak szenya.

2. Porob szmrti bom i jasz; Ár v-nádraj
noszim nyé szemem, I lehko na máli csasz

Dolidenem moje bremen! — Lehko me ete
vecsér V-grob poderé nyé vihér!

3. Nerejsi me nyé — zmozsoszt, Nej
kincs, niti plemenitoszt, Nej moudroszt, ni po-
bozsoszt, Ni niksa moucs, i velikoszt, Nej pu-
noszti mární dobrou, Ni szkuza moji szirout.

8. Tí me z-dejsznov lübézni Podpéraj
vu szkrádnyem boji; Lehkouti mi bolezní, I
szrdeze mi sz-tejm pokoji, Kaj bom angel
zvíseni V-seregi dūs blázseni.

N o u t a: Z-szrdeza zselejm, ka právim.

489. V szi v-práhi vandrajoucsi Szo práh
ino pepél, Vszejm je te vszamo-
goucsi Polozso gvüsen czíl; A' nevejdna je
vöra I híp nyí szpadája, Gda sze dopuni mera
Dnévov nyí bezsája.

2. Bátrivno ido verní Szmrti szvojoj
prouti; Ali grejsnik odürni Czaga na nyé
pouti: Ona kázse szkazlívci Kejp rúznoga
szrdeza, I bláznomi spotlívci Grozno díko
szodeza.

3. Boug! gda pout eto ednouk I jasz
vandratí mam, Tí me rejsi groze mouk, Da
tiho mrejtí znam: Veszélo naj pozdignem Na
nebésza szrdeze, Glávo, kak Jezus, nagnem,
I zaidem, kak szuncze.

7. Té szrecse daj i meni Tak gvüsnomi bidti, Da vu vszákóm vrejmeni, Gda odtécz mam idti, V-nyej naidem troust, i vrácsa, V-nyej szteber vüpanya, Angela varivácsa, I trák zvelicsanya.

Na lasztivno nouto.

491. O^h zsítka ino szmrți goszpoud! Tí, v-koga rouki je sors moj, Tak ravnaj vandranya mojga pout, Tak mi vodi szrdcze düh tvoj, Da po neprípravnoj szmrți Nebom v-blati zla vküpsztrti.

2. Jaj! — kak jáko, jáko neszrecsen Bi mogao bidti tam sors moj, Csi bi pred sztolec zvoj pravicsen Sztoupo jasz v-zla szüknyi rúzsnoj, Gde bi szrda tvojga vihér, Vtáplao szrdcza mojega mír!

3. Kak bi obsztao pred tebom, szodczom Jasz vu mojoj nevrejdnoszti, Csi bi náglo z-vtepenim szrdczom Prejksou na sztan vek-vecsoszti? — Ka me pekla má resiti, Csi sze nesztrszenem gresiti?

7. Etak, csi sze z-szrdcza povrném Na sztezo práve vernoszti, — Li tak sze bátrivno zagrném V-szüknyo Jezusa vrejdnoszti! I, csi bom gli náglo vküpsztrt, Nede neszrecsna moja szmrt.

N o u t a: Gda ma szkrádnya vöra príde.

492. Gda me szmrtna nous obvzeme,
I hejnya mi pihanye; Neni háj,
neosztavi me, Boug, jedíno vüpanye! —
V-dnévov moji szlejdnyoj meri Daj meni vu
právoj veri Blázseno preminejnye.

2. Csi bolezen i tezkoucsa Zalejva moje
szrdeze; Tí szíjaj, vecsna miloscsa, Vu nyem,
kak míra szuncze; Tí mi lehkouti szkrádnyi
boj, Ino szam hládi szmrten znoj, Gda me
vesz szvejt osztávi.

3. Jezus! tebi szem bio verník Vu douli
mrtelnosztí; Naj bodem i tvojí örocsník Vu
díke vekvecsnoosztí: Tvojí osztánem i, gda
zaszpím, Sz-tebom sze neoszramotim Ni
v-zsítki, niti v-szmrti.

5. Szladka de mi tak sz-tebom szmrt, Pri
vszój szvojoj groznoosztí; Ár prejk nyé nousi
vídím vrt Blázsene mirovnoosztí: Szen moj
de li krátki hípek, Z-steroga na bougsi zsítek
Idti má z-díkov práh moj.

NEMRTELNOSZT.

N o u t a: Zsítká goszpoud! kak szlab i.

493. Nej szem vesz práh, niti esrvouv
porob! — Nej! — vecsnooszt je
czíl moj! — Li do csasza sze szránim jasz vu

grob, Po trůdi na pokoj: I, csi gli práh, pepél
posztánem, Dönok veke, znam, neosztánem
V-szprhlívoszti.

2. Ednouk toti nevedoucs povejhnem,
Kak med vihérom ezvejt; Kak vsza márna
dugoványa, lejhnem, I táosztávim szvejt,
Gda sze, v-szmrtni vihérnoj noucsi, Od satora
szvojga razloucsi Důsa moja.

7. Nej! — nej szem jasz szprhlívoszti
porob! — Vekvecsoszt je czíl moj! — Li do
csasza sze polozsim v-moj grob, Po trůdi na
pokoj. Nemrteloszt noszim vu kríli; Zs-nyé
vüpanyem zaszpím veszéli, V-szmrtnoj noucsi.

Nouta: Gda ma szkrádnya vóra príde.

494. Vüpanye nemrteloszti! Tí mi
troušt nébe delís, Gda mi
v-szmrtnoj boleznoszt Otávlajoucs tak velís,
Kaj je Jezus z-szprhlívoszti Na nemrtelne
bívoszti Sztan sou, kak porok zsítka.

2. *“Zsivém jasz!”* — tak velí on szam —
*“I ví bodte zšiveli; Mír vekvecsoszt neszém
vam, Kí szte z-menom trpeli: Gde szem jasz,
tam de szluga moj, Naj vzeme pravicsen lon
szvoj, — Korouno neszprhlívo!”*

4. Krejpi, tí i moje szrdcze V-kakgodi
dreszélnoští; Szvejti mi, kak zsítka szuncze

Vu noucsi szprhlívoszti, I pelaj po sztezi
szvetsztva Dúh moj k-vretini blázsensztva,
V-sereg dús nemrtelni.

GORISZTANEJNYE.

Nouta: Vrejmen tece i k-grobi.

495. Kak z-drevja lísztje vihér Z-szílov
dráple i razpíse; Tak mené
szmrti vecsér Z-racsúna ti zsívi zbríse, I nyé
szláp moje tejlo V-grob szühne i nezrejlo.

2. Ali na nouvi zsítek Me zbüdís pá tí,
szodecz moj, Na vísisi prebítek Me pozové
zmoszen glász tvoj: Eti szem li v-tühíni, Tam
bom pa v-örocsíni.

3. Tam jasz, sz-práha sztanovsi, Zsívo
bom v-zadovolnoszti, I, v-díki posztanovsi,
Rászao bodem v-popolnoszti, — Vu moudri
dús jedinsztvi, Nej v-blodécsem detinsztvi.

8. Csi gli nemas tü sztána, Nebos porob
nicesztnoszti, Nego bos odebrána Ocsé tam
v-odí esenoszti Li szkonesaj pout v-vernoszti,
Más örok vu vecsnoszti.

Nouta: Groba sze nisece neogne.

496. Gospodne! dúh tvoj me trousta,
Kaj neosztánem v-práhi, Nego,
kaj mi dúsa kousta Mír tvoj vu díke tráhi,

Gde má zselénya vtisanye: Tou, tou je moje vüpanye.

2. Eti szejjam vu zsúkoszti, I plavam v-szkuzaj britki, Ednouk bom pa zseo v-radoszti Tam vu nebeszkom zsítki, Gde mi hejnya vsze czaganye: Tou, tou je moje vüpanye.

3. Blázsen szem, kaj tebi zsvém! — Csi v-szvetsztvi znam hoditi, Tak me, gda sze vöpozovém, Nema v-prepaszt vtoniti Neverni szrdez dvojüvanye: Tou, tou je moje vüpanye.

6. Oh! — krejpi me v-veri etoj V-tekáji dnévov moji: Ona mi angel míra boj, Naime vu szmrtnom boji, Kázsi mi tam zvelicsanye, I zs-nyim korunúj vüpanye.

Nouta: Te szmrti obládavníki.

499. Neszmerne vnozsíni lüdi, Tak bougabojécsi, kak húdi, Szodecz, pred tébe sle bodo, Gde okoren grejsnik zdvojí, I niscse, niscse neobsztojí, Kí je tebi proutihodo: Sztolec zvoj vidoucsi, Vszi v-bloudi zsvoucsi Pomenkájo: A' pobožsni i podložsni Na sztan díke idti májo.

2. Tam oni na tvojoj dejsznoj Posztánejo, kí do po tesznoj Sztezi sli odtéc z pred tébe; Tí tam na nyé, kak örok zvoj, Blagoszlov dás v-szoudbi pravicsnoj, I zdignes je na sztan nébe, Gde nyí düso zviszis, I tejlo odí-

csis, V-vecsnom zsítki, I nyé z-szvetsztvom, i blázsensztvom Oprávis, v-lepsem prebítki.

4. Csészt tebi, kaj szi tvojj sztolecZ Gori-
posztavo, szvejta szodecz, Tam, gde pravicza
kralúje, Naj jákoszt obrambo naide, Zle pa
szuncze vüpanya zaide, I vesz rod tebé vadlú-
je, Kí szam znás sztvoriti, I veke vmoriti,
Práha színi! — Naj szpejva zhod ino záhod:
“Boug v-szoudbi praviczó csiní!”

Na lasztivno nouto.

500. **Z**aisztino, bode vrejmen Vu sterom
z-díkov príde Národov szodecz
pravicsen, Szoudit dobre i húde Na vszejm,
pouleg dejl vrejdnoszti, Vözravna vekivecs-
noszti Sztan míra, ali mantre.

2. Pred nyegov sztolecZ prídejo, Kí szo
tü gda zsiveli; Vszi mrtvi z-grobov zídejo, I
kí do zsítek meli, Zs-nyimi vréd sze v-zrák vne-
széjo, I pred szodecza prineszéjo Racsún zsítka
szvojega.

8. Tak mi nede grozna ona, Kak bloud-
nim neverníkom, Kí szo tvojega zákona Nej
postüvali z-zsítkom; Nej! — jasz bom z-mi-
rovnim szrdczom Sztao pred tebom, szvétim
szodczom, Gvüsen nájema, nej mouk.

N o u t a: Krisztus mi je moj zsitek.

503. Naj szí mi tejlo moje Szmrt vu práh pokoszi; Dúse mi v-noucsi szvoje Prepaszt nepogrozí.

2. Dúsa mi prejk groba má Vecsno domovino, Gde ji Boug vzsívati dá Blázsensztva vretino.

3. Naj sze mi tak grozí grob Vu szvojoj bívoszt, Nevczagam: Ár vecsni rob Nebom szprhlívoshti.

8. Tam, tam sze nam resiti Vszej nevoud zemelszki, I veke veszeliti V-drzsélaj nebeszki.

N o u t a: Oh szvetla zvezda zorjanszka.

504. Kaksa radoszt me obíde, Csi mi gda na míszel príde Telki csúd puna vecsnoszt Gde verni vküpprebívajo, I díke nájem vzsívajo Za nevkleknyeno ver-noszt! — Szvetloszt, Vrejloszt Li od nyé mam, da nezmenkam v-esészti mojoj, I vecsni düh, v-szlúzsbi tvojoj.

2. Ka je vsza zemelszka díka, I radoszt etoga zsitka, Prouti tomi blázsensztvi, Stero verni tam v-zsívajo, Gde z-Bougom vküpprebívajo Vu nebeszkom králesztvi! — Nyé dár, Kak szpár, Lejhnoti zná, i mantre má Tü za szébe: Vecsna je li radoszt nébe.

6. Zdigni tak tí szrdcze moje Na zselej-
nye díke tvoje, I búdi me na szvetsztvo, Naj
v-nevkleknyennoj vernosztí Iszem yelike vecs-
nosztí Veszélje i blázensztvo: Sors moj Tam
boj V-tvojem kríli, na szkúz czíli, mír dús
szrecsni, I himnus moj — “*zsítek vecsni!*”

N o u t a: Sznajzsi sze, oh drága dűsa.

506. D íka Bougi na vizíni, K í nam
je po szvojem színi Na szrdcz
bolezni vtisanye Vúzscao tou zselno vűpanye,
Kaj sze veke nezgűbűjo, K í v-szmrtnom kríli
zaszpűjo, Nego sze nam nazájdjűjo, Gda
sz-prűha sztűnoti műjo!

2. Oh radosztí puna vecsnoszt, Gde sze
tű blűsena gvűsnoszt Vernim bozsim szpuniti
mű, I brezi trousta nenihű, K í tű v-placsi
omedlejva, I z-szkuzami grob polejva Lűblű-
ni v-nyega szranyeni, I pred czajtom pohra-
nyeni.

3. Idte szí tak, na ocsű glűsz, Gdagodi
on tű zovű vűsz, — Idte, radi z-nűrocs nasi,
Kak z-nűrocs szírotűcz vasi, — Idte lűblűni,
v-műri tű, Odkud vűsz po krűtkom szne pű, Na
vecsnozt obűdű ednouk, I z-nami vjedűna tam
Boug!

PO VARDEJVANYI.

N b u t a: Tí, zsítka i szmrty goszpoud.

510. Radoszti szkuza polejva, Boug, lícza csrejde tvoje, Gda pred tehom dolidejva Áldov dúzsnosztí szvoje, Za vernoszt tou, Kaj szí zdaj nyou Vodo, krepío, odíeso.

2. Blázsen, kí pred szvojim szodeczom Szrdcsno racsún dati zná! — On od nyega sz-tíhim szrdczom Mír, nej szrd, csakati má. Nej je mála Nyegva hvála: Nepreide nájem nyegov.

5. Csészt tebi, vecsna miloscsa, — Csészt za vernoszt tak csüdno, Kaj szkrbís, kak veren ocsa, Za szvejt tvojí neobtrúdnó! — *Zemlé národ, Zhod i záhod Ti naj szpejva v-radoszti.*

BOZSICSNE PESZMI

511. Tíha nous, szvéta nous, — Szpána sze, szamo te — Szvéti pár verosztúje v-stali. — Dejte Bozse polozsí v-jaszli, ·/. Ka tam szpí preszladko. ·/.

2. Tíha nous, szvéta nous, — Angelszki serezi, — Neszé pasztérom veszéli glász: — Resitel je dnesz rodjen za vász. ·/. Tam vu Bethlesemi. ·/.

3. Tiha nous, szvéta nous, — Bozsi Szin tvoj szpomin, — Nam napuni dnesz szrdeczé z-mirom, — Gda mí szpejvajmo vszi z-veszéljom, — Díka bojdi Bogi, Ocsi na viszíni..

512. Z^{nébe} je priso, — K^{vam} doli angel, — Pasztérje, Pasztérje, V-Bethlehem idete, — Tam gori nájdete dejtecze, dejtecze . . .

2. Bogá jedíni, — Szin prelübléni, — V-jaszliczaj, v-jaszliczaj, — On bode nam vszejm, — Zvelicsar szmilen, — Vekomaj, Vekomaj . . .

3. Szpejvajmo hválo, — Szpejvajmo díko, — Goszpodni, Goszpodni, Na Sziná rodjenyá, — Bojdmó vszi krsztsanye, — Veszéli, Veszéli.

513. Oh blázseni dén, — Oh veszéli dén, Odküpitela prihájanya, Dnesz sze je naroudo, — Blázsensztvo je szpravo, — Veszélte sze, Dícste nyega Krsztsanye ./.

2. Oh tí szvéti dén, — Oh predrági dén, Práve koledne veszélnosztí, — Ár szmo v-kmiczi bilí. — Dokecs nej csüli, — To angelszko szvéto nazvesesávanye ./.

514. **O**^h hodte pasztérje, Szpejvajte díko, hválo, — Bougi, kí je nam szvojega Sziná dao: — Vu Bethlehem hodte z-nami z-veszélím szrdczom Pozdrávlajte z-nami vréd, Pozdrávlajte z-nami vréd, Pozdrávlajte z-nami vréd Jezus Krisztusa.

2. Poszlühnte, kak szpejva, angelov szvéti korus, V-tisztoj noci, gda sze je naroudo Jezus: Vu Bethlehem hodte z-nami z-veszélím szrdczom, Pozdrávlajte z-nami vréd, Pozdrávlajte z-nami vréd, Pozdrávlajte z-nami vréd Jezus Krisztusa.

515. **V**-szaksem leti zími, — Príde szvéta nous, — Hváli nasa dúsa, — Bozso csüdno moues . . .

2. On, kí je z-lübézni, — Szvojega Sziná dao, — Je nam grejsnim lüdém szmilenoszt szpravo . . .

3. Zdaj on z-szvojim Dühom, — Nász gori iscse, — Ka bi meo vszaksi koledno szrdczé . . .

4. Hodi Jezus, hodi, — Boj tí dnesz nas gouszt, V-nasoj hizsi, v-szrdczí, — N' eto szvéto nous.

Preporácsanye pred vsákim molejnyom.

Gda k-tebi zdignem szrdcze i glász vűszt moji, Boug! nagni sze k-meni, deteti tvojemí. Neglédaj nevrejdnosztí i nedaj sze oszramotiti vűpazni dűse moje; nego glédaj velikoszt szmilenosztí tvoje, i za predrágo vrejdnoszt sz. Szína tvojega, prími áldov, poszlűhni prosnyo, i vtisaj zselejnye szrdcza mojega. Tvoja, o Ocsa, je zmosznoszt i díka na veke. Amen.

Med prihájanyem v-czérkev.

Pá szem vu hizsi tvojoj, o Boug, z-tebom i krsztsanszkimi bratami mojimi vjedínan. Pá szresco i príliko mam, od telovni oupravicz szí pocsinouti, med szvetszkimi szkrbmí raztepe-ne mízli moje eti vkűppobráti i na dűhovne potrebouese vrnouti, z-návuka rejcsi tvoje tebé i tvoje vekivecsne potí, tekáj szamoga szebé i sz. dúzsnosztí moje popolnej szpoznávati, vu pobožsnosztí i blázsenom vűpanyi sze krepiti, i tak moj vezdásnyi i prísesztni mírino haszek iszkati.

Tvoj dober dűh zbűdi vu meni csízti ná-gib gedrnoga kebzűvanya na vsáko rejcs návuka isztine, globokoga obcsűtejnya vsákoga glásza pobožsni pejszem i molítev, i poprejk vrejloga nűczanya velike prílike zvelicsanya, stera sze mi eti ponűdí; da kak moudér, rázumen i pobožsen krsztseník hodim pred te-

bom vszední zšítká mojega. Pripravi szrdcze moje na gotovo prijétje i szkrbno varvanye eti glásene vekivecsne isztine, da mi nyé szemem obilni blagoszlov prineszé vu zšítki vezdásnyem i prísesztnom. Amen.

Pokourocshinejnye.

Vszaznajoucsi, sz. i pravicsen Boug, miloscse i lúbézni pún Ocsa Nebeszki! jasz nevolen grejsnik z-boleznim szrdczom obsútím, kaj szem veliki dúzsnik pred tebom, nevkanyenim szodczom, i dalecs szem zabloudo od díke tvoje; ár szem gousztokrát oszkrúno tvojo vekivecsno právdo i dúsno vejszt mojo, i ráj szem po vouli hodo rúzsni zselam ino grejsnim náklonosztam telovnim. Tí szi od detinsztva mojega do etimao nezracsúnano doszta dobra vesíno z-menom, od vnougi drúgi szi me bole blagoszlovo, z-ocsinszkim tálom vodo, od vnougi grejhov zadrzsao, i na dobro búdio. Ali jasz szem tebi nej bio tak zahválen, nej szem te lúbo z-tak vernov detinszkov náklonosztjov, niti nejpostúvao z-tak gotovov pokornosztjov, kak bi dúzsen bio. Po vnougi grejhi i dobri húdi pripetjáj szem nej zadoszta odümleni, csi szem taki vu nyí zrok i vretino britke bolezní, nevoule i pogübeli preszámnnati jezero prílike meo. —

Boug, Boug! z-kak dreszélnim i mantre punim obsütejnem sze napuni szrdcze moje, csi prav premíszlim, kaj szem escse i zdaj nej

tak popolen, kak bi zse dávno bidti mogao, da bi ocsinszki glász tvoj vu vszem bougao i naszledüvao. — Ali tí vretina neszkoncsane lübézni, szi milosztiven, szmileni, i dobroute pún Ocsa vszejm pokourocshínsim, i gotov odpüsztiti onim, kí grejhe szvoje szpoznajo, objousejo, i zsítek pobouksajo. Tí szi po sz. színi tvojem odpüsztisanye grejhov i milosceso glásziti dao i ponúdo vszejm, kí jo z-verov i vüpanyem iscsejo.

Ovo, milosceso iscsem i jasz z-gorécsim zselejnyem, — tvojo milosceso, o ocsa, iscsem z-punov verov i mocsnim vüpanyem. Nika nezselejmi tak gorécs, kak to edno, naj sze od grejhov robsztva oszlobodim, i vu tvojoj milosci tál vzemem.

Oh! nezapri vö z-miloscese tvoje, neodvrzsi od lícza tvojega, i nedaj sze oszramotiti vüpanyi vu práhi pokoure klecsécsega deteta tvojega!

Odpüsztí mi, za predrágo vrejdnoszt bozsanszkoga szredbeníka mojega, grejhe móje, i odvézsi me od nyí tezske kastige. Za Jezus Krisztusa vrejdnosztí volo. Amen.

Na dén szvéte vecsérje zaütra.

Priblízáva sze mi ta velika i znamenita vöra, vu steroj z-bozsanszkoga zvelicsitela mojega sz. vecsérjov sziveti, i pri sztoli míra z-krsztsanszkimi bratami mojimi vu lübézni i pobozsosztí vjedínani, szpoumenek szmríti

nyegove ponouvití mam. K-tebi, zsítka Ocsa, prizdignem szrdce moje vu ránoj ütri etoj. Oh! nedopüsztí mi zvelicsitelne oupravícze ete vnejmar, brezi pobožsnoga premislávanya i hotejnya ali z-bloudnim stímanyem zacsnoti i doprinásati. Nedaj mi tak stímati, kaj bi mi veliko szvetsztvo eto brezi vsze moje vrejdnosztí, li obszebi zvelicsanye prineszlo, ali brezi práve pokoure i zbougsanya, grejhov odpüszt-sanye i miloscso szpravilo

Oh! poszvétí me tak zczejla, i ravnaj po dobrom dúhi tvojem, vszamogoucsi bozse, da vu zvelicsitelni haszki eti, stere mi je bozsanzki szredbeník moj odloucsó, obilen tál vzéti morem. Szpoumenek nyegov vlej vu szrdce moje csízsto náklonoszt govoreése lübézni, ne-
vkleknyene vernosztí, globokoga postüvanya, i ponízne zahválnosztí k-nyemi, kakti nájvék-semi dobrocsiniteli mojemi; dúh sz. példa nyegove nagni volo mojo na sztálno naszledüvanye sztopájov nyegovi i vrejlo setüvanye k-velikomi czíli práve popolnosztí, da vu pámeti drzsim, kaj szem li tak právi vernik nyegov, esi ona náklonoszt jeszte vu meni, stera je vu nyem bíla, i li tak vrejden dobrouť nyegovi, esi szem i jasz gotov, kak on, z-lasztivnim kvárom haszek bratov iszkati, escse i protivníkom dobro zseleti i dobrocsiniti, i poprejk vsze dúzsnosztí pozványa mojega verno szpunyávati. Po nyem z-tak drágov czejnov szprávlenoga odküplejnya globoko obsütej-

nye krépi szrdcze moje vu toj blázsenoj i pokojécsoj gvüsnosztí, kaj szem nej vesz práh ino esrvouv porob, nego neszprhlíve öroc síne tálník.

. Oh tí, od koga vszi dobri dári zhájajo! vsíni me zevsze sztráni vrejdnoga gouszta velikoga sztola Jezusa mojega; daj mi k-sz. oltári míra z-pobožsním i zahválním dúhom prihájati, i szpoumenek szmrti nyegove z-se-regom odebráni verni tak obszlüzsávati, da zs-nyega csízti i vekivecsen blagoszlov tecsé na dúhovno i telovno sztávo naso. Amen.

Med prihájanyem k-oltári.

“Idem z-grejhov zsalüvanyem
Ino z-miloscsa vüpanyem
K-tebi, dúš veszeliteli
I blázsensztva szpraviteli.
Oh! tí sze z-menom vjedínaj,
Dúha tvojga pomoucs mi daj,
I vsíni me prav vrejdnoga,
Tvojga áldova vecsnoga!”

Med jemányem szvetsztva.

“Jezus, zsítek dúse moje!
Glédaj áldov mantre tvoje:
Podejli mi v-dári szvetsztva
Zálog trousta i blázsensztva,
Eresi meni potrtnomi
Szlugi, tebi pokornomi:
Idi zse vu míri, szin moj,
Odpüsztсени ti je bin tvoj!”

Po odhájanyi od oltára.

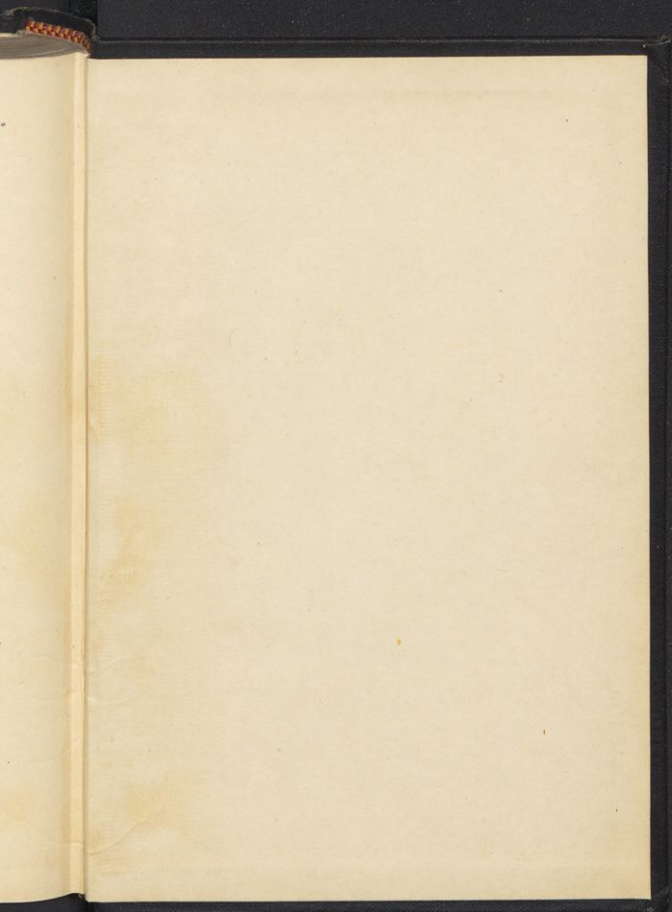
Ponovno szem pá veliki závezek míra, z-sz. príszegov oblúbo, kaj krsztseník mam bidti vu zsitki ino szmrti, tak da me ni vizína, ni globocsína, niti niksa sztvorjena sztvár nema vecs od práve moje vere i nevtepene zsitka pobožnoszti odtrgnoti. — Hvála, ponízna hvála ti, ocsa miloscse, za príliko tak sz. i znameniti oupravicz nemrtelne dűse moje!

Szvėti Boug! opomínaj me nesztanoma na sz. zákun tvoj, i dnesz vcsinyeno oblúbo mojo. Ona velika míszel, kaj ti vsza vídis i znás, zákun tvoj varjes i na oblúbo szkrb más, jákoszt korunűjes, grejh pa kastigas — tá velika míszel szaszi dűh moj od hűdoga zla i krejpi vu nevkleknyennoj bougabojazni. Poszvėti me z-czejla szebi po dobrom dűhi tvojem, da tebi zsvém i tebi merjém, ino tak vu zsitki, kak vu szmrti sze tvoje lűbézni, obrambe i miloscse troustati szmejnm, vu Jezus Krisztusi. Amen.

Univerzitetna knjižnica
Maribor

2 106083